

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 334

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Mărti, 15 aprilie 2025

SUMAR

Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 512 din 17 octombrie 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) din Codul de procedură penală, cu referire la sintagma „la cererea părții îndreptățite potrivit legii civile”	2–4
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
362. — Hotărâre privind modificarea denumirii, descrierii tehnice, adresei și actualizarea valorii de inventar ale unor bunuri imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Spitalului General CF Sibiu, unitate aflată în subordinea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii	5
364. — Hotărâre privind actualizarea valorii de inventar a unor imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Centrul de Formare Inițială și Continuă al Ministerului Afacerilor Interne	6
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
66. — Ordin al președintelui Autorității Naționale de Management al Calității în Sănătate privind selecția experților Autorității Naționale de Management al Calității în Sănătate	7
851. — Ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor privind aprobarea Planului de management al ariei naturale protejate ROSPA0061 Lacul Techirghiol	8
ACTE ALE INSTANȚELOR DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV	
Sentința nr. 29 din 23 februarie 2022 a Curții de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal	9–31

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 512

din 17 octombrie 2024

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) din Codul de procedură penală, cu referire la sintagma „la cererea părții îndreptățite potrivit legii civile”

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scântei	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie.

1. Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Adrian Roxan Marcu și de Irina Marcu în Dosarul nr. 19.603/301/2019 al Judecătoriai Sectorului 3 București — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.499D/2021.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, invocând Decizia Curții Constituționale nr. 627 din 21 noiembrie 2023.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Sentința penală nr. 316 din 15 aprilie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 19.603/301/2019, **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (1) din Codul de procedură penală**. Excepția a fost ridicată de Adrian Roxan Marcu și de Irina Marcu într-o cauză penală în care a fost exercitată acțiunea civilă, părțile civile — autoare ale excepției de neconstituționalitate — solicitând, după finalizarea procedurii de cameră preliminară, anterior cercetării judecătorești, introducerea în cauză a asigurătorului de răspundere civilă delictuală, în calitate de parte responsabilă civilmente.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorii acesteia susțin, în esență, că prevederile art. 21 alin. (1) din Codul de procedură penală limitează dreptul la introducerea părții responsabile civilmente doar „la cererea părții îndreptățite potrivit legii civile”, neacordând posibilitatea introducerii din oficiu a acesteia, iar noțiunea de „parte îndreptățită” este neclară, intrând în conflict cu prevederile constituționale invocate. De asemenea, susțin că normele procesual penale criticate sunt în contradicție cu prevederile Legii nr. 132/2017 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru prejudicii

produse terților prin accidente de vehicule și tramvaie și ale Legii nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România.

6. **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă în raport cu susținerile părților civile vizând sintagma „în termenul prevăzut de art. 20 alin. (1)”, cu privire la care a fost pronunțată Decizia Curții Constituționale nr. 257 din 26 aprilie 2017. Apreciază, totodată, că motivele de neconstituționalitate referitoare la sintagma „la cererea părții îndreptățite potrivit legii civile”, din cuprinsul art. 21 alin. (1) din Codul de procedură penală, în raport cu susținerile vizând rolul judecătorului în introducerea părții responsabile civilmente în cauză, sunt neîntemeiate. În acest sens are în vedere considerentele expuse de Curtea Constituțională în cuprinsul Deciziei nr. 84 din 23 februarie 2016.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit actului de sesizare, dispozițiile art. 21 alin. (1) din Codul de procedură penală. Având în vedere motivele de neconstituționalitate formulate de autori, Curtea reține că obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 21 alin. (1) din Codul de procedură penală, cu referire la sintagma „la cererea părții îndreptățite potrivit legii civile”, care au următorul conținut: *„Introducerea în procesul penal a părții responsabile civilmente poate avea loc, la cererea părții îndreptățite potrivit legii civile, în termenul prevăzut la art. 20 alin. (1).”* Art. 20 alin. (1) teza întâi din Codul de procedură penală stabilește următoarele: *„Constituirea ca parte civilă se poate face până la începerea cercetării judecătorești. (...)”*

11. Art. 21 alin. (1) a fost modificat de art. I pct. 3 din Legea nr. 201/2023 pentru modificarea și completarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru modificarea altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 618 din 6 iulie 2023. Însă, având în vedere cele statuate de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial

al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea va examina dispozițiile art. 21 alin. (1) din Codul de procedură penală în forma în vigoare la data sesizării instanței de contencios constituțional.

12. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, normele procesual penale criticate contravin atât dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (5) care consacră obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, ale art. 16 referitor la egalitatea în drepturi, ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului și ale art. 21 alin. (3) privind dreptul părților la un proces echitabil, cât și prevederilor art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, prin Decizia nr. 257 din 26 aprilie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 472 din 22 iunie 2017, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că sintagma „în termenul prevăzut la art. 20 alin. (1)” din cuprinsul art. 21 alin. (1) din Codul de procedură penală este neconstituțională. Totodată, prin aceeași decizie, Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 20 alin. (1) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

14. În considerentele deciziei precitate, Curtea a reținut, printre altele, că, din punct de vedere substanțial, obiectul acțiunii civile îl formează exercitarea dreptului de a reclama reparații prin mijlocirea organelor judiciare, iar, sub aspect procesual, acțiunea civilă are ca obiect tragerea la răspundere civilă delictuală a persoanelor responsabile potrivit legii civile pentru prejudiciul produs prin comiterea faptei care face obiectul acțiunii penale [art. 19 alin. (1) din Codul de procedură penală]. Curtea a reținut, totodată, că exercițiul acțiunii civile în cadrul procesului penal constituie un beneficiu procesual acordat victimei infracțiunii, de a valorifica toate elementele strânse de procuror în acuzare, precum și întreg cadrul procesual al procesului penal, pentru a-și satisface interesele de ordin civil — morale sau patrimoniale — afectate de comiterea infracțiunii. Acțiunea civilă alăturată acțiunii penale în cadrul procesului penal constituie latura civilă a acestui proces și are ca temei fapta ilicită, întrucât temeiul acțiunii penale este un fapt ilicit, iar acest temei limitează și temeiul acțiunii civile (paragraful 12).

15. De asemenea, Curtea a reținut că, în procesul penal, acțiunea civilă se declanșează prin constituirea ca parte civilă a persoanei vătămate, în condițiile art. 20 din Codul de procedură penală, cererea de constituire fiind necesar a fi formulată în scris sau oral, cu indicarea naturii și a întinderii pretențiilor, a motivelor și a probelor pe care acestea se întemeiază. Acțiunea civilă poate fi exercitată de către persoana vătămată sau, după caz, de reprezentantul său legal (când persoana vătămată este lipsită de capacitate de exercițiu sau aceasta îi este restrânsă) ori de succesorii acesteia. În mod excepțional, acțiunea civilă poate fi exercitată și de către procuror, pentru persoanele lipsite de capacitate de exercițiu sau cu capacitate de exercițiu restrânsă, exercițiul acțiunii de către procuror fiind subsidiar, condiționat de pasivitatea reprezentantului legal al persoanei vătămate ori de inexistența acestuia (paragraful 14). Persoana vătămată este liberă să decidă dacă declanșează acțiunea civilă separat de procesul penal, după cum tot ea este cea care poate să dispună de acest instrument juridic în cursul procesului penal, acțiunea civilă alăturată acțiunii penale fiind guvernată de principiul disponibilității. Principiul disponibilității este caracteristic procesului civil, iar, în lumina lui, persoana vătămată poate determina nu numai existența acțiunii civile în cadrul procesului penal — prin declanșarea procedurii judiciare prin formularea

cererii de constituire de parte civilă —, ci și conținutul acestei acțiuni, prin stabilirea cadrului procesual în privința părților și a obiectului, precum și din perspectiva apărărilor formulate (paragraful 15).

16. Curtea a reținut, totodată, că formularea cererii de constituire ca parte civilă declanșează acțiunea civilă, în același timp luând naștere și contraacțiunea (de apărare) a celui sau a celor împotriva căruia/căroră este îndreptată acțiunea civilă, subiect pasiv al acțiunii civile putând fi inculpatul ori partea responsabilă civilmente. Cât privește partea responsabilă civilmente, potrivit art. 86 din Codul de procedură penală, *„persoana care, potrivit legii civile, are obligația legală sau convențională de a repara în întregime sau în parte, singură sau în solidar, prejudiciul cauzat prin infracțiune și care este chemată să răspundă în proces este parte în procesul penal și se numește parte responsabilă civilmente”*, calitatea de parte responsabilă civilmente fiind stabilită în condițiile art. 1.372-1.374 din Codul civil, pentru atragerea răspunderii civile a persoanei care și-a asumat responsabilitatea unei activități fiind necesară și stabilirea existenței unei vinovății.

17. De asemenea, Curtea a constatat că introducerea în procesul penal a părții responsabile civilmente poate avea loc, în condițiile art. 21 din Codul de procedură penală, „la cererea părții îndreptățite potrivit legii civile”, în termenul prevăzut la art. 20 alin. (1) din același act normativ. De asemenea, potrivit legii procesual penale în vigoare, atunci când exercită acțiunea civilă, procurorul este obligat să ceară introducerea în procesul penal a părții responsabile civilmente, în condițiile alin. (1) al art. 21, cu respectarea termenului menționat. Curtea a constatat că, prin introducerea sa în cauză sau datorită intervenției sale în proces, „persoana” responsabilă civilmente devine „parte” în acțiunea civilă din cadrul procesului penal și, în această calitate, dobândește, implicit, drepturile procesuale inerente contraacțiunii pe care o are inculpatul cu privire la acțiunea civilă din cadrul procesului penal, așadar ea poate invoca orice probe existente în dosarul cauzei penale sau poate propune administrarea de probe noi care ar demonstra că pretențiile părții civile sunt neîntemeiate (paragrafele 18-21).

18. În ceea ce privește partea civilă, Curtea a reținut că, potrivit art. 84 din Codul de procedură penală, persoana vătămată care exercită acțiunea civilă în cadrul procesului penal este parte în procesul penal și se numește parte civilă. În acest context, au fost reiterate considerentele Deciziei nr. 482 din 9 noiembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1200 din 15 decembrie 2004, potrivit căroră, în cazul în care persoana vătămată formulează, în cadrul procesului penal, pretenții pentru repararea prejudiciului material suferit ca urmare a săvârșirii infracțiunii, aceasta cumulează două calități procesuale: calitatea de parte vătămată și calitatea de parte civilă. Aceste două părți ale procesului penal se află însă într-o situație identică, și anume în situația de persoană lezată în drepturile sale prin săvârșirea infracțiunii, ceea ce justifică existența „interesului legitim”, la care se referă art. 21 din Constituție (paragraful 24).

19. Curtea a constatat că posibilitatea persoanei vătămate care s-a constituit parte civilă de a solicita introducerea în procesul penal a părții responsabile civilmente „până la începerea cercetării judecătorești”, în orice fază procesuală, inclusiv după închiderea procedurii de cameră preliminară, este de natură să aducă atingere dreptului de acces liber la justiție al părții responsabile civilmente, consacrat de art. 21 din Legea fundamentală. Totodată, manifestarea de voință a persoanei vătămate care s-a constituit parte civilă de a solicita introducerea în procesul penal a părții responsabile civilmente „până la

începerea cercetării judecătorești”, în orice fază procesuală, inclusiv după închiderea procedurii de cameră preliminară, asigură respectarea dreptului la apărare al acestei părți, însă este de natură să aducă atingere dreptului fundamental la apărare al părții responsabile civilmente. Așadar, Curtea a constatat că normele procesual penale ale art. 21 alin. (1), reglementând posibilitatea persoanei vătămate care s-a constituit parte civilă de a solicita introducerea în procesul penal a părții responsabile civilmente „până la începerea cercetării judecătorești”, nu sunt în măsură să mențină echilibrul între drepturi fundamentale aflate în concurs (paragrafele 30-33). Totodată, s-a statuat că cele constatate sunt aplicabile *mutatis mutandis* și în ipoteza în care procurorul exercită acțiunea civilă, în condițiile art. 20 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, și este obligat, potrivit art. 21 alin. (2) din Codul de procedură penală, să ceară introducerea în procesul penal a părții responsabile civilmente, în condițiile alin. (1) al aceluiași articol (paragraful 34).

20. Așadar, prin Decizia nr. 257 din 26 aprilie 2017 — examinând constituționalitatea dispozițiilor art. 20 alin. (1) și ale art. 21 alin. (1) din Codul de procedură penală, din perspectiva termenului în care persoana vătămată își poate exercita dreptul de a reclama reparații prin mijlocirea organelor judiciare —, Curtea a statuat atât cu privire la dreptul persoanei vătămate care s-a constituit parte civilă de a solicita introducerea în procesul penal a părții responsabile civilmente, cât și cu privire la obligația procurorului care a exercitat acțiunea civilă de a cere introducerea în procesul penal a părții responsabile civilmente.

21. În lumina acestor considerente, Curtea reține, totodată, că legea procesual penală din 1968 prevedea că partea responsabilă civilmente poate fi introdusă în procesul penal la cerere sau din oficiu, actualul Cod de procedură penală stabilind că acest lucru poate avea loc doar la cererea părții îndreptățite potrivit legii civile, consecință a eliminării rolului activ al instanței de judecată în cadrul procesului penal. Această diferență de reglementare este determinată de renunțarea de către legiuitor la menținerea rolului activ al instanței de judecată în cuprinsul actualului Cod de procedură penală, care, de altfel, conform art. 25 din același cod, nu poate soluționa din oficiu acțiunea

civilă, dacă nu este investită, în acest sens, de partea civilă sau de către procuror, în acele cazuri în care acesta exercită acțiunea civilă.

22. Așadar, în prezent, poate exercita acțiunea împotriva părții responsabile civilmente doar acea persoană care, potrivit legii civile, are dreptul de a obține de la aceasta despăgubiri pentru fapta cauzatoare de prejudicii a inculpatului ori succesorii acesteia. Așa încât, dacă persoana vătămată are capacitate deplină de exercițiu, doar ea poate promova acțiunea civilă în cadrul procesului penal și doar ea poate solicita introducerea părții responsabile civilmente în procesul penal, din această perspectivă norma procesual penală nefiind contrară dispozițiilor constituționale privind egalitatea în drepturi, liberul acces la justiție și dreptul părților la un proces echitabil.

23. Curtea constată că soluția legislativă criticată este în concordanță cu dispozițiile art. 21 alin. (1) din Constituție, care fac referire la existența unui drept, a unei libertăți sau a unui „interes legitim” al persoanei, ca o condiție esențială pentru a avea acces la justiție, totodată aplicarea cerinței procesului echitabil impunându-se în legătură cu procedura de desfășurare a procesului. Instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, precum și reglementarea legitimării procesuale de a exercita acțiunea civilă sunt de competența exclusivă a legiuitorului, care poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură.

24. În ceea ce privește critica autorilor excepției în sensul existenței unor necorelări legislative între normele procesual penale criticate și anumite dispoziții ale Legii nr. 132/2017 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru prejudicii produse terților prin accidente de vehicule și tramvaie, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 431 din 12 iunie 2017, precum și ale Legii nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România, în prezent abrogată, Curtea reține că, în conformitate cu prevederile art. 2 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, instanța de contencios constituțional realizează un control de constituționalitate a legilor și a altor acte normative, problemele privind coordonarea legislativă revenind autorității legiuitoare.

25. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Adrian Roxan Marcu și de Irina Marcu în Dosarul nr. 19.603/301/2019 al Judecătoriei Sectorului 3 București — Secția penală și constată că dispozițiile art. 21 alin. (1) din Codul de procedură penală, cu referire la sintagma „la cererea părții îndreptățite potrivit legii civile”, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Sectorului 3 București — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 octombrie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI
GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
privind modificarea denumirii, descrierii tehnice, adresei și actualizarea valorii de inventar
ale unor bunuri imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Spitalului General
CF Sibiu, unitate aflată în subordinea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii

Având în vedere prevederile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 288 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă modificarea denumirii, descrierii tehnice, adresei și actualizarea valorii de inventar ale unor bunuri imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Spitalului General CF Sibiu, unitate aflată în subordinea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Ministerul Transporturilor și Infrastructurii își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor, va opera modificările corespunzătoare în anexa nr. 16 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU
Contrasemnează:

Viceprim-ministru,
Marian Neacșu
Viceprim-ministru, ministrul finanțelor,
Tânczos Barna

p. Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Bogdan-Stelian Mindrescu,
secretar de stat

București, 9 aprilie 2025.
Nr. 362.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE
ale bunurilor imobile la care se modifică denumirea, descrierea tehnică, adresa și se actualizează valoarea de inventar,
aflate în domeniul public al statului și în administrarea Spitalului General CF Sibiu,
unitate aflată în subordinea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii

Nr. crt.	Nr. MF	Codul de clasificție	Denumirea bunului	Datele de identificare ale imobilului		Valoarea de inventar (lei)	Valoarea de inventar reevaluată (lei)	Titularul dreptului de administrare și ordonatorul principal de credite	Data la care bunul este înregistrat cu valoarea de inventar
				Descrierea tehnică	Adresa				
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)
1.	26666	8.25.01	Teren	Suprafață teren = 250 mp CF nr. 122691 Sibiu	Municipiul Sibiu, str. Constantin Noica nr. 20, județul Sibiu	491.600	495.230	Ministerul Transporturilor și Infrastructurii CUI: 13633330 prin Spitalul General Căi Ferate Sibiu Cod fiscal 3096175	2024
2.	26668	8.25.07	Clădire administrativ + laborator spital	Suprafața desfășurată = 555 mp, suprafața construită = 185 mp, nr. nivele = 3, CF nr. 122691-C1 Sibiu	Municipiul Sibiu, str. Constantin Noica nr. 20, județul Sibiu	398.000	1.496.600	Ministerul Transporturilor și Infrastructurii CUI: 13633330 prin Spitalul General Căi Ferate Sibiu Cod fiscal 3096175	2024
3.	26669	8.25.01	Teren	Suprafață teren = 1.454 mp CF nr. 111969 Sibiu	Municipiul Sibiu, str. Constantin Noica nr. 21, județul Sibiu	1.202.000	2.938.040	Ministerul Transporturilor și Infrastructurii CUI: 13633330 prin Spitalul General Căi Ferate Sibiu Cod fiscal 3096175	2024
4.	26670	8.25.01	Clădire policlinică	Suprafață desfășurată = 1.116 mp, suprafața construită = 372 mp, CF nr. 111969, Sibiu	Municipiul Sibiu, str. Constantin Noica nr. 21, județul Sibiu	622.000	4.552.600	Ministerul Transporturilor și Infrastructurii CUI: 13633330 prin Spitalul General Căi Ferate Sibiu Cod fiscal 3096175	2024
TOTAL						2.713.600	9.482.470		

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
privind actualizarea valorii de inventar a unor imobile
aflate în domeniul public al statului și în administrarea
Ministerului Afacerilor Interne — Centrul de Formare Inițială
și Continuă al Ministerului Afacerilor Interne

Având în vedere dispozițiile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 288 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea valorii de inventar a unor imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Centrul de Formare Inițială și Continuă al Ministerului Afacerilor Interne, ca urmare a reevaluării acestora în condițiile legii, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Ministerul Afacerilor Interne, împreună cu Ministerul Finanțelor, va opera modificarea corespunzătoare a anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOACU

Contrasemnează:
p. Viceprim-ministru,
ministru afacerilor interne,
Silviu Nicu Macovei,
secretar de stat
Viceprim-ministru, ministrul finanțelor,
Tánczos Barna

București, 9 aprilie 2025.
Nr. 364.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

a imobilelor aflate în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Afacerilor Interne —
Centrul de Formare Inițială și Continuă al Ministerului Afacerilor Interne, a căror valoare de inventar se actualizează,
ca urmare a reevaluării acestora

Nr. MF	Codul de clasificare	Tipul bunului	Denumirea	Elementele-cadru de descriere tehnică	Adresa	Vecinătăți	Anul dobândirii/dării în folosință	Valoarea de inventar	Data la care bunul este înregistrat cu valoarea de inventar în evidența financiar-contabilă	Titularul dreptului de administrare și ordonatorul principal de credite	Situația juridică	
											Baza legală	Administrare/ Concesiune/ Folosință gratuită/ Închiriere
155181	8.19.01	Imobil	42-31	Teren și construcții	România, județul Hunedoara	—	Anul dobândirii: 2010	14.267.231,43 lei	1.07.2024	Centrul de Formare Inițială și Continuă al Ministerului Afacerilor Interne CUI 25949915 Ministerul Afacerilor Interne	Hotărârea Guvernului nr. 129/2010	În administrare
101234	8.19.01	Imobil	42-32	Teren	România, județul Hunedoara	—	Anul dobândirii: 2010	13.967,80 lei	1.07.2024	Centrul de Formare Inițială și Continuă al Ministerului Afacerilor Interne CUI 25949915 Ministerul Afacerilor Interne	Hotărârea Guvernului nr. 129/2010	În administrare

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE MANAGEMENT AL CALITĂȚII ÎN SĂNĂTATE

ORDIN

privind selecția experților Autorității Naționale de Management al Calității în Sănătate

Având în vedere:

— Referatul Direcției generale de standardizare și acreditare și al Direcției economice, aprobat cu nr. 1.285/ANMCS din data de 1 aprilie 2025;

— prevederile art. 6 lit. c), art. 13 alin. (5) lit. u), art. 15 alin. (2) lit. a) și ale art. 16 alin. (5) din Legea nr. 185/2017 privind asigurarea calității în sistemul de sănătate, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 13 alin. (6) din Legea nr. 185/2017, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale de Management al Calității în Sănătate emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) În vederea îndeplinirii obiectivelor sale, Autoritatea Națională de Management al Calității în Sănătate, denumită în continuare *A.N.M.C.S.*, folosește experți în domeniul de activitate al instituției, denumiți în continuare *experți A.N.M.C.S.*, persoane selectate pe bază de criterii profesionale.

(2) Calitatea de expert *A.N.M.C.S.* este atribuită și recunoscută doar în cadrul relației bilaterale dintre instituție și expert și nu reprezintă o calificare profesională, astfel încât nu poate fi utilizată în raporturi juridice cu terții.

Art. 2. — Experții *A.N.M.C.S.* sunt selectați în vederea colaborării cu instituția pentru desfășurarea de activități sau proiecte stabilite prin ordin al președintelui *A.N.M.C.S.*, cum ar fi, dar fără a se limita la:

a) elaborarea standardelor *A.N.M.C.S.*, a criteriilor și a metodologiei de acreditare, reacreditare și monitorizare, adaptate categoriilor de unități sanitare, pe baza metodelor științifice dovedite;

b) actualizarea standardelor *A.N.M.C.S.*, a criteriilor și a metodologiei de acreditare, reacreditare și monitorizare a unităților sanitare, în vederea armonizării și adaptării, în funcție de evoluțiile și tendințele specifice de la nivel intern și internațional;

c) elaborarea de studii având drept scop evaluarea, perfecționarea și modernizarea proceselor privind acreditarea unităților sanitare.

Art. 3. — (1) Selecția experților *A.N.M.C.S.* pentru fiecare activitate sau proiect al instituției se face pe baza metodologiei de selecție, care se aprobă prin ordin al președintelui *A.N.M.C.S.*

(2) Experții *A.N.M.C.S.* sunt selectați dintre profesioniști, absolvenți de instituții de învățământ superior, în principal din domeniile: medicină, medicină dentară, farmacie, asistenți medicali, moașe, fizioterapie, biologie, chimie, biochimie, tehnologia informației, științe juridice, economie, comunicare, bioetica și drepturile pacienților, psihologie și sociologie.

(3) Criteriile de selecție au la bază indicatorii de evaluare personală, specifici fiecărui proiect.

(4) Profesioniștii prevăzuți la alin. (2), desemnați la solicitarea *A.N.M.C.S.* de către instituțiile și autoritățile cu atribuții în sănătatea publică, precum și de către universitățile de medicină și farmacie, sunt exceptați de la procedura de selecție.

(5) Profesioniștii prevăzuți la alin. (2), cetățeni ai altor state, recomandați la solicitarea *A.N.M.C.S.* de către organisme internaționale similare acestora cu care sunt încheiate protocoale de colaborare, sunt exceptați de la procedura de selecție, cooptarea acestora în cadrul activităților sau proiectelor *A.N.M.C.S.* realizându-se conform protocoalelor încheiate cu organismele care i-au recomandat.

Art. 4. — Pentru activitățile sau proiectele prevăzute la art. 2, instituția încheie cu experții *A.N.M.C.S.* contracte civile potrivit Codului civil. Contractele vor conține prevederi privind cedarea drepturilor de autor către instituție și clauze de confidențialitate.

Art. 5. — (1) Începând cu data intrării în vigoare a prezentului ordin se desființează Registrul experților *A.N.M.C.S.* în domeniul managementului calității în sănătate.

(2) Începând cu data prevăzută la alin. (1) se abrogă:

a) Ordinul președintelui Comisiei Naționale de Acreditare a Spitalelor nr. 172/2015 privind selecția experților în domeniul de activitate al Comisiei Naționale de Acreditare a Spitalelor, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 650 din 27 august 2015, cu modificările și completările ulterioare;

b) Ordinul președintelui Autorității Naționale de Management al Calității în Sănătate nr. 127/2017 privind aprobarea tarifului orar de plată a serviciilor prestate de către experții în domeniul managementului calității în sănătate, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 471 din 22 iunie 2017.

Art. 6. — Structurile de specialitate ale Autorității Naționale de Management al Calității în Sănătate duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Management al Calității în Sănătate,

Valentin-Florin Ciocan

MINISTERUL MEDIULUI, APELOR ȘI PĂDURILOR

O R D I N**privind aprobarea Planului de management al ariei naturale
protejate ROSPA0061 Lacul Techirghiol**

Având în vedere Referatul de aprobare nr. DB/140.639 din 18.03.2025 al Direcției biodiversitate,

ținând cont de Decizia etapei de încadrare nr. 26 din 26.04.2021, emisă de Agenția pentru Protecția Mediului Constanța, reconfirmată prin Adresa nr. 10.448 din 7.10.2024,

în temeiul prevederilor art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 14/2025 privind modificarea și completarea unor acte normative în domeniul silviculturii și protecției mediului, ale art. 57 alin. (1), (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 43/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul mediului, apelor și pădurilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Planul de management al ariei naturale protejate ROSPA0061 Lacul Techirghiol, prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul mediului, apelor și pădurilor,

Cristian Valer Beșeni,

secretar de stat

București, 27 martie 2025.

Nr. 851.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 334 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul din șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, București.

ACTE ALE INSTANȚELOR DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV

CURTEA DE APEL BRAȘOV
SECȚIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

SENTINȚA Nr. 29
Ședința publică din 23 februarie 2022

Dosar nr. 565/64/2021

Completul compus din:
Președinte — Ioana Țărmure
Grefier — Virginia Pîslaru

Pentru astăzi fiind amânată pronunțarea asupra acțiunii formulate de reclamanta Asociația „Alianța pentru Combaterea Abuzurilor”, în contradictoriu cu pârâtul Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor, având ca obiect „anulare act administrativ cu caracter normativ — Ordin nr. 1.460/2021”

Dezbaterile în cauza de față au avut loc în ședința publică din 26.01.2022, încheierea de ședință din aceea dată face parte integrantă din prezenta, iar instanța, în vederea deliberării în baza art. 396 alin. (1) din Codul de procedură civilă, a amânat pronunțarea pentru 9.02.2022, respectiv pentru astăzi 23.02.2022.

CURTEA

Prin cererea înregistrată la data de 19.11.2021 pe rolul Curții de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal, reclamanta Asociația „Alianța pentru Combaterea Abuzurilor”, în contradictoriu cu Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor, a formulat cerere de anulare, în parte, a Ordinului Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor nr. 1.460/2021, solicitând:

1. anularea prevederilor art. 1 din Ordinul ministrului mediului, apelor și pădurilor nr. 1.460/24.08.2021 privind aprobarea cotelor de recoltă la unele specii de păsări admise la vânătoare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 819 din 26 august 2021, cu modificările și rectificările ulterioare;

2. anularea prevederilor art. 2 din Ordinul ministrului mediului, apelor și pădurilor nr. 1.460/24.08.2021 privind aprobarea cotelor de recoltă la unele specii de păsări admise la vânătoare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 819 din 26 august 2021, cu modificările și rectificările ulterioare;

3. anularea prevederilor art. 3 din Ordinul ministrului mediului, apelor și pădurilor nr. 1.460/24.08.2021 privind aprobarea cotelor de recoltă la unele specii de păsări admise la vânătoare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 819 din 26 august 2021, cu modificările și rectificările ulterioare;

4. anularea prevederilor art. 4 din Ordinul ministrului mediului, apelor și pădurilor nr. 1.460/24.08.2021 privind aprobarea cotelor de recoltă la unele specii de păsări admise la vânătoare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 819 din 26 august 2021, cu modificările și rectificările ulterioare;

5. anularea prevederilor art. 5 din Ordinul ministrului mediului, apelor și pădurilor nr. 1.460/24.08.2021 privind aprobarea cotelor de recoltă la unele specii de păsări admise la vânătoare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 819 din 26 august 2021, cu modificările și rectificările ulterioare;

6. anularea prevederilor anexei nr. I a Ordinului Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor nr. 1.460/24.08.2021, intitulată Centralizatorul nr. J privind cotele de recoltă aprobate pentru perioada de vânătoare 2021/2022, la speciile: porumbel gulerat, porumbel de scorbura, turturică, graur, prepeliță, ciocârlie de câmp, sturzul de vâsc, sturzul cântător, cocoșar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 819 bis din 26 august 2021, cu modificările și rectificările ulterioare, anexă ale cărei

rubrici conțin cuantumul cotelor de recoltă aprobate pentru sezonul de vânătoare 2021-2022 la speciile: porumbel gulerat, porumbel de scorbura, turturică, graur, prepeliță, ciocârlie de câmp, sturzul de vâsc, sturzul cântător, cocoșar;

7. anularea prevederilor anexei nr. 2 a Ordinului Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor nr. 1.460/24.08.2021, intitulată Centralizatorul nr. 2 privind cotele de recoltă aprobate pentru perioada de vânătoare 2021/2022, la speciile: gâscă de vară, gărlia mare, găinușa de baltă, rață mare, rață mică, rață moțată, rață sunătoare, sitar de pădure, lișiță, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 819 bis din 26 august 2021, cu modificările și rectificările ulterioare, anexă ale cărei rubrici conțin cuantumul cotelor de recoltă aprobate pentru sezonul de vânătoare 2020-2021 la speciile: gâscă de vară, gărlia mare, găinușa de baltă, rață mare, rață mică, rață moțată, rață sunătoare, sitar de pădure, lișiță;

8. anularea prevederilor anexei nr. 3 a Ordinului Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor nr. 1.460/24.08.2021, intitulată Centralizatorul nr. 3 privind cotele de recoltă aprobate pentru perioada 2021/2022, la speciile: stâncuță, cioară grivă, cioară de semănătură, coțofană, gaiță, guguștiuc și ieruncă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 819 bis din 26 august 2021, cu modificările și rectificările ulterioare, anexă ale cărei rubrici conțin cuantumul cotelor de recoltă aprobate pentru sezonul de vânătoare 2020-2021 la speciile: stâncuță, cioară grivă, cioară de semănătură, coțofană, gaiță, guguștiuc și ieruncă;

9. anularea prevederilor anexei nr. 4 a Ordinului Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor nr. 1.460/24.08.2021, intitulată Numărul maxim de exemplare care poate fi vânat/zi/vânător, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 819 bis din 26 august 2021, cu modificările și rectificările ulterioare.

Reclamanta a precizat că are un interes personal, născut, actual și direct în promovarea acțiunii și, în consecință, calitate procesuală activă, conform dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 2 alin. (1) lit. a) și s), art. 8 alin. (11) și (12) și art. 14 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, Deciziei RIL nr. 8/2.03.2020 și dispozițiilor art. 5 și art. 20 alin. (1) și (6) din OUG nr. 195/2005 privind protecția mediului și prevederilor preambulului, art. 1, art. 2 pct. 15, 31, 32, 38, 60, art. 3, art. 49, art. 75 din OUG nr. 195/2005. A mai invocat în subsidiar și interesul public în promovarea acțiunii, conform art. 2 alin. (1) lit. r) din Legea nr. 554/2004.

A arătat reclamanta că ulterior publicării RIL nr. 8/2.03.2020, interesul personal în promovarea unor acțiuni similare (acțiunea de suspendare și acțiunea de anulare a cotelor de recoltă/vânătoare la speciile de păsări sălbatice aprobate prin Ordinul MMAP nr. 1.400/2020) a fost recunoscut/consacrat de Curtea de Apel Brașov (dosarele nr. 326/64/2020 și nr. 452/64/2020).

În promovarea acțiunii, reclamanta a precizat că invocă în principal interesul privat și doar în subsidiar interesul public; interesul privat al promovării acțiunii decurge din scopurile și obiectivele statutare ale asociației care au un nivel de specificitate suficient pentru a se stabili o legătură neechivocă între ele și conținutul actului administrativ pe care îl contestă.

Astfel, prin dispozițiile Ordinului nr. 1.460/2021 se stabilesc/se aprobă cote de recoltă/vânătoare sau se creează premisele suplimentării respectivelor cote de vânătoare/recoltă pentru 25 de specii de păsări sălbatice, prin adoptarea unui act administrativ normativ care, în opinia reclamantei, încalcă legislația națională, comunitară și internațională pentru protecția mediului și care permite uciderea, nonnecesară, prin vânătoare, a peste 1.060.000 (un milion și șaiszeci de mii) de păsări sălbatice, dar permite și poluarea cu plumb a mediului înconjurător din cauza folosirii exclusive a alicelor cu plumb în cadrul vânătorii la păsări.

A subliniat reclamanta că este o organizație neguvernamentală constituită și cu scopul prevenirii și combaterii abuzurilor împotriva mediului înconjurător (protecția mediului), animalelor (protecția animalelor), iar prin prisma statutului ACAB sunt considerate abuzuri împotriva animalelor și mediului: vânătoarea sportivă, exploatarea excesivă a fondului cinegetic și faunei, orice act de încălcare a legislației de mediu naționale, a legislației și recomandărilor comunitare, adoptarea și/sau neabrogarea unor acte normative care încalcă Declarația universală a drepturilor animalelor.

A concluzionat că, prin prisma interesului personal al reclamantei, este justificată promovarea unei acțiuni de suspendare sau de anulare a unui act administrativ prin care este permisă vânarea/uciderea a 1.057.553 de păsări sălbatice ca urmare a aprobării sau modificării posibil nelegale a cotelor de recoltă/vânătoare.

Referitor la interesul promovării acțiunii și legitimarea procesuală prin prisma prevederilor legale incidente, reclamanta a făcut trimitere și la punctele/paragrafele 3, 4 și 5 din preambulul Directivei 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice — Directiva „Păsări”.

A menționat că păsările sălbatice sedentare sau migratoare reprezintă o componentă importantă a biodiversității, iar biodiversitatea este o componentă esențială a mediului; în concret, litigiul are ca obiect protecția mediului, sub aspectul biodiversității reprezentate de păsările sălbatice, iar asociația este o organizație neguvernamentală care promovează protecția mediului. Asociația, în calitate de organizație neguvernamentală care promovează protecția mediului, are calitate procesuală activă în orice litigiu având ca obiect protecția mediului, indiferent dacă s-a produs sau nu un prejudiciu, prin efectul prevederilor art. 5 lit. d) din OUG nr. 195/2005 și art. 20 alin. (1) și (6) din OUG nr. 195/2005.

Reclamanta a susținut că dreptul la un mediu sănătos este un drept subiectiv, recunoscut tuturor persoanelor care au astfel posibilitatea consacrată prin lege de a pretinde unui terț să aibă o anumită conduită, de a revendica acest drept, de a semnala orice încălcare a legii și de a cere despăgubiri terțului ce se face vinovat de nerespectarea prevederilor legale.

Astfel, vânătoarea, care reprezintă o utilizare pentru consum a vieții sălbatice, trebuie considerată în contextul mai larg al utilizării durabile a resurselor; conceptul de utilizare rațională nu trebuie să fie restrâns la cel de utilizare pentru consum. Acesta trebuie să cuprindă recunoașterea faptului că ornitologii amatori, iubitorii de natură, oamenii de știință și societatea în ansamblu său au dreptul legitim de a se bucura de și de a explora viața sălbatică atât timp cât își exercită acest drept într-o manieră responsabilă.

A arătat că, în subsidiar, a invocat și faptul că prevederile a căror anulare o solicită reprezintă o lezare a interesului legitim public reprezentat de imperativul conservării mediului, sub aspectul biodiversității, care are drept componentă importantă speciile de păsări și animale sălbatice. În acest sens a menționat că sunt relevante prevederile art. 2 alin. (1) lit. b), m) și r) din Legea nr. 554/2004, iar speciile de păsări care fac obiectul

cererii se regăsesc în anexa nr. 1 a Legii nr. 407/2006 și fac parte din categoria faunei de interes cinegetic a cărei administrare este asigurată de Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor.

În consecință, administrând fauna de interes cinegetic care este potrivit legii bun public de interes național și internațional, pârâțul asigură/furnizează serviciul public al administrării și protecției faunei de interes cinegetic în scopul satisfacerii unui interes legitim public, serviciu public reglementat de lege, care presupune și stabilirea/aprobarea cotelor de recoltă. În acest context, promovarea unei acțiuni de anulare a unui act administrativ prin care este permisă vânarea/uciderea a 1.057.553 de păsări ca urmare a aprobării sau re aprobării nelegale a cotelor de recoltă este justificată și prin prisma interesului public.

Referitor la îndeplinirea procedurii administrative prealabile, reclamanta a arătat că anterior formulării cererii de chemare în judecată, în data de 3 septembrie 2021 a trimis la Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor, prin poștă electronică, o plângere prealabilă, formulată în baza art. 7 din Legea nr. 554/2004, în care a solicitat reexaminarea actului normativ în sensul revocării prevederilor enumerate, pentru mai multe motive de nelegalitate.

Pârâțul MMAP a trimis prin poștă răspunsul la plângerea prealabilă, cu nr. de înregistrare R 25.327/29.09.2021, prin care nu a răspuns pe fond obiecțiilor de nelegalitate ridicate de asociație față de prevederile Ordinului nr. 1.460/2021, ci a susținut doar că ordinul respectiv nu poate fi revocat pentru că ar fi intrat în circuitul civil și ar fi produs efecte.

Pe fondul cauzei, a arătat că în data de 24 august 2021 Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor a emis Ordinul nr. 1.460 pentru aprobarea cotelor de recoltă/vânătoare la unele specii de păsări pentru perioada 2021-14.05.2022, iar cotele de recoltă aprobate pentru speciile de păsări sălbatice a căror anulare se cere figurează/sunt reglementate în anexele nr. 1, 2 și 3 din ordin.

Conform precizărilor făcute de Societatea Ornitologică Română prin Adresa nr. 1.084/31.07.2020, precum și din datele din Atlasul Păsărilor, ediția 2015, speciile de păsări care figurează în anexele nr. 1-3 din ordinul MMAP sunt fie specii migratoare, fie specii sedentare/rezidente. Prin aceeași adresă s-a consemnat că speciile de păsări sălbatice care figurează în anexele nr. 1-3 ale Ordinului MMAP nr. 1.460/2021 și pentru care s-au aprobat cote de recoltă pentru sezonul de vânătoare 2021-2022 nu pot fi considerate specii dăunătoare din perspectiva conservării biodiversității și a menținerii echilibrului ecologic în ecosistemele în care aceste specii trăiesc; înseși conceptele de specie dăunătoare și specie folositoare sunt perimate și nu mai au sens în studiul ecologiei actuale. Toate speciile native care trăiesc într-o anumită zonă sunt parte integrantă a aceluiași ecosistem și au rolul lor.

A mai arătat reclamanta că Ordinul MMAP nr. 1.460/2021 a fost emis cu Avizul nr. 7/2020 al Consiliului Național de Vânătoare, conform căruia doar 9 membri au votat pentru avizarea favorabilă a proiectului de ordin.

Proiectul de ordin a fost postat în consultare publică însoțit de anexele nr. 1-4 la ordin, de Referatul DMRC nr. 159.286/7.07.2021 și de anexele nr. I și II la referat, iar în textul Ordinului nr. 1.460/2021 era invocat un alt referat, respectiv Referatul nr. 159.360/9.08.2021. Ordinul nr. 987/2021 este fundamentat pe Referatul de aprobare nr. DMRC 159.154/5.04.2021, care trimite la Adresa MMAP 159.033/21.01.2021.

Reclamanta a subliniat că Ordinul nr. 478/2002 al ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor privind aprobarea Normelor de întocmire a studiilor de specialitate pentru gestionarea durabilă a vânatului reglementează Normele de întocmire a studiilor de specialitate pentru gestionarea durabilă a vânatului, precum și instrucțiunile de aplicare a Normelor de întocmire a

studiilor de specialitate pentru gestionarea durabilă a vânatului. Anexa nr. 2 la Ordinul nr. 478/2002, intitulată Instrucțiunile de aplicare a Normelor de întocmire a studiilor de specialitate pentru gestionarea durabilă a vânatului, conține reglementări care vizează numai 13 specii de interes cinegetic, respectiv speciile: cerb comun, cerb lopătar, căprior, capra neagră, mistreț, urs, iepure, fazan, potârniche, cocoș de munte, lup, râs, pisică sălbatică.

Modelul de calcul teoretic al cotelor de recoltă prezentat în Instrucțiunile de aplicare a Normelor de întocmire a studiilor de specialitate pentru gestionarea durabilă a vânatului, prevăzute în anexa nr. 2 la Ordinul nr. 478/2002 al ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor, este reglementat în anexa nr. 2 la Ordinul nr. 478/2002, la titlul I — Cadrul administrativ și natural, capitolul 3, intitulat Studiul faunei de interes cinegetic, punctul 3.3, intitulat „calculul teoretic al cotelor de recoltă”.

Astfel, reglementările despre sporurile naturale pe baza cărora se realizează calculul cotelor de recoltă potrivit punctului nr. 3.3 din anexa nr. 2 la Ordinul nr. 478/2002 sunt prevăzute la punctele 2 și 3 și la tabelul nr. 5 din anexa la Instrucțiunile de aplicare a Normelor de întocmire a studiilor de specialitate pentru gestionarea durabilă a vânatului; procentele se aplică la efectivele integrale (cuprinzând atât femelele, cât și masculii) și prezintă valori maxime pe toate tipurile de fonduri de vânătoare.

A concluzionat reclamanta că modelul de calcul teoretic al cotelor de recoltă prezentat în Instrucțiunile de aplicare a Normelor de întocmire a studiilor de specialitate pentru gestionarea durabilă a vânatului, prevăzute în anexa nr. 2 la Ordinul nr. 478/2002, invocat de pârât, nu este aplicabil speciilor de păsări care figurează în anexele nr. 3-5 ale Ordinului nr. 1.400/2020, ci speciilor de cerb comun, cerb lopătar, căprior, capră neagră, mistreț, urs, iepure, fazan, potârniche, cocoș de munte, lup, râs, pisică sălbatică.

Ordinul Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale nr. 512/2004 privind aprobarea efectivelor optime pentru principalele specii de vânat din România (cerb comun, cerb lopătar, căprior, capră neagră, mistreț, iepure, potârniche, cocoș de munte și râs) reglementează stabilirea efectivelor optime la 9 specii de interes cinegetic, respectiv cerb comun, cerb lopătar, căprior, capră neagră, mistreț, iepure, potârniche, cocoș de munte și râs. Ordinul Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale nr. 393/2002 privind aprobarea cheilor de bonitare și a densităților optime pentru speciile cerb comun, cerb lopătar, căprior, capră neagră, mistreț, urs, iepure, fazan, potârniche, cocoș de munte, râs, lup și pisică sălbatică și pentru determinarea efectivelor optime, pe fonduri de vânătoare, pentru aceste specii de faună sălbatică de interes cinegetic se referă doar la speciile menționate mai sus.

Prin Decizia Ministerului Apelor, Pădurilor și Protecției Mediului nr. 10.152/1995 s-au aprobat Instrucțiunile tehnice privind evaluarea efectivelor de vânat și de calcul al propunerilor de cote de extras. Din conținutul acestor instrucțiuni a reieșit că acestea sunt aplicabile, în integralitatea lor, altor specii de animale sălbatice autohtone de interes cinegetic care sunt: cerb comun, cerb lopătar, căprior, capră neagră, mistreț, urs, iepure, fazan, potârniche, cocoș de munte. Întrucât păsările sălbatice rezidente/sedentare din România (guguștiuc, ieruncă, stâncuță, cioară grivă, cioară de semănătură, coțofană, gaiță) reprezintă specii de animale sălbatice autohtone, evaluarea anuală a efectivelor acestor specii de păsări sedentare era reglementată la cap. II din instrucțiunile aprobate prin Decizia nr. 10.152/1995 — punctul 12 „Observații asupra vânatului, iarna”.

Reclamanta a arătat că la data de 13.07.2020 Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor a emis Ordinul nr. 1.400/13.07.2020 pentru aprobarea cotelor de recoltă/vânătoare la unele specii de interes cinegetic la care vânătoarea este permisă pentru

perioada 2020-14.05.2021, acest ordin fiind similar cu Ordinul nr. 1.460/2021 în ceea ce privește modul în care au fost aprobate cotele de recoltă la specii de păsări.

A menționat reclamanta că prin Sentința nr. 111/2020, pronunțată la data de 18.12.2020 în Dosarul nr. 452/64/2020, Curtea de Apel Brașov a admis cererea asociației de anulare a anexelor nr. 3-5 ale Ordinului MMAP nr. 1.400/2020 prin care s-au aprobat cote de recoltă la 36 de păsări migratoare. Anterior, prin Hotărârea nr. 105/2019, pronunțată de Curtea de Apel Brașov la data de 24.10.2019 în Dosarul nr. 502/64/2019, definitivă, Curtea de Apel Brașov a admis acțiunea introdusă de asociație și a suspendat executarea prevederilor Ordinului Ministerului Apelor și Pădurilor nr. 673/2019 prin care s-au aprobat pentru perioada 2019-2010 cotele de recoltă/vânătoare la patru specii de păsări migratoare, și anume la speciile: ciocârlia de câmp, sturzul viilor, rața cu capul negru și rața sunătoare. Prin Hotărârea nr. 37/25.06.2020, pronunțată de Curtea de Apel Brașov în Dosarul nr. 622/64/2019, Curtea a admis acțiunea introdusă de asociație și a anulat executarea prevederilor din anexele Ordinului Ministerului Apelor și Pădurilor nr. 673/2019 prin care s-au aprobat pentru perioada 2019-2020 cotele de recoltă/vânătoare la speciile: ciocârlia de câmp, sturzul viilor, rața cu capul negru și rața sunătoare.

În opinia reclamantei, pârâtul Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor a recunoscut că stabilirea cotelor de recoltă la speciile de păsări nua avut la bază o metodologie de evaluare a păsărilor migratoare, prin ultima nota de ședință înregistrată la Cabinetul ministrului cu nr. 76.408/20.030/OA/2.04.2020, notă pe care a depus-o la Dosarul nr. 622/64/2019, dosar în care Curtea de Apel Brașov a dispus anularea cotelor de recoltă aprobate pentru 4 specii de păsări pentru sezonul 2019-2020, cote ce fuseseră suspendate tot de Curtea de Apel Brașov prin Decizia nr. 105/2019, rămasă definitivă, pronunțată în Dosarul nr. 502/64/2019.

A menționat reclamanta că Societatea Ornitologică Română a precizat prin Adresa nr. 1.084/31.07.2020 că vânătoarea exercitată într-o anumită zonă poate afecta starea de conservare a tuturor speciilor care folosesc zona respectivă prin deranjul creat; acest lucru este mai evident în cazul speciilor de pasaj acvatice care formează aglomerări. Este și cazul găștei cu gât roșu, specie neadmisă la vânătoare, ce formează stoluri mixte cu gărlița mare. Pe lângă riscul împușcării accidentale, desfășurarea vânătoriei în zonele folosite de această specie afectează activitățile de hrănire și odihnă ale acesteia.

A subliniat că atât asociația, cât și SOR au trimis MMAP adrese prin care s-a atras atenția că nu există o metodologie pentru stabilirea cotelor de recoltă și au cerut acordarea de cote zero la mai multe specii. Totodată SOR a cerut înjumătățirea cotei de recoltă pentru speciile lișiță, rața sunătoare, cioara de semănătură, graur, sturzul de vâsc, ierunca, prepelița și a criticat nivelul foarte ridicat al cotei la sitarul de pădure.

Referitor la aspectele de nelegalitate ale reglementărilor a căror anulare a solicitat-o, reclamanta a precizat că prevederile Ordinului nr. 1.460/2021 sunt nefundamentate, nemotivate corespunzător și contravin unor acte normative de nivel superior, unele dintre ele transpunând în legislația internă directive europene și convenții internaționale.

Astfel, în opinia reclamantei, prevederile art. 1 alin. (1), art. 2, 3 și ale anexelor nr. 1, 2 și 3 ale Ordinului MMAP nr. 1.460/2021, prin care se aprobă cotele de recoltă la cele 25 de specii de păsări migratoare și sedentare și se dispune realizarea acestor cote de recoltă, încalcă normele de tehnică legislativă care reglementează motivarea și fundamentarea temeinică a actelor normative, în sensul că sunt complet nefundamentate prin Referatul de aprobare DMRC nr. 159.360/9.08.2021, invocat în formula introductivă a ordinului. În concret, acest referat nu conține niciun indiciu despre modul în care au fost stabilite

cotele de recoltă la cele 25 de specii de păsări, despre informațiile care au fost avute în vedere la stabilirea acestor cote sau despre compatibilitatea acestor cote cu principiul durabilității, despre necesitatea menținerii acestor specii la un nivel de conservare favorabil ori despre evaluarea impactului asupra mediului pe care l-ar avea realizarea acestor cote, ceea ce constituie o încălcare a normelor de tehnică legislativă ce impun elaborarea actelor normative după o documentare temeinică, precum și motivarea și fundamentarea temeinică a respectivelor acte normative.

De asemenea, reclamanta a arătat că prevederile art. 1, 2 și 3, dar și ale anexelor nr. 1, 2 și 3 ale Ordinului MMAP nr. 1.460/2021, prin care se aprobă cotele de recoltă la cele 25 de specii de păsări migratoare și sedentare și se dispune realizarea acestor cote de recoltă, încalcă normele de tehnică legislativă care reglementează motivarea și fundamentarea temeinică a actelor normative, în sensul că totalurile cotelor de recoltă aprobate prin anexele nr. 1-3 la Ordinul nr. 1.640/2021 sunt mai mari la toate cele 25 de specii de păsări față de totalurile cotelor prezentate în consultare și dezbateră publică, fără ca acest fapt să fi fost motivat/justificat/fundamentat prin Referatul de aprobare nr. 159.360/9.08.2021.

Reclamanta a mai menționat că prevederile art. 1 alin. (1), art. 2, 3 și ale anexelor nr. 1, 2 și 3 ale Ordinului MMAP nr. 1.460/2021, prin care se aprobă cotele de recoltă la cele 25 de specii de păsări migratoare și sedentare, încalcă normele de tehnică legislativă, coroborate cu punctele/paragrafele 3-7, 10 și 13 din preambul, art. 7, 10 și 12 ale Directivei 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice, și principiile prevenției și precauției și utilizării durabile a resurselor naturale, adoptate în Conferința părților a Convenției privind diversitatea biologică, semnată la Rio de Janeiro la 5.06.1992, ratificată prin Legea nr. 58/1994, de art. 191 TFUE și de art. 3 din OUG nr. 195/2005, în sensul că stabilirea cotelor de recoltă este nefundamentată și nejustificată chiar dacă s-ar pleca de la premisa falsă potrivit căreia, la elaborarea Ordinului nr. 1.460/2021, s-ar fi ținut cont și de vechiul referat de aprobare — Referatul DMRC nr. 159.286/7.07.2021.

În opinia reclamantei, mai mult de trei sferturi din conținutul Referatului de aprobare DMRC nr. 159.268/7.07.2021 este copiat cuvânt cu cuvânt din Petiția de susținere a propunerii legislative L180/2021, formulată de Asociația Generală a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi din România, și conține o falsificare a statusurilor de conservare și tendințelor populaționale ale speciilor de păsări sălbatice.

A mai precizat reclamanta că substituirea statusurilor de conservare întocmite în baza raportărilor statelor comunitare potrivit art. 12 din Directiva „Păsări” cu statusuri întocmite de IUCN este nu numai nefundamentată, ci și ilegală, pentru că statusurile întocmite în baza raportărilor statelor comunitare potrivit art. 12 din Directiva „Păsări” sunt singurele care contează din perspectiva normei comunitare reprezentate de Directiva „Păsări”.

În opinia reclamantei, tabelele de la anexa nr. 2 a primului referat al Ordinului nr. 1.460/2021 (Referatul DMRC nr. 159.286/7.07.2021) sunt falsificate prin consemnarea unor estimări/evaluări populaționale care nu există, respectiv a estimărilor aferente sezoanelor de vânătoare 2019-2020, 2020-2021 și 2021-2022. Astfel, deși nu există estimări populaționale mai târziu de anul 2018, MMAP a completat în mod fals rubricile aferente sezoanelor de vânătoare 2019-2020, 2020-2021 și 2021-2022 cu numerele estimărilor anterioare realizate în cadrul raportării în baza art. 12 din Directiva „Păsări” și care sunt valabile pentru perioada de referință 2013-2018.

Tot în opinia reclamantei, MMAP a încălcat principiul precauției cel puțin în întocmirea tabelelor de la anexa nr. 2. Astfel, la rubrica aferentă estimării populaționale din tabele,

efectivul înscris reprezintă media dintre efectivul minim și maxim prezentat în anexa nr. 1. Or, așa cum reiese din raportările în baza art. 12 din directivă, datele populaționale referitoare la speciile de păsări reprezintă estimări exprimate printr-un număr minim și un număr maxim de exemplare/perechi cuibăritoare sau indivizi în timpul iernii (iar intervalul dintre aceste estimări poate fi enorm, chiar și de 10 ori mai mare decât minimul estimării ca în cazul speciei sitar de pădure, unde estimarea este între 620 și 6.200 de perechi). Însă, conform principiului precauției și art. 3 lit. a) din OUG nr. 195/2005, într-o asemenea împrejurare, întrucât datele estimării erau incerte, ar fi trebuit să fie luat în calcul numai minimul efectivului estimate, și nu media dintre minimul și maximul efectivului, mai ales că, la un interval atât de mare al estimării, și această medie (dintre minim și maxim) este cu mult mai mare decât minimul, care ar trebui să fie singura informație considerată certă.

De asemenea, reclamanta a arătat că tabelele anexei nr. II la Referatul DMRC nr. 159.286 conțin consemnări false și din perspectiva faptului că rubricile efectivului estimate au fost completate identic pentru sezoanele de vânătoare 2013-2014, 2014-2015, 2015-2016, 2016-2017, cu datele estimărilor aferente celei de-a doua raportări în baza art. 12 din Directiva „Păsări” (raportare aferentă intervalului 2013-2018), ca și când în fiecare dintre anii intervalului 2013-2018 s-ar fi efectuat câte o estimare completă a efectivului per specie, iar această estimare ar fi avut date anuale identice pentru toți anii mai sus menționați. Or, acest fapt este fals pentru că, așa cum susține și MMAP, pentru perioada 2013-2018 a existat o singură raportare în baza art. 12, și nu 6 raportări, ceea ce înseamnă că acțiunile de estimare a păsărilor nu s-au făcut/finalizat în fiecare din cei șase ani ai intervalului dintre două raportări. Consecința acestei constatări este că, în realitate, estimările efectuate prin colectarea de date pe parcursul a mai multor ani nu pot fi raportate concret la câte un an/sezon de vânătoare, ci pot fi raportate doar abstract la perioada de referință 2013-2018. Prin urmare, nu se cunoaște nici măcar estimativ numărul păsărilor aferent fiecăruia dintre sezoanele anuale de vânătoare din intervalul 2013-2018, astfel încât nu se puteau completa rubricile cu evaluări aferente sezoanelor de vânătoare anuale.

A mai susținut reclamanta că mențiunile concrete ale MMAP despre cotele de recoltă și despre stabilirea acestora, cuprinse în Referatul DMRC nr. 159.286/7.07.2021 și anexele nr. 1 și 2 ale referatului, nu pot fi asimilate unei motivări/fundamentări serioase a Ordinului nr. 1.460/2021, așa cum impun normele de tehnică legislativă; aceste mențiuni au fost concentrate în câteva fraze și constau exclusiv în susțineri/opinii/aprecieri ad-hoc, false și contradictorii.

Reclamanta a susținut că există o discrepanță flagrantă între aprecierile părții MMAP asupra impactului vânătorii asupra populațiilor de păsări și mențiunile îngrijorătoare ale presiunii exercitate de vânătoare asupra păsărilor din Raportul Comisiei către Parlamentul European, Consiliu și Comitetul Economic și Social European, intitulat „Starea naturii în Uniunea Europeană”, unde s-a menționat că exploatarea speciilor reprezintă cea mai mare presiune pentru păsările în hibernare și călătoare; aceasta implică împușcarea sau uciderea ilegală, vânătoarea și uciderea accidentală. Cercetările recente efectuate în 26 de țări europene au calculat că anual s-au vânat cel puțin 52 de milioane de păsări.

Reclamanta a precizat că, în temeiul art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă, înțelege să opună lucrul anterior judecat în litigiul care a făcut obiectul Dosarului nr. 622/64/2019, soluționat prin Hotărârea definitivă nr. 37/25.06.2020, pronunțată de Curtea de Apel Brașov.

Astfel, a arătat că efectul pozitiv al lucrului judecat este reglementat de art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă, potrivit căruia oricare dintre părți poate opune lucrul anterior

judecat într-un alt litigiu, dacă are legătură cu soluționarea acestuia din urmă; efectul pozitiv al lucrului judecat obligă instanța ulterioară să aibă în vedere ceea ce o primă instanță a statuat printr-o hotărâre irevocabilă/definitivă și să își argumenteze propriul raționament pe dezlegările anterioare, în condițiile în care acestea au legătură și influențează chestiunea litigioasă dedusă judecării ulterioare.

Din analiza comparativă a Ordinului MAP nr. 673/2019 și a Ordinului MMAP nr. 1.460/2021, a motivării acestora, a cadrului normativ existent la momentul aprobării celor două ordine, a împrejurărilor de fapt aferente adoptării celor două ordine și a motivelor de nelegalitate reținute ce către Curtea de Apel Brașov în Decizia nr. 37/2020, rezultă că dezlegările date în Dosarul nr. 622/64/2019 au o legătură cu prezenta speță, reclamanta arătând că, în esență, prin decizia pronunțată în Dosarul nr. 622/64/2019, Curtea de Apel Brașov a anulat cotele de recoltă la speciile de păsări, pentru că aceste cote de recoltă erau stabilite prin media aritmetică a cotelor de recoltă aprobate pentru anii anteriori, și nu pe baza unei metodologii/formule de calcul științifice; nu au fost precedate de o evaluare a impactului asupra mediului, sub aspectul biodiversității, fundamentată pe datele obținute din studiile care, prin lege și printr-o directivă europeană (Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice), reprezintă fundamentul protecției, conservării, gestionării și utilizării durabile a acestor specii de păsări [studiile prevăzute de art. 33 alin. (8) din OUG nr. 57/2007 și de anexa nr. 8 la OUG care transpun dispozițiile art. 10 și ale anexei nr. V a Directivei 2009/147 CE — Directiva „Păsări” ca și prevederile punctelor 3-7 și 13 din preambulul directivei]; nu aveau la bază studiile de evaluare efectuate la nivel de fond cinegetic, pentru speciile de păsări, potrivit art. 17 din Legea nr. 407/2006.

A susținut reclamanta că, în cauză, se constată că normele juridice avute în vedere de instanța sesizată cu judecarea Dosarului nr. 622/64/2019 au un conținut identic și la data emiterii Ordinului nr. 1.460/2021. Singurele modificări legislative intervenite sunt cele aduse prin Legea nr. 13/2020 prin care au fost aduse completări la art. 17 alin. (2), respectiv la art. 19, însă acestea nu sunt de natură să schimbe interpretarea normelor rămase nemodificate, deoarece ele reglementează obligația gestionarului fondului cinegetic pentru realizarea studiilor de evaluare pentru speciile sedentare; de asemenea, art. 33 alin. (8) și anexa nr. 8 din OUG nr. 57/2007 au rămas neschimbate.

A considerat reclamanta că efectul pozitiv al lucrului judecat al Hotărârii nr. 37/2019 pronunțate în Dosarul nr. 622/64/2019 se impune a fi reținut chiar dacă litigiul anterior a vizat numai 4 specii de păsări, deoarece interpretarea instanței respective a vizat norme cu caracter general care se aplică tuturor speciilor, limitele pronunțării instanței în Dosarul nr. 622/64/2019 fiind determinate de aplicarea principiului disponibilității, reglementat de art. 5 din Codul de procedură civilă.

De asemenea, a arătat că și prin Sentința nr. 111/2020, pronunțată la data de 18.12.2020 în Dosarul nr. 452/64/2020, Curtea de Apel Brașov a reținut aplicarea în cauză a efectului pozitiv al lucrului judecat al Hotărârii nr. 37/2020, definitivă, pronunțată în Dosarul nr. 622/64/2019.

Reclamanta a mai invocat faptul că prevederile art. 1 alin. (1), art. 2 și 3, ale anexelor nr. 1, 2 și 3 ale Ordinului MMAP nr. 1.460/2021, prin care se aprobă cotele de recoltă la speciile ciocărlie de câmp, cioară de semănătură, graur, ieruncă, lișiță, rață mare, rață mică, rață moțată, turturică și prepeliță, au fost adoptate cu încălcarea prevederilor art. 6 alin. (1), art. 13 lit. c), art. 22, art. 31 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 24/2000, raportate la art. 37 alin. (1) din OUG nr. 57/2007; punctul/paragraful 10 din preambul și art. 7 alin. (1) și (4) din preambulul Directivei 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice

(numită Directiva „Păsări”); art. 2 din Directiva „Păsări”; art. 4 alin. (2) din Directiva „Păsări”; art. 3 pct. 1 și 9 din OUG nr. 57/2007; „principiului precauției”, „principiului prevenției” și principiului utilizării durabile, definite în Convenția pentru diversitate biologică și reglementate la art. 3 din OUG nr. 195/2005 privind protecția mediului; statusurile de conservare și trendurile populaționale ale speciilor de păsări întocmite de Agenția Europeană de Mediu conform raportărilor în baza art. 12 din Directiva „Păsări” efectuate de statele membre pentru perioada 2013-2018, în sensul că permit vânarea unor specii cu statut de conservare nefavorabil și tendințe populaționale (trenduri) descrescătoare, în condițiile în care Directiva „Păsări” și normele naționale de transpunere nu permit acest lucru.

A susținut reclamanta că din interpretarea sistematică, logică și teleologică a art. 7 alin. 1 și 4, a pct. 10 din preambul și art. 2 din Directiva „Păsări” și a normelor de transpunere rezultă că speciile menționate în anexa II a directivei pot face obiectul vânătorii în cadrul legislației naționale în măsura în care se stabilesc și se respectă anumite limite, astfel de acțiuni de vânătoare trebuind să fie compatibile cu menținerea populației din speciile respective la un nivel satisfăcător sau într-o stare de conservare favorabilă. Statele membre se asigură că vânarea acestor specii nu aduce atingere eforturilor de conservare în aria lor de răspândire și se asigură că practicarea vânătorii respectă principiile de utilizare rațională și de control echilibrat ecologic al speciilor de păsări respective și că această practică este compatibilă cu menținerea populației speciilor de păsări vânată la un nivel care să îndeplinească condițiile ecologice, științifice și culturale, ținând seama în același timp de condițiile economice și de recreere.

Din analiza semantică a sintagmelor din directivă și norma de transpunere din OUG nr. 57/2007 [art. 37 alin. (1)] se reține că se descriu condiționările vânătorii sau „nivelul” populațiilor de păsări cu care trebuie să fie compatibile limitele vânătorii și rezultă că menținerea populațiilor la un nivel satisfăcător înseamnă „menținerea populațiilor la un nivel de conservare satisfăcător”, iar „nivel de conservare satisfăcător” înseamnă „stare de conservare favorabilă”. Acest nivel de conservare „satisfăcător/favorabil” al populațiilor de păsări este singurul „nivel” care poate „îndeplini condițiile ecologice, științifice și culturale” în contextul în care dezideratul/imperativul ecologic, științific sau cultural nu poate viza decât menținerea sau aducerea unei specii la un nivel de conservare favorabil, adică într-o stare de conservare favorabilă.

În esență, Directiva „Păsări” permite vânarea păsărilor sălbatice (prevăzute în anexa nr. II din Directiva „Păsări” și în anexa nr. 5 a OUG nr. 57/2007) numai dacă această vânătoare este compatibilă cu „menținerea populației din speciile respective într-o stare de conservare favorabilă”, ceea ce înseamnă că vânătoarea se poate exercita numai asupra speciilor aflate într-o „stare de conservare favorabilă” pentru că numai aceste specii pot fi „menținute” într-o stare de conservare favorabilă. Invers, dacă populațiile nu se află la nivelul satisfăcător/favorabil de conservare, atunci „menținerea” lor la acel nivel este virtual imposibilă, ele putând fi doar „readuse” la nivelul favorabil, și nu „menținute” la acest nivel. Prin urmare, vânarea speciilor de păsări cu o „stare de conservare nefavorabilă” este exclusă din start pentru că, aflându-se deja într-o stare de conservare nefavorabilă, aceste specii nu pot fi „menținute” într-o stare de conservare favorabilă. Excluse de la vânătoare sunt și speciile care au statut de conservare „necunoscut”, pentru că vânătoarea se poate exercita numai asupra speciilor cu stare de „conservare favorabilă” (și nu asupra speciilor cu statut de conservare nefavorabil sau necunoscut). Or, pentru aceste situații, art. 37 alin. (1) reglementează inclusiv „interdicția temporară și/sau locală a recoltării și capturării anumitor specii”.

Din dispozițiile punctelor 3-6 ale preambulului, art. 1, 4, 7, art. 4 din Directiva „Păsări”, dar și din dispozițiile art. 4 pct. 9 din OUG nr. 57/2007 rezultă că starea de conservare și trendurile/tendențele speciilor de păsări sălbatice/migratoare la care face referire directiva (și normele ei de transpunere) se stabilesc raportat la arealul natural al speciilor respective care suprapune „teritoriul european al statelor membre (UE)”, respectiv „teritoriul Comunității”. În sensul acestei interpretări pledează textul de la art. 1 alin. (1), care edictează scopul directivei ce constă în „Conservarea tuturor speciilor de păsări care se găsesc în stare sălbatică pe teritoriul european al statelor membre în care este aplicabil tratatul”, dar și textul punctelor din preambul sau articolele directivei care se referă la populațiile de păsări de pe „teritoriul european al statelor membre”, „întreg teritoriul Comunității” sau „zona geografică maritimă și de uscat în care se aplică prezenta directivă”. Astfel, din moment ce normele de conservare, protecție sau utilizare, inclusiv prin vânătoare, reglementate de directivă se aplică la nivelul „teritoriului Comunității” sau la nivelul „teritoriului european al statelor membre” și vizează populațiile de păsări care folosesc acest teritoriu, rezultă că și stabilirea stării de conservare a acestor specii de păsări, a tendințelor trendurilor demografice trebuie să se raporteze la populațiile de păsări de pe teritoriul pe care se aplică directiva.

A concluzionat reclamanta că aprobarea de cote de recoltă pentru speciile menționate (mai ales pentru cele 9 specii cu stare de conservare nefavorabile și specia cu stare de conservare necunoscută), respectiv speciile ciocârlie de câmp, cioară de semănătură, graur, ieruncă, lișiță, rață mare, rață mică, rață moțată, rață sunătoare, turturică și prepeliță, este ilegală, așa cum ilegală este și aprobarea cotelor de recoltă pentru specii care au tendințe populaționale negative (descrescătoare), chiar dacă au status favorabil, sau vânarea speciilor pentru care Agenția Europeană de Mediu nu a calculat încă trendurile populaționale pe termen lung și scurt (speciile rață sunătoare, găinușa de baltă sau gârșiță mare).

Reclamanta a mai susținut că prevederile anexelor nr. 1 și 2 ale Ordinului MMAP nr. 1.460/2021, prin care se aprobă cotele de recoltă la speciile ciocârlie de câmp și rață sunătoare, sunt nefundamentate, fiind adoptate cu încălcarea normelor de tehnică legislativă prevăzute de art. 6, 7, art. 21 alin. (1) și (3) coroborate cu art. 30 și 31 din Legea nr. 24/2000, raportate la Hotărârea nr. 37/25.06.2020 (definitivă), pronunțată de Curtea de Apel Brașov în Dosarul nr. 622/64/2019, prin care au fost anulate cotele de recoltă/vânătoare pentru anul 2019-2020 la speciile: ciocârlia de câmp, sturzul viilor, rața cu capul negru și rața sunătoare, în sensul că stabilirea cotelor de recoltă la speciile ciocârlie de câmp și rață sunătoare s-a făcut ilegal ca medie a cotelor de recoltă realizate în sezoanele de vânătoare 2018-2019 și 2019-2020, în condițiile în care cotele de recoltă aferente sezonului 2019-2020, aprobate pentru aceste două specii prin Ordinul MAP nr. 673/2019, au fost anulate definitiv prin Hotărârea nr. 37/25.06.2020, pronunțată de Curtea de Apel Brașov în Dosarul nr. 622/64/2019.

În opinia reclamantei, prevederile art. 1 alin. (1), art. 2 și 3, ale anexelor nr. 1, 2 și 3 ale Ordinului MMAP nr. 1.460/2021, prin care se aprobă cotele de recoltă la cele 25 de specii de păsări migratoare și sedentare, au fost adoptate cu încălcarea prevederilor art. 21 coroborate cu art. 30 și 31 din Legea nr. 24/2000, în sensul că aprobarea cotelor de recoltă la cele 25 de specii de păsări sălbatice prin Ordinul MMAP nr. 1.460/2021 nu a fost fundamentată pe examinarea practicii instanțelor judecătorești, precum și pe doctrina juridică în materie, deși la momentul emiterii ordinului existau nu mai puțin de 4 sentințe judecătorești (3 dintre ele definitive), prin care Curtea de Apel Brașov a suspendat și a anulat cote de recoltă la speciile de păsări, aprobate prin ordine similare Ordinului

nr. 1.460/2021, emise de MMAP sau de Ministerul Apelor și Pădurilor în anii 2019 și 2020 (Ordinul Ministerului Apelor și Pădurilor nr. 673/2019 și Ordinul Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor nr. 1.400/2020).

Tot în opinia reclamantei, prevederile art. 1 alin. (1), art. 2, 3 și anexelor nr. 1-3 ale Ordinului MMAP nr. 1.460/2021, prin care s-au aprobat cotele de recoltă la cele 25 de specii de păsări migratoare și sedentare, au fost adoptate cu încălcarea normelor de tehnică legislativă codificate la art. 6 alin. (1), art. 4, 7, 13, 22, art. 20 alin. (1) și (3), art. 21, art. 22 alin. (1), art. 30 și 31 din Legea nr. 24/2000, raportate la: prevederile art. 19 alin. (1) din Legea nr. 407/2006 a vânătoriei și protecției fondului cinegetic; prevederile art. 56 din Legea nr. 407/2006 a vânătoriei și protecției fondului cinegetic coroborate cu prevederile art. 33 alin. (8) din OUG nr. 57/2007 și ale anexei nr. 8 la OUG nr. 57/2007 (care transpun punctul 13 de la preambul, art. 10 și anexa nr. V a Directivei 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice (numită în continuare Directiva „Păsări”), prevederile art. 37 alin. (1) din OUG nr. 57/2007 (care transpun prevederile pct. 10 din preambul și art. 7 alin. (1) teza a II-a și alin. (4) din Directiva „Păsări”), în sensul că stabilirea cotelor de vânătoare la cele 25 de specii de păsări sălbatice prevăzute în anexele nr. 1-3 din Ordinul nr. 1.460/2021 s-a realizat aparent nelegal, fără să fie fundamentată pe datele referitoare la nivelul populațiilor speciilor migratoare obținute în urma realizării de studii și cercetări; datele provenite din studii vizând evaluarea influenței metodelor de capturare a păsărilor sălbatice asupra nivelelor populaționale și prezentarea listelor naționale ale speciilor amenințate cu dispariția sau ale celor periclitate, ținându-se cont de arealul natural de distribuție al acestora; enumerarea și descrierea din punct de vedere ecologic a zonelor situate de-a lungul rutelor de migrație și care au o importanță deosebită pentru speciile migratoare, în special ca zone de iernat și cuibărit; dezvoltarea sau îmbunătățirea metodelor ecologice de prevenire a pagubelor cauzate de păsări; determinarea rolului anumitor specii ca indicatori ai poluării mediului; studierea efectelor adverse ale poluării chimice asupra nivelurilor populaționale ale speciilor de păsări.

Astfel, reclamanta a arătat că din interpretarea sistematică, logică și teleologică a prevederilor Directivei 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului, a OUG nr. 57/2007 și a Legii nr. 407/2006 rezultă că stabilirea cotelor de recoltă la speciile de păsări sălbatice trebuie să se bazeze pe datele provenite din studiile și cercetările prevăzute, indicate de lege ca fiind condiția și fundamentul conservării, managementului și utilizării speciilor de păsări sălbatice.

Cum, potrivit Directivei „Păsări” și normelor naționale de transpunere, conservarea, protecția, gestionarea/managementul și utilizarea populațiilor tuturor păsărilor sălbatice au ca fundament cercetarea științifică, care constă, în principal, în realizarea studiilor prevăzute de art. 10 din Directiva „Păsări”, iar vânarea speciilor de păsări sălbatice este o formă de „utilizare” a acestor specii, ce implică managementul/gestionarea lor cu respectarea principiilor/normelor conservării, protecției și utilizării durabile a populațiilor acestor specii, rezultă că vânarea speciilor de păsări sălbatice trebuie să se facă cu respectarea datelor și pe baza datelor obținute din studiile prevăzute de art. 10 din Directiva „Păsări”.

Pe de altă parte, din moment ce aprobarea „cotelor de recoltă” pentru speciile de păsări sălbatice, potrivit art. 6 lit. f) din Legea nr. 407/2006, este un demers normativ circumscris regimului cinegetic [așa cum este definit la art. 1 lit. x) din Legea nr. 407/2006], iar potrivit art. 19 alin. (1) din Legea nr. 407/2006, în scopul conservării biodiversității, regimul juridic al vânătoriei păsărilor sălbatice este reglementat și de OUG nr. 57/2007, rezultă că acest demers normativ trebuie la rândul lui să se

conformeze normelor conservării biodiversității, protecției și utilizării durabile a populațiilor de păsări sălbatice prevăzute de OUG nr. 57/2007, norme printre care se numără și art. 33 alin. (8) și anexa nr. 8 din OUG nr. 57/2007. Mai mult, art. 37 alin. (1) din OUG nr. 57/2007, care este o normă de protecție și conservare a speciilor de faună din anexa nr. 5 a OUG (cele 25 de specii de păsări pentru care s-au aprobat cote de recoltă sunt listate în anexa nr. 5 a OUG nr. 57/2007), prevede mai multe măsuri de limitare a vânătorii, printre care și stabilirea de cote. Prin urmare, stabilirea cotelor de recoltă, fiind o normă de conservare și o garanție a utilizării durabile a speciilor recoltate, trebuie să se efectueze cu respectarea și pe baza datelor obținute în urma studiilor prevăzute de art. 33 alin. (8) din OUG nr. 57/2007 și de art. 10 din Directiva „Păsări”, studii și cercetări care reprezintă fundamentul protecției, conservării și utilizării durabile a păsărilor respective.

A mai învederat reclamanta că vânarea speciilor de păsări migratoare se face cu respectarea normelor naționale de transpunere a reglementărilor din Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice — Directiva „Păsări”, directivă europeană care, potrivit scopului edictat la art. 1, guvernează reglementarea protecției, gestionării și controlului asupra tuturor speciilor de păsări migratoare, reglementând și normele de exploatare a acestora, dar și cu respectarea normelor din tratatele sau acordurile internaționale. Întrucât stabilirea/aprobarea cotelor de recoltă pentru speciile de păsări sălbatice, în baza art. 6 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 407/2006, este un act/o decizie aparținând „regimului cinegetic/regimului juridic al vânării unor mamifere sau păsări”, adică un act/o decizie circumscris(ă) materiei conservării, protecției, managementului, gestionării, utilizării speciilor de interes cinegetic, rezultă că acestea trebuie să fie corelate cu art. 37 alin. (1) din OUG nr. 57/2007 și să fie fundamentate pe/să țină seama de cercetările și studiile științifice prevăzute de art. 33 alin. (8) și în anexa nr. 8 a OUG nr. 57/2007.

A mai arătat reclamanta că jurisprudența CJUE este relevantă în sensul evidențierii importanței și caracterului obligatoriu al cercetărilor având la bază metoda inelării. Astfel, prin Hotărârea din 13 decembrie 2007 în Cauza *Comisia versus Irlanda*, C-418/04, Curtea de Justiție a obligat Irlanda să transpună în legislația națională prevederile art. 10 din directivă, reținând că efectuarea cercetărilor prevăzute la art. 10 și în anexa nr. V din Directiva „Păsări” este obligatorie și nu facultativă. De asemenea, relevanța cercetării și în special a studiilor bazate pe inelare pentru activitatea de vânătoare este evidențiată și în Ghidul privind vânătoarea în temeiul Directivei 79/409/CEE a Consiliului privind conservarea păsărilor sălbatice.

Datele despre populațiile speciilor migratoare obținute în urma realizării de studii și cercetări bazate pe metoda inelării sunt esențiale pentru studierea populațiilor de păsări aflate în pasaj, în condițiile în care vânătoarea la aceste specii se face preponderent asupra populațiilor de păsări aflate în pasaj (și asupra populațiilor care ierneză) și nu asupra populațiilor cuibăritoare.

A menționat reclamanta că MMAP nu a fundamentat stabilirea cotelor de recoltă la cele 25 de specii prevăzute în anexele nr. 1-3 ale Ordinului nr. 1.460/2021 pe datele/informațiile obținute în urma realizării de studii și cercetări prevăzute la art. 33 alin. (8) și în anexa nr. 8 a OUG nr. 57/2007.

Reclamanta a susținut că prevederile art. 1 alin. (1), art. 2 și 3, ale anexelor nr. 1, 2 și 3 ale Ordinului MMAP nr. 1.460/2021, prin care se aprobă cotele de recoltă la cele 25 de specii de păsări migratoare și sedentare, au fost adoptate cu încălcarea prevederilor art. 6, 7, 13, art. 20 alin. (1) și (3) coroborate cu art. 30 și 31 din Legea nr. 24/2000, raportate la prevederile art. 1

lit. x), art. 16 și 56 din Legea nr. 407/2006 și art. 10 și punctul 13 din preambulul Directivei 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice, în sensul că stabilirea cotelor de recoltă la cele 25 de specii de păsări sălbatice (în cuantum total de peste 1.064.000 de păsări) aparținând unor specii protejate prin Directiva „Păsări”, prin OUG nr. 57/2007 sau prin convenții și acorduri internaționale ratificate de România, s-a realizat fie într-o manieră totalmente obscură/necunoscută și deci complet nemotivată, fie ca „medie a cotelor de recoltă realizate pentru speciile respective pentru sezoanele 2018-2019 și 2019-2020, pe fiecare fond cinegetic”, adică într-un mod nefundamentat și incompatibil de principiu cu ideea de studiu/metodă/metodologie științifică menit(ă) să garanteze utilizarea durabilă a speciilor respective și să evidențieze impactul asupra mediului sub aspectul biodiversității pe care l-ar avea realizarea acestor cote de recoltă.

Astfel, în condițiile în care cotele de recoltă au fost stabilite ca medie a cotelor de recoltă realizate pentru speciile respective pe sezoanele 2018-2019 și 2019-2022 pe fiecare fond cinegetic, estimările populaționale invocate de MMAP în vechiul referat DMRC nr. 159.286/7.07.2021 reprezintă, în opinia reclamantei, doar referințe formale, pentru că nu au nicio incidență în stabilirea cotelor de recoltă. Stabilirea cotelor de recoltă la speciile de păsări ca „medie a cotelor de recoltă realizate în anii 2018-2019 și 2019-2020 pe fiecare fond cinegetic” pentru speciile respective este incompatibilă de principiu cu însăși ideea de studiu științific, de metodă/metodologie științifică ori de analiză a efectelor de mediu, pentru că nu evaluează și nu studiază nimic, nu este fundamentată pe parametrii obiectivi care descriu speciile/populațiile pentru care se stabilesc cote (efective, efective în pasaj, statusuri de conservare, trenduri populaționale, mortalitate, abundență, stare de sănătate, culoare de migrație, efectul capturării asupra efectivelor etc.) și nu determină cota de recoltă printr-o formulă/metodă/metodologie care să proceseze informațiile esențiale menționate, garantând în același timp, cu rigoare științifică, respectarea principiului durabilității, principiului prevenției și principiului precauției.

A susținut reclamanta că necesitatea ca metoda/metodologia de stabilire a cotelor de recoltă să aibă un caracter științific reiese din interpretarea coroborată a art. 10 și pct. 13 din preambulul Directivei „Păsări”, dispozițiile art. 16 și 56 din Legea nr. 407/2006.

Reclamanta a mai opinat că prevederile art. 1 alin. (1), art. 2 și 3, ale anexelor nr. 1, 2 și 3 ale Ordinului MMAP nr. 1.460/2021, prin care se aprobă cotele de recoltă la cele 25 de specii de păsări migratoare și sedentare, au fost adoptate cu încălcarea prevederilor art. 6, 7, 13 și art. 20 alin. (1) și (3) coroborate cu art. 30 și 31 din Legea nr. 24/2000 raportate la prevederile art. 56, art. 17 lit. x), art. 6 alin. (1) lit. f) și j), art. 16 din Legea nr. 407/2006; punctelor/paragrafelor 3-7, 10 și 13 din preambulul Directivei 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30.11.2009 privind conservarea păsărilor sălbatice și principiului utilizării durabile a resurselor naturale, reglementat de art. 3 lit. g) din OUG nr. 195/2005 privind protecția mediului, în sensul că stabilirea cotelor de recoltă la cele 25 specii de păsări sălbatice nu a fost fundamentată pe datele provenite din studii de evaluare efectuate, anual, la nivel de fond cinegetic (studii ale căror conținut și mod de efectuare să fi fost reglementate prin regulamente/instrucțiuni sau norme tehnice elaborate/aprobate și revizuite de administratorul faunei cinegetice — pârâțul MMAP); stabilirea/calcularea cotelor de recoltă la cele 25 de specii de păsări sălbatice nu s-a efectuat pe baza unei metodologii/formule de calcul reglementate prin regulamente/instrucțiuni sau norme tehnice elaborate/aprobate și revizuite de administratorul faunei cinegetice — pârâțul MMAP.

A susținut reclamanta că gestionarii fondurilor cinegetice sunt obligați să gestioneze speciile de păsări sedentare/nemigratoare pentru care s-au aprobat cote de recoltă prin Ordinul nr. 1.460/2021 (care fac parte din speciile sedentare admise la vânătoare), pe baza unor studii de evaluare a efectivelor, întocmite anual, pe fiecare fond cinegetic, de către personalul cu specializare silvică sau cinegetică angajat al respectivelor gestionari ai fondurilor cinegetice, pe care să le supună aprobării administratorului. Aceste păsări nemigratoare/sedentare pentru care s-au aprobat cote de recoltă figurează toate în anexa nr. 3 la ordin și sunt reprezentate de speciile: guguștiuc, ieruncă, stâncuță, găinușă de baltă, cioară grivă, cioară de semănătură, coțofană și gaiță (potrivit precizărilor făcute de Societatea Ornitologică Română de la punctul I din Adresa nr. 1.084/31.07.2020). Gestionarii fondurilor cinegetice sunt obligați să gospodărească/gestioneze și speciile de păsări migratoare care figurează în anexele nr. 1 și 2 ale Ordinului MMAP nr. 1.460/2021 (speciile porumbel gulerat, porumbel de scorbură, turturică, prepeliță, ciocârlie de câmp, graur, sturz de vâsc, sturz cântător, cocoșar, găinușă de baltă, gâscă de vară, gării fa mare, rață mare, rață mică, rață moțată, rață sunătoare, lișiță, sitar de pădure — potrivit precizărilor făcute de Societatea Ornitologică Română la punctul 1 din Adresa nr. 1.084/31.07.2020, pe baza unor studii de evaluare efectuate la nivel de fond cinegetic, anual, efectuarea acestor studii de evaluare nefiind însă instituită în sarcina personalului cu specializare silvică sau cinegetică angajat al gestionarului fondurilor cinegetice.

A arătat reclamanta că studiile de evaluare necesare pentru gestionarea durabilă a faunei de interes cinegetic, conform art. 17 din Legea nr. 407/2006, trebuie să aibă un caracter științific, acest fapt reieșind din interpretarea dispozițiilor art. 16 din Legea nr. 407/2006 și dispozițiilor art. 10 și pct. 13 din preambulul Directivei „Păsări”; din interpretarea art. 56 și 17 din Legea nr. 407/2006 reiese că pârâul MMAP are obligația de a elabora (și de a revizui periodic) regulamente, instrucțiuni sau norme tehnice, prin care să reglementeze conținutul și modul de efectuare a studiilor de evaluare prevăzute de art. 17 din Legea nr. 407/2006, în baza cărora gestionarii fondurilor trebuie să asigure gospodărirea faunei de interes cinegetic, cu respectarea principiului durabilității; stabilirea/calcularea cotelor de recoltă, potrivit principiului durabilității, pe baza studiilor de evaluare a speciilor respective efectuate anual (în perioada 2020/2021), pe fiecare fond cinegetic, potrivit prevederilor art. 17 din Legea nr. 407/2006 a vânătorii și protecției fondului cinegetic.

A mai susținut reclamanta că prevederile art. 1 alin. (1), art. 2 și 3, ale anexelor nr. 1, 2 și 3 ale Ordinului MMAP nr. 1.460/2021 au fost adoptate cu încălcarea prevederilor art. 6 alin. (1), art. 4, 7, 13, 22, art. 20 alin. (1) și (3), art. 30 și 31 din Legea nr. 24/2000, raportate la prevederile preambulului, art. 1 lit. i), art. 2, 4, art. 5 pct. 5 lit. a), b), c), d), j), l) din Convenția privind conservarea speciilor migratoare de animale sălbatice, adoptată la Bonn la 23 iunie 1979, ratificată prin Legea nr. 13 din 8.01.1998; reglementările preambulului și reglementările anexei nr. II, prevederile art. 3 pct. 2 lit. (a) și (i) (doar pentru speciile de păsări de apă), prevederile anexei nr. III — Plan de acțiune, pct. 2.1.1 lit. c) teza a doua, pct. 4.1.1, 4.1.3, 4.1.8, 5.2, 5.4, 5.7, raportate la anexa nr. II și la tabelul nr. 1 (doar pentru speciile rață sunătoare și gâscă de vară) de la anexa nr. III (intitulat Statutul populațiilor păsărilor de apă migratoare) din Acordul privind conservarea păsărilor de apă migratoare african-eurasiatice, adoptat la Haga la 16 iunie 1995, ratificat prin Legea nr. 89/10 mai 2000, în sensul că toate au fost aprobate nelegal și fără o fundamentare temeinică.

A mai precizat reclamanta că prevederile art. 1 alin. (1), art. 2 și 3, ale anexelor nr. 1, 2 și 3 ale Ordinului MMAP nr. 1.460/2021, prin care s-au aprobat cotele de recoltă la speciile sitar de pădure, rață de mare și gâscă de vară, au fost

adoptate cu încălcarea prevederilor art. 6 din Legea nr. 24/2000 raportate la punctele/paragrafele 3-7 din preambul și art. 7 alin. 1 și 4 ale Directivei 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30.11.2009 privind conservarea păsărilor sălbatice; art. 37 alin. (1) din OUG nr. 57/2007 și principiului utilizării durabile a resurselor naturale, principiului precauției, principiului prevenției, adoptate în Conferința părților la Convenția pentru diversitate biologică și prevăzute la art. 3 din OUG nr. 195/2005 privind protecția mediului, în sensul că nu reprezintă norme posibile, fundamentate și compatibile cu principiul utilizării durabile, în condițiile în care nivelul cotelor de recoltă la cele 3 specii de păsări sălbatice (aparținând unor specii protejate prin Directiva „Păsări”) este mai mare decât numărul minim al estimărilor efectivelor acestor specii, așa cum apare acesta în raportarea României către Comisie în baza art. 12 din Directiva „Păsări”.

Având în vedere că estimările populaționale aferente raportărilor au un interval foarte mare între minim și maxim, rezultă că, potrivit principiilor precauției și prevenției, trebuia avut în vedere minimul estimării și media dintre minimul și maximul acestei estimări. Prin urmare, MMAP a stabilit cote de recoltă mai mari decât singurele estimări populaționale ale unei specii, ceea ce dovedește incompatibilitatea funciară a acestor cote cu imperativul utilizării durabile, al conservării și protecției acestor specii. În plus, specia rață mare are statut de conservare nefavorabil al populației de iarnă, ceea ce înseamnă că, de principiu, pentru această specie nu trebuiau acordate cote de recoltă. Prin urmare, aceste cote de recoltă încalcă flagrant obligația impusă de directivă (la art. 7), potrivit căreia vânătoarea trebuie să respecte principiul utilizării raționale (utilizării durabile).

Respectarea principiului utilizării raționale/durabile (impus de directivă) ca o condiție a utilizării/exploatării prin vânătoare a populațiilor de păsări migratoare implică evaluarea/estimarea periodică a populațiilor și stabilirea unei limite/limitări a acestei exploatări, compatibilă cu menținerea populațiilor la un nivel de conservare satisfăcător și care să garanteze că această utilizare nu afectează pe termen lung populațiile respective. Totodată, potrivit aceluiași principiu al utilizării durabile, fixarea limitelor exploatării trebuie să țină seama de faptul că utilizarea speciilor de păsări migratoare nu este monopolul vânătorii și nu este restrânsă la utilizarea pentru consum prin vânătoare a acestor animale, ci implică și o utilizare ecologică, recreațională sau culturală care nu presupune uciderea/consumul, ci doar contemplarea, fotografierea/filmarea, studierea sau simpla satisfacție a contactului cu această biodiversitate ca parte a bogăției naturale.

Or, pentru că cotele aprobate de MMAP pentru cele 3 specii sunt mai mari decât efectivul populației care folosește teritoriul României, rezultă că principiul utilizării durabile este imolat.

Reclamanta a mai menționat că stabilirea cuantumului/ nivelului cotelor de recoltă la cele 25 de specii de păsări sălbatice prin anexele nr. 1-3 ale Ordinului MMAP nr. 1.460/2021 nu poate fi considerată fundamentală, necesară, suficientă și posibilă (potrivit prevederilor art. 6, 7 și 20 din Legea nr. 24/2000, raportate la prevederile art. 17 din Legea nr. 407/2006), nici dacă s-ar pleca de la premise false, potrivit cărora stabilirea respectivelor cote de recoltă s-ar fi făcut pornind de la datele cuprinse în cele două raportări ale României către UE, potrivit art. 12 din Directiva „Păsări” (pentru perioadele 2008-2013 și 2013-2018), invocate de MMAP în formula introductivă a Ordinului nr. 1.460/2021; datele din atlas și din raportarea UE (care se referă la populațiile cuibăritoare/care ierneză) ar putea substitui datele/informațiile despre populațiile speciilor migratoare, obținute prin metoda inelării — ceea ce nu este cazul, pentru că metoda inelării este impusă de lege, fiind totodată singura metodă care oferă informații semnificative despre populațiile implicate în migrația propriu-zisă, despre păsările aflate în pasaj, în condițiile în care vânătoarea păsărilor

migratoare se face pentru cele mai multe din păsările migratoare numai când acestea se află în pasaj/migrație, sau celelalte date obținute prin studiile sau cercetările prevăzute la art. 33 alin. (8) și anexa nr. 8 la OUG nr. 157/2007; datele despre populațiile în pasaj (pentru 3 specii de păsări) prezentate în Atlasul păsărilor nu ar reprezenta doar niște opinii ale unor experți, în sensul că informațiile populaționale furnizate de raportarea către UE, în baza art. 12 din anul 2018, și de Atlasul păsărilor, ediția 2015, nu au nicio utilitate în economia stabilirii cotelor de recoltă pentru 13 specii de păsări migratoare (porumbel gulerat, porumbel de scorbura, turturică, prepeliță, ciocârlie de câmp, graur, sturz de vâsc, sturz cântător, cocoșar, sitar de pădure), pentru că aceste informații nu se referă la populațiile asupra cărora se exercită acțiunea de vânatoare — populațiile în pasaj sau populațiile care iernează în România.

Astfel, pentru 13 specii migratoare: porumbel gulerat, porumbel de scorbura, turturică, prepeliță, ciocârlie de câmp, graur, sturz de vâsc, sturz cântător, cocoșar, lișiță, sitar de pădure, nici raportarea către UE în baza art. 12 aferentă anului 2018 și nici Atlasul păsărilor, întocmit în baza raportării aferente anului 2013, nu conțin informații despre populațiile care tranzitează România în pasaj și nici informații despre populații care iernează în România, ci doar informații despre populațiile care cuibăresc în România ale speciilor respective [informații irelevante pentru vânatoare, care, potrivit prevederilor art. 33 alin. (2)-(4), coroborate cu prevederile anexei nr. 1 din Legea nr. 407/2006, sunt interzise în perioada cuibăritului, astfel încât nu vizează/afectează populațiile care cuibăresc în România].

Reclamanta a arătat că prevederile art. 4 din Ordinul nr. 1.460/2021 încalcă prevederile art. 6 alin. (1), art. 7, art. 8 alin. (1), (2) și (4), art. 13, art. 20 alin. (1) și (3), art. 30 și 31 din Legea nr. 24/2000 coroborate cu prevederile art. 6 alin. (1) lit. f) și art. 1 lit. h) din Legea nr. 407/2006, art. 19 și art. 23 alin. (1) lit. d) și art. 26 din Legea nr. 407/2006 și ale anexei nr. 1 din Legea nr. 407/2006 și prevederile art. 33 alin. (2), (3) și (4) din OUG nr. 57/2007, art. 38 alin. (1) din OUG nr. 57/2007 și art. 4, 5, 6 și 9 din Directiva „Păsări”, în sensul că art. 4 din Ordinul nr. 1.460/2021 nu este deloc fundamentat. Astfel, în Referatul DMRC nr. 159.286/7.07.2021 și nici în anexele nr. 1 și 2 ale vechiului referat nu există nicio fundamentare/justificare a adoptării prevederilor art. 4 din Ordinul nr. 1.400/2020; astfel, în referat s-a menționat doar necesitatea aprobării cotelor de recoltă până la 15 mai și că ordinul a fost supus procedurii de dezbatere publică.

A susținut reclamanta că prevederile art. 4 alin. (1) din ordin contravin și dispozițiilor art. 13 și 16 din Legea nr. 24/2000 raportate la art. 19 din Legea nr. 407/2006 și la art. 38 alin. (1) din OUG nr. 57/2007 (ce transpune și prevederile art. 9 din Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice — Directiva „Păsări”) pentru că reglementează [în paralel cu procedura derogărilor instituită prin art. 38 alin. (1) din OUG nr. 57/2007] o procedură diferită de aprobare a vânării/recoltării unui număr suplimentar de păsări față de cel stabilit prin cota de recoltă [aprobată în baza art. 6 alin. (1) lit. f) și definită la art. 1 lit. h) din Legea 407/2006], pe motiv că aceste păsări „provoacă pagube”. Or, art. 38 alin. (1) din OUG nr. 57/2007 (ce transpune și prevederile art. 9 din Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice — Directiva „Păsări”) stabilește faptul că recoltarea/vânarea păsărilor pe motiv că „provoacă pagube” se face printr-o procedură specială, pe baza unor derogări adoptate sub forma unor ordine de ministru (acte administrative individuale), cu condiția să nu existe alternativă acceptabilă, iar această măsură derogatorie să nu fie în detrimentul menținerii populațiilor speciilor respective într-o stare de conservare favorabilă în arealul lor natural.

De asemenea, reclamanta a opinat că art. 4 alin. (2) și (3) din ordin contravine dispozițiilor art. 38 din OUG nr. 57/2007 (care transpune prevederile art. 9 din Directiva „Păsări”); art. 19, 23, art. 26 alin. (1¹) din Legea nr. 407/2006, dar și art. 33 alin. (2), (3) și (4) din OUG nr. 57/2007 [care transpun prevederile art. 5 și art. 7 alin. (4) paragrafele 2 și 3 din Directiva „Păsări”] pentru că permite uciderea/vânarea păsărilor, în afara perioadelor de vânatoare prevăzute în anexa nr. 1 B din Legea nr. 407/2006 (adică permite vânarea acestora în perioada cuibăritului, creșterii puilor și pe parcursul migrației de întoarcere spre locurile de cuibărit), printr-o procedură diferită de procedura specială a derogărilor [reglementată la art. 38 alin. (1) din OUG nr. 57/2007 și la art. 9 alin. (1) lit. a) din Directiva „Păsări”] prin Ordinul ministrului mediului și al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 203/14/2009.

Astfel, art. 4 alin. (2) și (3) din ordin reglementează, în paralel cu art. 38 din OUG nr. 57/2007, vânarea/recoltarea păsărilor sălbatice în afara perioadelor de vânatoare prevăzute de anexa 1B la Legea nr. 407/2006 (adică în perioada de maturizare, în diferitele etape de reproducere și de dependență, iar în cazul speciilor migratoare, în perioada lor de reproducere sau pe parcursul rutei de întoarcere spre locurile de cuibărire) și printr-o procedură substanțial diferită de procedura derogărilor acordate în baza art. 38 din OUG nr. 57/2007, fapt care contravine legislației comunitare transpuse în acte normative de nivel superior, respectiv dispozițiilor art. 19, 23, art. 26 alin. (1¹) din Legea nr. 407/2006, dar și art. 33 alin. (2), (3) și (4) din OUG nr. 57/2007 [care transpun prevederile art. 5 și art. 7 alin. (4) paragrafele 2 și 3 din Directiva „Păsări”], precum și art. 38 din OUG nr. 57/2007 (care transpune prevederile art. 9 din Directiva „Păsări”).

Din interpretarea sistematică a dispozițiilor legale citate și a dispozițiilor art. 38 din OUG nr. 57/2007, care transpune și art. 9 din Directiva „Păsări”, reiese că, potrivit Directivei „Păsări” [art. 7 alin. (4) teza a doua] și normelor naționale de transpunere [art. 33 alin. (3) și (4) din O.U.G. nr. 57/2007, art. 26 alin. (1¹) și anexa 1 B din Legea 407/2006], este interzisă vânarea speciilor de păsări sălbatice (care sunt admise la vânatoare) în perioada de maturizare, în diferitele etape de reproducere și de dependență, iar în cazul speciilor migratoare, este interzisă vânarea acestora în perioada lor de reproducere sau pe parcursul rutei de întoarcere spre locurile de cuibărire; singura excepție de la această interdicție o constituie derogările prevăzute de art. 9 din Directiva „Păsări”, articol transpus în legislația națională de art. 38 din OUG nr. 57/2007. Prin urmare, recoltarea/vânarea păsărilor sălbatice strict pentru motivul că „produc pagube/daune” în afara perioadei de vânatoare prevăzute la anexa nr. 1B din Legea nr. 407/2006 este permisă doar prin intermediul derogărilor reglementate de art. 38 din OUG nr. 57/2007.

A concluzionat reclamanta că prevederile art. 4 alin. (2) și (3) din ordinul MMAP sunt ilegale pentru că reglementează recoltarea/vânarea păsărilor sălbatice pe motiv că „produc pagube/daune” în afara perioadei de vânatoare prevăzute în anexa nr. 1B din Legea nr. 407/2006, prin simpla suplimentare a cotei de recoltă stabilite prin prezentul ordin, adică altfel decât prin procedura specială a derogărilor, în condițiile în care uciderea/recoltarea păsărilor în afara perioadei de vânatoare menționate este permisă doar în cadrul derogărilor reglementate de art. 38 din OUG nr. 57/2007 și prin Ordinul ministrului mediului și al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 203/14/2009 [în baza art. 38 alin. (2²) din OUG nr. 57/2007 a fost aprobată procedura de stabilire a derogărilor].

Reclamanta a precizat că art. 5 din Ordinul MMAP nr. 1.460/2021 încalcă prevederile art. 4, art. 6 alin. (1), art. 7, art. 8 alin. (1), (2) și (4), art. 13, art. 20 alin. (1) și (3), art. 30, 31, 42 și 77 din Legea nr. 24/2000, coroborate cu prevederile art. 6

alin. (1) lit. f) și art. 1 lit. h) din Legea nr. 407/2006, art. 19 și art. 23 alin. (1) lit. d) și art. 26 din Legea nr. 407/2006 și ale anexei nr. 1 din Legea nr. 407/2006 și cu prevederile art. 33 alin. (2), (3), (4) din OUG nr. 57/2007, art. 38 alin. (1) din OUG nr. 57/2007, în sensul că art. 5 din ordin nu este fundamentat, respectiv nici din conținutul Referatului de aprobare al ordinului (Referatul DMRC nr. 159.360/9.08.2021) și nici din conținutul vechiului referat nu există o referire cu scop de motivare a adoptării acestui articol; s-a menționat doar necesitatea aprobării cotelor de recoltă până la 15 mai și că ordinul a fost supus dezbaterii publice.

A subliniat reclamanta că art. 5 din ordinul MMAP contravine dispozițiilor art. 6 și 77 din Legea nr. 24/2000 raportate la dispozițiile art. 34 din Legea nr. 407/2006, pentru că nu instituie o regulă necesară și suficientă care să conducă la o cât mai mare stabilitate și eficiență legislativă, iar necesitatea emiterii/adoptării acestui articol nu rezultă din cuprinsul art. 34 din Legea nr. 407/2006. Art. 34 din Legea nr. 407/2006 nu autorizează MMAP să suplimenteze cotele de recoltă la speciile de interes cinegetic (sau să aprobe noi cote de recoltă, diferite de cele aprobate prin prezentul ordin) printr-o procedură distinctă de cea stabilită la art. 6 alin. (1) lit. f) din aceeași lege, în vederea recoltării/vânării acestor specii pe tot timpul anului, în intravilanul localităților, ceea ce înseamnă că, din perspectiva art. 34 din Legea nr. 407/2006, nu există necesitatea emiterii/adoptării art. 5 din ordinul contestat.

A mai arătat reclamanta că, sub pretextul „aplicării prevederilor art. 34 din Legea nr. 407/2006”, art. 5 din ordin permite suplimentarea cotei de recoltă/vânătoare [aprobată conform art. 6 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 407/2006] la speciile de păsări, respectiv stabilirea și aprobarea de mai multe ori pe an/sezon de vânătoare a cotei de recoltă (a unor noi cote de recoltă sau a unor cote de recoltă succesive), fapt care contravine art. 6 alin. (1) lit. f) și art. 1 lit. h) din Legea nr. 407/2006, potrivit căruia stabilirea și aprobarea cotelor de recoltă la speciile admise la vânătoare (altele decât câpriorul) se realizează o singură dată într-un an/sezon de vânătoare, până la data de 15 mai (cota de recoltă pentru specia câprior se stabilește și se aprobă tot o singură dată pe an, dar până la data de 15 aprilie).

De asemenea, a susținut că art. 5 din ordin permite aprobarea vânării/recoltării unui număr suplimentar de păsări față de cel stabilit prin cota de recoltă [aprobată în baza art. 6 alin. (1) lit. f) și definită la art. 1 lit. h) din Legea nr. 407/2006] sau decât cel stabilit prin derogări, în situația de excepție prevăzută de art. 34 din Legea nr. 407/2006 prin altă procedură decât acordarea de derogări în baza art. 38 din OUG nr. 57/2007.

A mai menționat reclamanta că din interpretarea sistematică a art. 24 din Legea nr. 407/2006 rezultă că acest text de lege vizează crearea unui cadru administrativ legal pentru recoltarea/vânarea speciilor de faună sălbatică, a pisicilor și câinilor hoinari, în intravilanul împrejmuit sau construit al localităților, în limitele cotelor de recoltă și derogărilor aprobate, în condițiile în care uzul de armă de vânătoare în intravilan și împușcarea animalelor în intravilan necesită un cadru juridic special. Crearea acestui cadru administrativ legal constă în implicarea autorităților locale și a administrației suprafețelor intravilane împrejmuite (gări, aeroporturi, unități militare) care solicită și contractează împușcarea animalelor, cu acordul proprietarilor terenurilor etc. În preambulul art. 34 se justifică recoltarea speciilor de faună sălbatică, a pisicilor și câinilor hoinari, în intravilanul împrejmuit sau construit al localităților, prin invocarea/formularea unora dintre situațiile prevăzute la art. 38 alin. (1) din OUG nr. 57/2007 și care permit acordarea de derogări la speciile de păsări sălbatice.

Din conținutul art. 5 din ordinul MMAP reiese că pe fondurile de vânătoare unde cota de recoltă (stabilită/aprobată prin art. 1, 2 și anexele nr. 1-3 din ordin) s-a realizat sau pe fondurile unde nu a fost stabilită/aprobată cotă de recoltă la păsări sau în afara

perioadelor legale de vânătoare, recoltarea/vânarea păsărilor prevăzută de art. 34 din Legea nr. 407/2006 (adică recoltarea acestor păsări pe suprafețele construite sau împrejmuite din intravilanul localităților în interesul protejării faunei și florei sălbatice, al conservării habitatelor naturale, pentru prevenirea producerii unor daune importante, în interesul sănătății și securității publice sau pentru alte rațiuni de interes public major) se face pe baza stabilirii/aprobării suplimentării cotelor de recoltă, prin referat de aprobare, ori de câte ori apare situația respectivă, până la data de 14 mai 2022. Prin urmare, art. 5 din ordin permite administratorului faunei de interes cinegetic (MMAP) ca, pe lângă cota de recoltă stabilită/aprobată în baza art. 1, art. 2 și anexelor nr. 1-3 din prezentul ordin [conform art. 6 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 407/2006], să stabilească/să aprobe cote de recoltă „suplimentare”, de mai multe ori pe an (ori de câte ori gestionarii solicită astfel de cote pe motiv că speciile de păsări trebuie împușcate în intravilanul localităților din motive ce țin de „interesul protejării faunei și florei sălbatice, al conservării habitatelor naturale, pentru prevenirea producerii unor daune importante, în interesul sănătății și securității publice sau pentru alte rațiuni de interes public major”).

În opinia reclamantei, prevederile art. 5 din ordin contravin dispozițiilor art. 1 lit. h) și art. 6 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 407/2006, dar și dispozițiilor art. 13 și 16 din Legea nr. 24/2000 raportate la art. 19 din Legea nr. 407/2006 și la art. 38 alin. (1) din OUG nr. 57/2007 (ce transpun și prevederile art. 9 din Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice, numită și Directiva „Păsări”), întrucât reglementează [în paralel cu procedura derogărilor instituită prin art. 38 alin. (1) din OUG nr. 57/2007] o procedură diferită de aprobare a vânării/recoltării unui număr suplimentar de păsări față de cel stabilit prin cota de recoltă [aprobată în baza art. 6 alin. (1) lit. f) și definită la art. 1 lit. h) din Legea nr. 407/2006], în baza unor motive de excepție prevăzute la art. 34 din Legea nr. 407/2006 aproape identice cu cele reglementate la art. 38 alin. (1) lit. a), b) și c) din OUG nr. 57/2007, și reglementează [în paralel cu procedura derogărilor instituită prin art. 38 alin. (1) din OUG nr. 57/2007] o procedură diferită de aprobare a vânării/recoltării unui număr suplimentar de păsări față de cel stabilit prin cota de recoltă [aprobată în baza art. 6 alin. (1) lit. f) și definită la art. 1 lit. h) din Legea nr. 407/2006], în baza unor motive/situații de excepție (reglementate la art. 34 din Legea nr. 407/2006), situații/motive care, potrivit art. 38 din OUG nr. 57/2007, nu se aplică și păsărilor sălbatice, în procedura acordării de derogări.

A arătat reclamanta că prevederile art. 5 din ordin permit recoltarea/împușcarea păsărilor „în intravilanul construit sau împrejmuit” în afara perioadelor legale de vânătoare (adică în perioadele de cuibărit, creștere a puilor sau pe parcursul migrației de primăvară, spre zonele de cuibărit) printr-o altfel de procedură decât procedura specială a derogărilor [reglementată la art. 38 alin. (1) din OUG nr. 57/2007 și la art. 9 alin. (1) lit. a) din Directiva „Păsări”], fapt care contravine prevederilor art. 19, 23, art. 26 alin. (1) din Legea nr. 407/2006, dar și art. 33 alin. (2), (3) și (4) din OUG nr. 57/2007 [care transpun prevederile art. 5 și art. 7 alin. (4) paragrafele 2 și 3 din Directiva „Păsări”] coroborat cu art. 38 alin. (1) din OUG nr. 57/2007 [care transpune prevederile art. 9 alin. (1) din Directiva „Păsări”].

În opinia reclamantei, invocarea prevederilor art. 34 din Legea nr. 407/2006, ca temelii ale adoptării art. 5 din ordinul MMAP, nu poate justifica legalitatea respectivului art. 5, întrucât, pe de o parte, prevederile art. 33 alin. (3) și (4) din OUG nr. 57/2007 sau ale art. 26 alin. (1) și anexei 1B din Legea nr. 407/2006, precum și ale art. 38 din OUG nr. 57/2007 au caracter special față de prevederile art. 34 din Legea nr. 407/2006, pentru că reglementează într-o manieră mai specifică, adică reglementează prevederi aplicabile explicit

păsărilor sălbatice, iar, pe de altă parte, normele încălcate de art. 5 din ordinul MMAP, respectiv normele prevăzute de art. 33 alin. (3) și (4) din OUG nr. 57/2007, art. 26 alin. (1¹) din Legea nr. 407/2006 [care trimit la art. 33 alin. (3) și (4) din OUG nr. 57/2007] sau de art. 38 din OUG nr. 57/2007 au prioritate față de prevederile art. 34 din Legea nr. 407/2006, pentru că transpun prevederile obligatorii ale Directivei „Păsări”, iar, potrivit art. 148 alin. (2) din Constituția României, au prioritate față de dispozițiile contrare din legile interne, cu respectarea prevederilor actului de aderare.

A mai precizat reclamanta că invocarea prevederilor art. 34 din Legea nr. 407/2006, ca temei al adoptării art. 5 din ordinul MMAP, nu poate justifica legalitatea acestuia, iar eludarea de către MMAP a dispozițiilor art. 38 din OUG nr. 57/2007 nu este o simplă eroare de interpretare a legii, lipsită de consecințe, ci un act tendențios care încalcă litera și spiritul Directivei „Păsări” și ale normelor naționale de transpunere, pentru că permite, printr-o procedură laxă și simplificată, vânarea excesivă a păsărilor în intravilan „în interesul protejării faunei și florei sălbatice, al conservării habitatelor naturale, pentru prevenirea producerii unor daune importante, în interesul sănătății și securității publice și pentru alte rațiuni de interes public major”.

Pentru toate acestea, a solicitat admiterea acțiunii așa cum a fost formulată.

În drept, a invocat Legea nr. 554/2004 și toate celelalte acte normative indicate în cererea de chemare în judecată.

În probațiune, a solicitat admiterea probei cu înscrisurile depuse la dosar.

Cererea de chemare în judecată a fost legal timbrată cu taxă judiciară de timbru în cuantum de 50 lei, datorată potrivit art. 16 lit. a) din OUG nr. 80/2013.

La data de 22.12.2021, pârâtul Ministerul Mediului, Apelor a depus întâmpinare prin care a solicitat pe cale de excepție respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind formulată de o persoană fără calitate procesuală activă și respingerea cererii de chemare în judecată ca inadmisibilă. Pe fond, a solicitat respingerea ca neîntemeiată a cererii de chemare în judecată, cu cheltuieli de judecată.

Cu privire la excepția lipsei calității procesuale active a intimatului, pârâtul a arătat că legitimitatea procesuală activă a pârâtei trebuie analizată în raport cu prevederile Legii nr. 554/2004 și prin raportare inclusiv la Decizia pronunțată în recurs în interesul legii nr. 8/2.03.2020. Astfel, a precizat că în decizie s-a reținut expres că nu este suficientă menționarea în statut a activității de apărare a interesului public ca scop principal al respectivului organism.

A mai menționat pârâtul că Asociația „Alianța pentru Combaterea Abuzurilor” (în continuare AACa) a fost înființată în anul 2012, obținând personalitate juridică în luna martie, conform Încheierii Judecătorei Brașov din data de 12.03.2012, iar practicarea vânătorii sportive, care este încadrată în statutul AACa ca fiind un abuz, a fost reglementată încă din anul 1976 prin Legea nr. 26 privind economia vânatului și vânătoarea, ulterior prin Legea fondului cinegetic și a protecției vânatului nr. 103/1996 și prin Legea vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006. Or, AACa arată că interesul său este justificat de statut, conform căruia prin *abuz* se înțelege atât vânătoarea, cât și încălcarea normelor europene privind protecția mediului și normele românești, abuzurile autorităților în sensul neglijenței, subminarea economiei naționale.

Prin Ordonanța nr. 81/2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea crescătoriilor de vânat și a complexurilor de vânătoare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 486/2004, au fost reglementate înființarea și funcționarea crescătoriilor de vânat și a complexurilor de vânătoare, inclusiv modul în care se realizează recoltarea exemplarelor din aceste amenajări.

Se constată astfel că statutul AACa încalcă legislația în vigoare, funcționând în afara cadrului legal, iar pârâtul a considerat inadmisibil ca o entitate să funcționeze în baza unui statut în care sunt cuprinse prevederi contrare legislației naționale; în aceeași măsură, orice activitate legală reglementată din România poate fi încadrată ca nelegală de către diferite ONG-uri prin propriul statut.

A menționat pârâtul că, în conformitate cu prevederile art. 56 alin. (1) din Ordonanța nr. 26/2000, asociația se dizolvă, prin hotărâre judecătorească, la cererea Ministerului Public sau a oricărei alte persoane interesate când scopul sau activitatea asociației a devenit ilicită sau contrară ordinii publice.

În opinia pârâtului, prin acțiune, reclamanta și-a încălcat propriul statut. Astfel, la pag. 5 al 2-lea alineat din statut, aceasta a consemnat că sunt considerate abuzuri „Orice acțiune care poate avea ca efect subminarea economiei naționale, subminarea intereselor legitime ale unor categorii socioprofesionale și/sau unor comunități sau epuizarea resurselor naturale ale unei regiuni”. Însă, prin admiterea acțiunii se va aduce atingere atât sectorului economic prin neîncasarea unor venituri de către gestionari (constând în cotizațiile anuale încasate de la vânători) și implicit statului român prin neîncasarea tarifelor anuale de gestionare de la gestionarii fondurilor cinegetice, cât și subminarea intereselor legitime ale gestionarilor și ale personalului de specialitate prin imposibilitatea practicării meseriei, pe de o parte, dar și ale vânătorilor prin imposibilitatea practicării vânătorii sau pagubele produse de fauna cinegetică proprietarilor de culturi agricole, silvice sau animalelor domestice, dar mai ales aduce atingere vădită siguranței naționale prin interzicerea vânătorii în scopul aplicării prevederilor și obligațiilor legale ce decurg din legislația națională în scopul combaterii PPA.

A arătat pârâtul că, în cauză, se impune ca reclamanta să dovedească că a avut loc o încălcare a dreptului sau interesului legitim privat, chestiune asupra căreia nu a făcut nicio precizare concretă. Această chestiune de drept trebuie analizată prin raportare la existența unui drept sau interes legitim privat care ar fi fost lezat prin actul administrativ atacat, interes decurgând din legătura directă dintre actul administrativ supus controlului de legalitate și scopul direct și obiectivele AACa, potrivit statutului.

Pentru toate aceste argumente, a solicitat admiterea excepției referitoare la legitimitatea procesuală activă a pârâtei și, pe cale de consecință, respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind formulată de o persoană lipsită de calitate procesuală activă.

Cu privire la excepția inadmisibilității cererii de anulare a Ordinului nr. 1.460/2021 față de lipsa îndeplinirii procedurii prealabile, pârâtul a arătat că obligativitatea parcurgerii procedurii prealabile rezultă fără din interpretarea dispozițiilor art. 8 alin. (1) din Legea nr. 554/2004. Acest context procesual preexistent sesizării instanței de contencios administrativ nu se rezumă la unicul fapt al înregistrării plângerii prealabile la autoritatea emitentă. În speță, reclamanta a indicat în cererea de chemare în judecată că a înregistrat o plângere prealabilă cu nr. R 25.327/6.09.2021.

Ținând cont și de faptul că reclamanta nu a făcut dovada îndeplinirii procedurii prealabile, respectiv aceasta s-a limitat doar la a formula plângere prealabilă către Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor (Cerere înregistrată sub nr. R 25.327/6.09.2021), fără să aștepte răspunsul la respectiva cerere, adresându-se direct instanței de judecată, pârâtul a solicitat admiterea excepției inadmisibilității acțiunii și respingerea cererii de chemare în judecată ca inadmisibilă.

Pe fondul cauzei, a precizat că cererea de chemare în judecată este netemeinică, solicitând respingerea acesteia, precizând că majoritatea motivelor de nelegalitate au fost reiterate în susținerea fiecărui articol/anexă din Ordinul nr. 1.460/2021 a cărui anulare a fost solicitată.

În raport cu motivele de nelegalitate invocate de reclamantă, pârâtul a formulat apărări, astfel:

Referitor la faptul că Ordinul nr. 1.460/2021 a fost emis fără parcurgerea etapelor legale, pârâtul a subliniat că acest ordin a fost emis după parcurgerea etapelor prevăzute la art. 6 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 407/2006; scopul acestei prevederi este acela de a crea cadrul legal emiterii actului normativ în timp util, astfel încât cotele de recoltă să fie aprobate la data începerii perioadei legale de recoltare prevăzute în anexa nr. 1 la Legea nr. 407/2006. Din acest motiv, aprobarea cotelor de recoltă s-a realizat diferențiat, MMAP emițând un ordin pentru aprobarea cotelor de recoltă pentru specia câprior, ulterior alt ordin pentru celelalte specii de mamifere și două specii de păsări sedentare, iar în final ordinul criticat. În concret, ordinul nu a fost emis după încheierea perioadei legale de vânare prevăzute de Legea nr. 407/2006.

A susținut pârâtul că, contrar celor susținute de reclamantă, actele normative de nivel superior din România au fost și sunt emise cu respectarea legislației interne și a tratatelor și convențiilor la care România este parte și transpun prevederile convențiilor și tratatelor internaționale, fără a conține prevederi contrare acestora.

A menționat pârâtul că termenul prevăzut la art. 6 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 407/2006 nu este de decădere, iar aprobarea cotelor de recoltă cu întârziere nu a afectat gestionarii, motivat de faptul că perioadele de recoltare a onora dintre speciile de păsări prevăzute de anexa nr. 1 la Legea nr. 407/2006 nu s-au suprapus decât în mică măsură cu perioada scursă de la data de 15 mai până la data emiterii ordinului în cauză. Emiterea cu întârziere a ordinului nu reprezintă o încălcare a prevederilor art. 13 din Legea nr. 24/2000, deoarece aprobarea cotelor de recoltă s-a realizat pentru perioada de vânatoare 2021-2022, iar data emiterii ordinului se încadrează în această perioadă.

În opinia reclamantei, criticile formulate cu privire la prevederile art. 1-3 și ale anexelor nr. 1-3 ca fiind emise cu nerespectarea art. 6, 7, 13, art. 20 alin. (1) și (3), art. 21, 22, 30 și 31 din Legea nr. 24/2000, pârâtul opinând că acestea nu sunt temeinice/reale, având în vedere că a fost emis în aplicarea Legii nr. 407/2006 și fiind corelat cu prevederile interne și internaționale transpuse în legislația României. Elaborarea proiectului ordinului criticat a fost precedată, conform prevederilor art. 20 din Legea nr. 24/2000, de o documentare și analiză a studiilor efectuate de instituții abilitate și recunoscute pe plan intern și internațional cu privire la obiectul ordinului criticat, aceste aspecte fiind menționate în Referatul de aprobare al ordinului nr. 159.286/7.07.2021. De asemenea, art. 21 și 22 din Legea nr. 24/2000 legiferează etape și condiții premergătoare adoptării actelor normative de rang superior și nu a celor emise în aplicarea acestora.

În ceea ce privește art. 30 și 31 din Legea nr. 24/2000, pârâtul a menționat că proiectul de ordin a fost însoțit de Referatul de aprobare nr. DMRC/159.286/7.07.2021, întocmit conform prevederilor art. 31 alin. (2), care prevede că în situația în care reglementarea propusă se elaborează în executarea unui act normativ, motivarea trebuie să cuprindă referiri la actul pe baza și în executarea căruia se emite.

În opinia reclamantei, Referatul de aprobare nr. DMRC/159.286/7.07.2021 este lipsit de efecte, deoarece nu este invocat în preambulul ordinului criticat, însă, a precizat pârâtul, existența referatului de aprobare nu poate fi negată atât timp cât reclamanta și persoanele interesate au luat cunoștință de conținutul acestuia. Modul de prezentare a situației de către reclamantă este unul contradictoriu situației de fapt reale, aceasta încercând să convingă instanța că actul normativ este nelegal, din cauza lipsei din preambulul ordinului a mențiunii Referatului de aprobare nr. DMRC 159.286/7.07.2021. Față de această susținere, pârâtul a precizat că în Referatul de aprobare nr. DMRC/159.360/9.08.2021 s-a făcut trimitere în mod expres la Referatul de aprobare nr. DMRC/159.286/7.07.2021, astfel că

susținerile reclamantei nu sunt întemeiate, fiind evident că ambele referate fundamentează actul administrativ cu caracter normativ a cărui anulare s-a solicitat.

Referitor la susținerea conform căreia cotele de recoltă aprobate prin anexele nr. 1-3 la Ordinul MMAP nr. 1.460/2021 ar fi mai mari decât cele postate pe site în procedura de dezbatere publică, pârâtul a menționat că cifrele înscrise în cele trei anexe reprezentând cotele de recoltă pentru cele 25 de specii de păsări pe fiecare fond cinegetic, ce au fost prezentate cu ocazia supunerii în dezbatere publică, sunt identice cu cele aprobate prin Ordinul MMAP nr. 1.460/2021. Diferențele dintre totalurile pe județe prezentate în procedura de dezbatere publică și cele aprobate prin ordin s-au datorat unei formule de calcul care stabilea cota de recoltă pe fiecare fond ca medie între cotele de recoltă realizate în ultimele două sezoane de vânatoare, valorile rezultate nefiind în toate cazurile număr întreg, ci și fracții. Astfel, acest aspect se poate demonstra prin prezentarea județului Alba de la anexa nr. 1 unde se constată că $3 + 3 = 5$, ceea ce s-a perpetuat la toate rândurile unde cifra reprezentând cota de recoltă pe fond cinegetic a fost stabilită ca număr fracțional. Exemplu: 2,5 este prezentat în tabel (anexă) ca fiind 3, dar în formula care stabilește totalul pe județ s-au adunat $2,5 + 2,5 = 5$.

Singurele elemente care s-au modificat sunt rubricile „Total județ” și „Total general”, unde din motive de soft cotele pe fond cinegetic, rotunjite pe fiecare fond, au fost calculate ca fracții, reieșind un total mai mic decât în forma aprobată a ordinului.

A subliniat pârâtul că principiul simetriei, invocat de reclamantă în cerere, și cele statuate de CJUE în Cauza C-674/17 se pot aplica doar speciilor de mamifere care pot ocupa atât teritorii de pe suprafața unui stat parte, cât și teritorii din afara statelor parte, însă în cazul speciilor de păsări pârâtul a considerat că acest principiu nu se poate aplica motivat de faptul că populațiile speciilor de păsări migratoare, în rutele lor de migrare, depășesc spațiul Uniunii Europene, o raportare doar la efectivele observate pe teritorii UE nefiind elocventă și concludentă.

În opinia pârâtului, interpretările reclamantei, conform cărora aprobarea cotelor de recoltă la cele 25 de specii de păsări reprezintă o problemă de mediu sub aspectul biodiversității reprezentate de acestea, sunt nefondate. Astfel, reclamanta, prin înșiruirea de informații, texte de lege, extrase din directive, articole din presă, corespondență diversă, toate din anii anteriori, și prin dimensiunea acțiunii și volumul documentației depuse în probatoriu, încearcă să distragă atenția de la analiza criteriilor de legalitate ale actului atacat și încearcă să inducă în eroare instanța pentru a obține anularea actului administrativ.

A subliniat pârâtul că legislația europeană nu prevede, la acest moment, interzicerea folosirii alicelor de plumb la acțiunile de vânatoare desfășurate la speciile de păsări. Regulamentul 2021/57 al Parlamentului European urmează să se aplice din luna februarie 2023 și doar în apropierea zonelor umede, astfel că cele prezentate de reclamantă nu sunt reale.

Pârâtul a precizat că din totalul de 1.057.553 de exemplare aprobate de către MMAP prin Ordinul nr. 1.460/2021, un număr de 285.707 exemplare sunt reprezentate de speciile stâncuță, cioară grivă, cioară de semănătură, coțofană și gaiță. Recoltarea acestor specii este necesară pentru buna gospodărire a celorlalte specii de păsări, dar și a mamiferelor mici cărora le produc pagube prin distrugerea cuiburilor și a puilor, dar și pentru limitarea răspândirii virusului pestei porcine africane.

Ordinul MMAP nr. 1.460/2021 a fost emis în data de 24.08.2021 ca urmare a procesului de colectare a informațiilor și datelor necesare întocmirii situațiilor prezentate în referatul de aprobare, precum și întocmirii anexelor la ordin. După redactarea proiectului de ordin, pentru respectarea prevederilor Legii nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, acesta a fost postat în data de 12.07.2021 pe site-ul Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor împreună cu Anunțul nr. DMRC/159.294/8.07.2021 și Referatul de aprobare nr. DMRC/159.286/7.07.2021.

Cu privire la criticile reclamantei privind pretinsa nelegalitate a procedurii de aprobare a acestui act normativ, pârâtul a precizat că MMAP a postat pe site-ul instituției proiectul de ordin care a fost însoțit de Referatul de aprobare nr. 159.286/7.07.2021, întocmit conform prevederilor art. 31 alin. (2) din Legea nr. 24/2000, care prevede că, în situația în care reglementarea propusă se elaborează în executarea unui act normativ, motivarea trebuie să cuprindă referiri la actul pe baza și în executarea căruia se emite, iar după consultarea și dezbaterrea publică, în baza procedurilor interne a fost întocmit și Referatul de aprobare nr. 159.360/9.09.2021, referat care a fost menționat în preambulul Ordinului nr. 146/2021 împreună cu Referatul de aprobare nr. 159.286/7.07.2021.

A mai susținut pârâtul că în cauză criticile formulate cu privire la pretinsa încălcare a prevederilor art. 1-5 și ale anexelor nr. 1-4 ca fiind emise cu nerespectarea art. 6, 7, 13, art. 20 alin. (1) și (3), art. 30 și 31 din Legea nr. 24/2000 nu sunt temeinice/reale, arătând că, la fel ca în cazul art. 6, art. 7 din Legea nr. 24/2000 legislația etape premergătoare adoptării actelor normative de rang superior și nu a celor emise în aplicarea acestora, iar Ordinul nr. 1.460/2021 respectă integral art. 13 din Legea nr. 24/2000, fiind emis în aplicarea Legii nr. 407/2006, fiind corelat cu prevederile interne și internaționale transpuse în legislația României.

În opinia pârâtului, susținerile reclamantei potrivit cărora nu sunt fundamentate prevederile art. 1-5 din ordin și anexele nr. 1-4 sunt de natură a duce în eroare instanța de judecată; fundamentarea prevederilor actului normativ atacat s-a realizat prin Referatul de aprobare nr. 159.286/7.07.2021 postat pe web a MMAP, împreună cu proiectul ordinului criticat. Prin Referatul de aprobare nr. 159.360/9.08.2021 s-a făcut trimitere la Referatul nr. 159.286/7.07.2021, astfel că supozițiile reclamantei cu privire la dezafectarea primului referat și neluarea în considerare a acestuia în motivarea actului normativ sunt eronate.

A mai arătat că Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor a folosit în procedura de analiză a datelor referitoare la nivelurile populaționale ale principalelor specii de păsări și la statutul de conservare informațiile furnizate de International Union for Conservation Nature (IUCN), înscrise pe site-ul acestei organizații, precum și informațiile furnizate de către Societatea Ornitologică Română și de Asociația pentru Protecția Păsărilor și a Naturii „Grupul Milvus”, prin care se realizează raportarea de către România conform art. 12 din Directiva „Păsări”.

Chiar dacă la nivel european există și alte organizații care publică date despre populațiile speciilor de păsări, International Union for Conservation Nature (IUCN) este instituția internațională care stabilește standardele de protecție a vieții sălbatice și la care se face raportarea privind statutul de protecție. Studiile de cercetare efectuate în perioada 2008-2013 și 2013-2018 sunt desfășurate conform metodologiei acceptate de UE, fiind realizate pe fonduri europene, iar rezultatele acestor studii sunt raportate de România la UE. Ele prezintă statutul de conservare al speciilor de păsări cuprinse în studiu, printre care și cele admise la vânatoare.

Referitor la argumentele reclamantei cu privire la majorarea cotelor de recoltă aprobate comparativ cu cele prezentate în procedura de consultare publică, pârâtul a menționat că, în speță, cotele de recoltă propuse spre aprobare în procedura de consultare publică sunt identice cu cele aprobate prin Ordinul nr. 1.460/2021. Singurele elemente care s-au modificat sunt rubricile „Total județ” și „Total general”, unde din motive de soft cotele pe fond cinegetic, rotunjite pe fiecare fond, au fost calculate ca fracții, reieșind un total mai mic decât în forma aprobată a ordinului [de exemplu, la județul Alba, la coloana 13 — Sturzul cântător, totalizarea s-a făcut vâdit eronat din cauza softului ($3 + 3 = 5$)].

Referitor la susținerile reclamantei cu privire la preținsele falsuri conținute de tabelele din anexa nr. 2 a Referatului de aprobare nr. 159.286/7.07.2021, pârâtul a arătat că în perioada 2008-2013 s-a realizat de către Societatea Ornitologică Română estimarea populațiilor de păsări în vederea raportării în baza art. 12 din Directiva „Păsări” către UE. În baza acestor date a fost realizat Atlasul speciilor de păsări de interes comunitar din România din care au fost preluate efectivele speciilor până în anul 2012; în urma acestui studiu au reieșit efectivele care sunt înscrise în anexele nr. 2 ale referatului pentru cele 25 de specii de păsări, începând cu anul 2008/2010 și până în anul 2012. În perioada 2013-2018 s-a realizat de către Societatea Ornitologică Română și Asociația pentru Protecția Păsărilor și a Naturii „Grupul Milvus” estimarea populațiilor de păsări în vederea următoarei raportări în baza art. 12 din Directiva „Păsări” către UE, reieșind efectivele care sunt înscrise începând cu anul 2013 și până în prezent, urmând a se modifica după realizarea următorului studiu. A mai arătat că, într-adevăr, raportările se fac din 6 în 6 ani, însă asta nu înseamnă că în anii în care nu se fac raportări dispar toate speciile de păsări, iar la coloana „efective evaluate” să fie înscrisă valoarea „0”, dând astfel reclamantei un nou motiv de contestare a actului normativ.

Cotele de recoltă aprobate sunt de natură să asigure conservarea speciilor chiar și în cazul speciei turturică care este încadrată ca vulnerabilă, dar cu o populație la nivelul Europei situată între 11.900.000 și 8.570.000 de exemplare, iar cota de recoltă propusă reprezintă sub 0,3% din această populație. Mai mult, cota de recoltă propusă prin actul normativ respectă propunerile formulate de către Comisia Europeană transmise în luna iulie anul curent, situându-se sub 50% din media cotelor de recoltă aprobate între 2013-2018. Astfel, pentru speciile de păsări migratoare care prezintă elemente de îngrijorare, Comisia Europeană a notificat statele membre cu privire la mărirea cotelor de recoltă, ceea ce nu este cazul pentru celelalte specii de păsări migratoare.

A subliniat pârâtul că reclamanta nu s-a raportat la întreaga populație a speciilor de păsări, ci doar la cele parțiale, de iarnă sau din perioada de împerechere, cu scopul de a scoate în evidență o supoziție, respectiv afirmația nereală privind nivelul scăzut al populațiilor. Contrar celor susținute de reclamantă, diferențele dintre cotele de recoltă aprobate anul trecut și cele de anul acesta sunt considerabile, iar MMAP nu a mai aprobat cote de recoltă la 9 din speciile de păsări motivat de efectivele prezentate de acestea corelat cu statutul acestora de conservare.

În opinia pârâtului, afirmația reclamantei referitoare la modul de stabilire a cotelor de recoltă este falsă, deoarece pentru anul curent modul de calcul al cotelor de recoltă este total diferit față de anii anteriori, valorile scăzute ale acestora fiind în corelație cu efectivele estimate. Prin reducerea nivelului cotelor de recoltă MMAP a acționat preventiv în sensul protejării populațiilor speciilor de păsări ce fac obiectul ordinului criticat.

În condițiile în care prevederile Directivei „Păsări” se aplică tuturor statelor parte, iar populațiile speciilor de păsări la care se raportează reclamanta sunt aceleași pentru toate statele UE, pârâtul a considerat că măsurile pe care le-a precizat aceasta ar trebui impuse/trasate tuturor statelor printr-o decizie/directivă și nu doar României ca urmare a unor acțiuni în instanță promovate pe plan local. O astfel de abordare este de natură să creeze discriminare între vânătorii din România și cei din celelalte state europene.

Referitor la sentințele și deciziile instanțelor de judecată menționate de reclamantă, cu autoritate de lucru judecat, pârâtul a menționat că, contrar afirmațiilor reclamantei, hotărârile menționate nu vizează aceeași situație ca în cauză. A mai arătat că în anul 2020 prevederile art. 17 din Legea nr. 407/2006, cu modificările și completările ulterioare, s-au modificat (Legea

nr. 13/2020), fiind eliminată prevederea referitoare la evaluarea speciilor de păsări migratoare pe fiecare fond cinegetic; stabilirea cotelor de recoltă s-a realizat prin raportare la realizările cotelor de recoltă din anii anteriori, și nu la cotele de recoltă aprobate în ultimele 5 sezoane de vânătoare, existând astfel o diferență între acestea ce nu trebuie neglijată, iar în România activitatea de vânătoare nu se desfășoară prin capturare. Această capturare se realizează doar în scop științific de către ONG-uri care au acest obiect de activitate, astfel că acest tip de activitate nu are impact asupra populațiilor de păsări migratoare.

În concret, autoritatea lucrului judecat a hotărârilor invocate nu se poate aplica în prezentul dosar.

Cu privire la argumentele privind pretinsa încălcare a statutelor de conservare, pârâtul a precizat că prin Ordinul nr. 673/2019 cotele de recoltă aprobate pentru sezonul 2019-2020 au fost anulate în data de 25.06.2020. De la momentul emiterii Ordinului nr. 673/2019 și până la data de 24.10.2019, când prin Hotărârea nr. 105 a Curții de Apel Brașov prevederile ordinului au fost suspendate, actul normativ produsese efecte, iar cotele de recoltă aprobate au fost realizate parțial până la momentul suspendării acestuia. Astfel, pârâtul a arătat că susținerile reclamantei că recoltarea în sezonul 2019-2020 a speciilor de păsări a fost ilegală este neadevărată.

Referitor la criticile reclamantei privind studiile de evaluare prin metoda inelării, pârâtul a menționat că metoda inelării poate fi folosită pentru studierea populațiilor de păsări migratoare aflate în pasaj, și nu pentru evaluarea populațiilor cuibăritoare. Studiul păsărilor prin metoda inelării se realizează în cadrul temelor de cercetare privind migrația păsărilor, pentru stabilirea căilor/culoarelor de migrație și a locurilor de migrație, și nu pentru estimarea (evaluarea) populațiilor de păsări.

De asemenea, stabilirea cotelor de recoltă pentru speciile de păsări sedentare și migratoare nu este condiționată sau corelată de realizarea studiilor și cercetărilor prevăzute în anexa nr. 8 la OUG nr. 57/2007, așa cum susține reclamanta.

Fundamentarea cotelor de recoltă s-a realizat prin Referatul de aprobare nr. 159.286/7.07.2021, iar nivelul acestora nu a fost criticat nici de organisme de specialitate din România, nici de participanții la dezbaterile publice a proiectului de ordin (SOR) și nici de forurile internaționale.

A concluzionat pârâtul că metoda „inelării” este o metodă de cercetare, și nu o metodă/metodologie prin care să se poată realiza o evaluare a efectivelor de specii de păsări migratoare, așa cum susține reclamanta.

Referitor la faptul că reclamanta a învederat instanței că MMAP nu a respectat prevederile din preambulul unor acte normative, pârâtul a menționat că nu se pot amenda/suspenda/anula prevederile unui act normativ motivat de faptul că a fost emis fără respectarea prevederilor din preambulul altor acte normative. Acesta neavând caracter de reglementare, nu reprezintă o normă legală în sine, care trebuie respectată, așa cum susține reclamanta.

De asemenea, în opinia pârâtului, toate susținerile privind lipsa protejării acestor specii de păsări migratoare sunt lipsite de fundament, întrucât protecția este asigurată chiar prin Legea vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006 și de OUG nr. 57/2007, în temeiul căreia au fost înființate 13 parcuri naționale, 15 parcuri naturale, 383 de situri de importanță comunitară și în mod special pentru păsări 148 de situri de protecție avifaunistică. În toate aceste arii protejate, practicarea vânătorii se realizează cu respectarea planurilor de management sau este interzisă.

Referitor la criticile reclamantei cu privire la art. 4 din Ordinul nr. 1.460/2021, pârâtul a menționat că această prevedere a fost introdusă în actul normativ, fiind necesară pentru crearea posibilității aprobării unei cote de recoltă în cazul existenței pagubelor produse de către speciile de păsări, în special

culturilor agricole, pomilor fructiferi și culturilor de viță-de-vie. Pentru reducerea nivelului pagubelor trebuie intervenit rapid, astfel că aprobarea cotelor de recoltă suplimentară trebuie să se realizeze în condiții deosebite pentru a avea efectul preconizat, acela de reducere a pagubelor.

A subliniat că textul art. 6 alin. (1) lit. l) din Legea nr. 407/2006, cu modificările și completările ulterioare, nu interzice aprobarea modificării cotelor de recoltă în mod direct de către structurile teritoriale de specialitate ale administratorului faunei cinegetice, această reașezare a cotelor de recoltă fiind reglementată și de alte acte cu caracter normativ în vigoare, necontestate și care permit structurilor teritoriale ale ministerului, gărzilor forestiere astfel de modificări. Prin Ordinul MMAP nr. 456/2016 a fost aprobat Regulamentul de organizare și funcționare a Gărzilor forestiere („SOF”), acesta stabilind atribuțiile structurilor teritoriale, inclusiv în domeniul managementului și implementării activității cinegetice. Printre atribuțiile structurilor teritoriale de specialitate ale administratorului faunei cinegetice se numără și cele referitoare la avizarea, în vederea aprobării, a solicitărilor gestionarilor fondurilor cinegetice referitoare la suplimentarea cotelor de recoltă, recoltarea în afara perioadei legale și în situații excepționale, fiind imputernicit în mod expres de către MMAP în acest sens.

A concluzionat pârâtul că prevederile art. 4 din Ordinul MMAP nr. 1.460/2021 nu încalcă prevederile art. 6 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 407/2006 a vânătorii și protecției fondului cinegetic, având în vedere că astfel de prevederi se regăsesc și în alte acte cu caracter normativ care nu au fost invalidate prin pronunțarea unor hotărâri de către instanțele judecătorești sau prin declararea lor ca neconstituționale printr-o decizie a instanței de contencios constituțional; derogările prevăzute la art. 38 din OUG nr. 57/2007 se aplică doar speciilor de mamifere și păsări interzise la vânătoare.

Pârâtul a subliniat că prevederile art. 5 din Ordinul nr. 1.460/2021 transpune în practică prevederile art. 34 din Legea nr. 407/2006; pentru aplicarea prevederilor art. 34 din Legea nr. 407/2006, în situațiile date, în baza art. 36 din aceeași lege, se pot recolta exemplarele care produc pagube, iar art. 5 din Ordinul MMAP nr. 1.460/2021 stabilește procedura în care se aprobă numărul de exemplare ce se pot recolta pentru situațiile prezentate anterior.

Aprobarea recoltării de exemplare de păsări în temeiul art. 5 din ordin, în situații bine justificate, nu reprezintă o nouă aprobare de cote de recoltă în sensul art. 1 lit. h) din Legea nr. 407/2006, ci reprezintă o situație specială care poate să apară la un moment dat pe suprafața unui fond cinegetic și pentru care autoritățile statului trebuie să ia măsuri rapide pentru diminuarea efectelor acesteia.

În concret, pentru speciile admise la vânătoare, recoltarea se realizează în condițiile Legii nr. 407/2006, iar pentru speciile protejate, în baza derogărilor aprobate conform OUG nr. 57/2007.

A mai arătat pârâtul că la emiterea ordinului criticat a fost respectată procedura prevăzută de Legea nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, a fost emis Avizul nr. 7/2021 al Consiliului Național de Vânătoare, conform prevederilor Legii nr. 407/2006, compus din reprezentanți ai administratorului, ai asociațiilor de vânătoare, proporțional cu suprafața fondurilor cinegetice gestionate, ai autorităților publice centrale care răspund de protecția mediului, justiție și poliție, ai Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, ai unităților de învățământ superior cu profil cinegetic, ai instituțiilor de cercetare în domeniul cinegetic din România, ai administratorului pădurilor proprietate publică a statului, ai administratorilor pădurilor proprietate privată și ai administratorilor pădurilor proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale.

Referitor la criticile referitoare la cotele de recoltă aprobate pentru speciile de apă, pârâtul a menționat că legislația României este în acord cu cea europeană, iar interpretările date anumitor articole din OUG nr. 57/2007 [art. 33 alin. (8) și anexa nr. 8] sunt formulate pentru a crea confuzie și pentru a duce în eroare instanța de judecată. Contrar celor afirmate, toate speciile de păsări beneficiază în România de perioade de prohibiție. Legea nr. 407/2006, cu modificările și completările ulterioare, în anexa nr. 1, a stabilit pentru fiecare specie de păsări, sedentară sau migratoare, raportat la perioada de împerechere, cuibărit și de creștere a puilor, de parcursul rutei de întoarcere spre zonele de cuibărit, o perioadă bine determinată în care acestea se pot recolta.

Cu privire la motivele de nelegalitate invocate de reclamantă, pârâtul a mai arătat și că România, prin autoritatea publică centrală care răspunde de protecția mediului, în calitate de țară membră, a pregătit și a transmis către Uniunea Europeană două rapoarte naționale cu privire la starea de conservare și structura populațiilor de păsări, având la bază studiile întocmite pentru perioadele 2008-2013 și 2013-2018. Obligația întocmirii și transmiterii acestor rapoarte rezultă din prevederile art. 12 din Directiva „Păsări”; această obligație este comună tuturor statelor membre.

Analiza relației dintre efective, cotele de recoltă și nivelul realizărilor pentru fiecare dintre speciile de păsări pentru care este stabilită cotă de recoltă pentru perioada 2010-2020, precum și cotele de recoltă propuse pentru sezonul de vânătoare 2021-2022 au fost prezentate grafic în anexa nr. 2 la Referatul de aprobare nr. 159.286/7.07.2021, întocmită pentru fiecare specie, unde efectivul înscris reprezintă media dintre efectivul minim și maxim prezentat în anexa nr. 1, conform studiilor științifice efectuate în perioada 2008-2013 și 2013-2018.

A subliniat pârâtul că efectivele speciilor pentru care au fost aprobate cote de recoltă sunt stabile sau crescătoare de-a lungul a 10 ani de observații, conform studiilor, ceea ce arată că recoltarea unui număr de exemplare de-a lungul acestei perioade nu a pus în pericol statutul de conservare al vreunei specii și a reprezentat o recoltare cu respectarea principiului exploatații durabile, în acord cu prevederile Directivei „Păsări”. Cotele de recoltă stabilite pentru fiecare specie reprezintă media cotelor de recoltă realizate pentru specia respectivă pe sezoanele 2018-2019 și 2019-2020, pe fiecare fond cinegetic, ceea ce reprezintă o dovadă de netăgăduit privitoare la aplicarea unui management sustenabil și durabil pentru fiecare specie în parte.

Susținerile referitoare la obligativitatea realizării studiilor de evaluare prevăzute de art. 17 din Legea nr. 407/2006, cu modificările și completările ulterioare, la toate speciile de păsări pe fonduri cinegetice nu sunt reale, deoarece, potrivit noilor modificări aduse prin Legea nr. 13 din 9 ianuarie 2020 pentru modificarea și completarea Legii vânătoriei și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006, se menționează în mod expres la art. 17 (2) din Legea vânătoriei că studiile de evaluare a efectivelor speciilor sedentare admise la vânătoare se întocmesc anual de către personalul cu specializare silvică sau cinegetică, angajat al gestionarului fondurilor cinegetice, sub coordonarea autorității publice centrale care răspunde de vânătoare.

A mai subliniat pârâtul că eventuala admitere a cererii privind anularea Ordinului nr. 1.460/2021 va avea efecte în plan economic, ecologic și social, respectiv se vor afecta bugetul de stat, bugetele locale și Fondul pentru mediu prin neîncasarea sumelor de la gestionarii fondurilor cinegetice, ca efect al imposibilității respectării de către MMAP a clauzelor contractuale, sub aspectul asigurării gestionarilor fondurilor cinegetice a dreptului de a organiza și desfășura acțiuni de vânătoare și de a valorifica în fiecare an cotele de recoltă; se va afecta bugetul de stat prin plata despăgubirilor pentru pagubele

pe care exemplare din speciile de faună cinegetică admise la vânătoare le produc culturilor agricole, silvice și animalelor domestice, în condițiile în care vânătoarea lor nu se poate realiza din cauza suspendării cotelor de recoltă; se vor produce, indirect, prejudicii gestionarilor fondurilor cinegetice prin imposibilitatea valorificării cotelor de recoltă; se vor pierde locuri de muncă și va determina intrarea în șomaj pentru angajații asociațiilor de vânătoare a căror capacitate de autofinanțare scade ca efect al restrângerii obiectului de activitate; se vor crea dezechilibre în populațiile unor specii de faună sălbatică strict protejate prin imposibilitatea ținerii sub control a efectivelor unor specii de păsări admise la vânătoare etc.

Pentru toate acestea, a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată.

În drept, a invocat Codul de procedură civilă și toate textele de lege la care a făcut referire în cuprinsul întâmpinării.

În probațiune, a solicitat admiterea probei cu înscrisurile depuse împreună cu întâmpinarea.

După stabilirea termenului de judecată și citarea părților, la data de 7.01.2022 reclamanta a depus la dosar o cerere de precizare/modificare a cererii de chemare în judecată (filele 25-74 vol. VIII).

Prin această cerere a precizat că înțelege să modifice cererea de chemare în judecată prin completarea motivelor de nelegalitate.

Astfel, a arătat că prevederile art. 1 alin. (1), art. 2, art. 3 și anexele nr. 1-3 ale Ordinului MMAP nr. 1.460/2021, prin care s-au aprobat cotele de recoltă la cele 25 de specii de păsări migratoare și sedentare, au fost adoptate cu încălcarea normelor de tehnică legislativă codificate la art. 6 alin. (1), art. 4, 7, 13, art. 20 alin. (1) și (3), art. 21, 30 și 31 din Legea nr. 24/2000, coroborate cu prevederile art. 31 alin. (4) și (5) din OUG nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, punctul/paragraful 10 din preambul și art. 7 alin. (1) din preambulul Directivei 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice (numită Directiva „Păsări”), în sensul că stabilirea cotelor de vânătoare la cele 25 de specii de păsări sălbatice prevăzute în anexele nr. 1-3 din Ordinul nr. 1.460/2021 s-a realizat nelegal, fără să fie fundamentate pe planuri de acțiune naționale/regionale pentru fiecare specie, elaborate conform dispozițiilor art. 31 alin. (4) din OUG nr. 57/2007 și aprobate prin ordin al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului și pădurilor, conform dispozițiilor art. 31 alin. (5) din OUG nr. 57/2007.

Din interpretarea sistematică, logică și teleologică a art. 7 alin. (1) și (4) din Directiva „Păsări”, a punctului 10 din preambulul directivei, dar și a normelor de transpunere rezultă că speciile menționate în anexa II a directivei (specii care figurează în anexa nr. 5 a OUG nr. 57/2007) pot face obiectul vânătoriei/prelevării în natură/exploatații, în cadrul legislației naționale, în măsura în care se stabilesc și se respectă anumite limite, astfel de acțiuni de vânătoare trebuind să fie compatibile cu menținerea populației din speciile respective la un nivel satisfăcător sau într-o stare de conservare favorabilă. Una din măsurile de limitare a vânătoriei în scopul asigurării compatibilității acesteia cu menținerea speciilor vânată într-o stare de conservare favorabilă o reprezintă stabilirea de cote (de recoltă).

Din interpretarea coroborată a art. 37 alin. (1) și a art. 31 alin. (4) și art. (5) din OUG nr. 57/2007 rezultă că, pentru a stabili dacă utilizarea prin vânătoare a speciilor de păsări aflate în stare de conservare favorabilă este compatibilă cu menținerea acestor specii în această stare de conservare favorabilă, trebuie stabilite cote (de recoltă). Aceste cote, fiind ele însele măsuri de

conservare (și utilizare durabilă), trebuie să fie corelate și fundamentate și pe planurile de acțiune care au ca scop protecția și conservarea speciilor, care trebuie elaborate conform dispozițiilor art. 31 alin. (4) din OUG nr. 57/2007 și aprobate prin ordin al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului și pădurilor, conform dispozițiilor art. 31 alin. (5) din OUG nr. 57/2007.

Reclamanta a mai precizat că din referatele de aprobare ale Ordinului MMAP nr. 1.460/2021 nu reiese că stabilirea cotelor de recoltă la vreuna din cele 25 de specii de păsări s-a făcut ținându-se cont de vreun plan de acțiune având ca scop protecția și conservarea speciilor de păsări, elaborat conform dispozițiilor art. 31 alin. (4) din OUG nr. 57/2007 și aprobat prin ordin al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului și pădurilor, conform dispozițiilor art. 31 alin. (5) din OUG nr. 57/2007. Aceste planuri nu sunt invocate și nu există ordine de ministru prin care conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului și pădurilor să fi aprobat astfel de planuri pentru vreuna din cele 25 de specii de păsări care figurează în anexele Ordinului nr. 1.460/2021.

În opinia reclamantei, prevederile art. 1 alin. (1), art. 2, 3 și anexelor nr. 1-3 ale Ordinului MMAP nr. 1.460/2021, prin care s-au aprobat cotele de recoltă la cele 25 de specii de păsări migratoare și sedentare, au fost adoptate cu încălcarea normelor de tehnică legislativă codificate la art. 6 alin. (1), art. 4, 7, 13, art. 20 alin. (1) și (3), art. 21, 30 și 31 din Legea nr. 24/2000, coroborate cu prevederile art. 36 din OUG nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, prevederile art. 37 alin. (1) din OUG nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, în sensul că stabilirea cotelor de vânătoare la cele 25 de specii de păsări sălbatice prevăzute în anexele nr. 1-3 din Ordinul nr. 1.460/2021 s-a realizat fără să fie fundamentată și pe informațiile obținute prin sistemul de monitorizare a capturilor și uciderilor accidentale ale tuturor speciilor de păsări, ce trebuie organizat de MMAP în temeiul art. 36 din OUG nr. 57/2007.

În dezvoltarea acestui motiv de nelegalitate reclamanta a menționat că din interpretarea art. 36 din OUG nr. 57/2007 rezultă că uciderile sau capturile accidentale ale speciilor de păsări pot avea un impact negativ (chiar foarte puternic) asupra respectivelor specii, care pot necesita măsuri suplimentare de cercetare sau conservare.

A mai arătat reclamanta că din interpretarea sistematică, logică și teleologică a art. 7 alin. (1) din Directiva „Păsări”, a punctului 10 din preambulul directivei și a art. 7 alin. (1) din Directiva „Păsări” rezultă că speciile menționate în anexa II a directivei (specii care figurează în anexa nr. 5 a OUG nr. 57/2007) pot face obiectul vânătorii/prelevării din natură/exploatării, în măsura în care se stabilesc și se respectă anumite limite, astfel de acțiuni de vânătoare trebuind să fie compatibile cu menținerea populației din speciile respective într-o stare de conservare favorabilă. Una din aceste măsuri de limitare a vânătorii în scopul asigurării compatibilității acesteia cu menținerea speciilor vânată într-o stare de conservare favorabilă o reprezintă stabilirea de cote (de recoltă).

Din interpretarea coroborată a art. 37 alin. (1) și a art. 36 din OUG nr. 57/2007 rezultă că pentru a stabili dacă utilizarea prin vânătoare a speciilor de păsări aflate în stare de conservare favorabilă este compatibilă cu menținerea acestor specii în această stare de conservare favorabilă trebuie stabilite cote (de recoltă). Aceste cote, fiind ele însele măsuri de conservare (și utilizare durabilă), trebuie să fie corelate și fundamentate și pe informațiile obținute prin sistemul de monitorizare a capturilor și uciderilor accidentale ale tuturor speciilor de păsări, ce trebuie organizat de MMAP în temeiul art. 36 din OUG nr. 57/2007, câtă vreme uciderile sau capturile accidentale ale speciilor de păsări

pot avea un impact negativ (chiar foarte puternic) asupra respectivelor specii care pot necesita măsuri suplimentare de cercetare sau conservare.

În opinia reclamantei, din referatele de aprobare ale Ordinului MMAP nr. 1.460/2021 nu reiese că stabilirea cotelor de recoltă la vreuna din cele 25 de specii de păsări s-a făcut ținându-se cont și de informațiile obținute prin sistemul de monitorizare a capturilor și uciderilor accidentale ale tuturor speciilor de păsări ce trebuie organizat de MMAP în temeiul art. 36 din OUG nr. 57/2007. Astfel, în actele de fundamentare ale ordinului nu s-a făcut nicio referire la ucideri/capturi accidentale ale păsărilor sau la informațiile din Registrul național al capturilor și uciderilor accidentale ale tuturor speciilor de păsări, precum și ale speciilor strict protejate prevăzute în anexele nr. 4A și 4B la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007, înființat prin HG nr. 323/2010.

Reclamanta a mai precizat că înțelege să completeze argumentația aferentă motivului de nelegalitate de la punctul nr. X) din acțiunea introductivă prin care a susținut că prevederile art. 1 alin. (1), art. 2 și 5, ale anexelor nr. 1, 2 și 3 ale Ordinului MMAP nr. 1.460/2021 au fost adoptate cu încălcarea prevederilor art. 6, 7, 13, art. 20 alin. (1) și (3) coroborate cu art. 30 și 31 din Legea nr. 24/2000 raportate la prevederile art. 56, 17, art. 1 lit. x), art. 6 alin. (1) lit. f), lit. j), art. 16 din Legea nr. 407/2006; punctele/paragrafele 3-7, 10 și 13 din preambulul Directivei 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice; definițiile de la art. 2 ale „biodiversității” și „utilizării durabile” și prevederile art. 14 din Convenția pentru diversitate biologică, ratificată de România prin Legea nr. 58/1994; principiul utilizării durabile a resurselor naturale reglementat la art. 3 lit. g) din OUG nr. 195/2005 privind protecția mediului, în sensul că stabilirea cotelor de recoltă la cele 25 de specii de păsări sălbatice nu a fost fundamentată pe datele provenite din studii de evaluare efectuate, anual, la nivel de fond cinegetic (studii ale căror conținut și mod de efectuare să fi fost reglementate prin regulamente/instrucțiuni sau norme tehnice elaborate/aprobate și revizuite de administratorul faunei cinegetice — pârâțul MMAP); stabilirea/calcularea cotelor de recoltă la cele 25 de specii de păsări sălbatice nu s-a efectuat pe baza unei metodologii/formule de calcul reglementate prin regulamente/instrucțiuni sau norme tehnice elaborate/aprobate și revizuite de administratorul faunei cinegetice — pârâțul MMAP), prin introducerea subpunctului 13.

Faptul că aprobarea/stabilirea de către MMAP a cotelor de recoltă la speciile de păsări trebuie să se facă, cu necesitate, pe baza datelor obținute din studiile de evaluare efectuate la nivel de fond cinegetic (în baza art. 17 din Legea nr. 407/2006) și faptul că studiile de evaluare prevăzute de art. 17 alin. (1) din Legea nr. 407/2006 trebuie realizate pentru toate speciile aparținând faunei de interes cinegetic (și nu numai pentru speciile de faună „sedentară”) rezultă în mod indirect și din dispozițiile art. 39 lit. c) din Legea nr. 407/2006.

Astfel, din interpretarea sistematică și teleologică a art. 17 alin. (1) și a art. 39 lit. c) din Legea nr. 407/2006 [dar și din dispozițiile art. 56 sau art. 6 alin. (1) lit. j) din aceeași lege] rezultă că studiile de evaluare prevăzute la art. 17 alin. (1) din Legea nr. 407/2006 vizează, în mod generic, întreaga faună de interes cinegetic, iar gestionarii au obligația de a furniza informații corecte despre nivelul populației speciilor de faună de interes cinegetic, estimate la nivelul fondurilor cinegetice pe care le gestionează.

La data de 17.01.2022 reclamanta a depus la dosarul cauzei răspuns la întâmpinarea pârâțului (filele 35-75 vol. VIII) prin care a solicitat respingerea excepțiilor și apărărilor acestuia ca fiind nefondate.

La data de 21.01.2022 reclamanta a suplimentat probatoriul, depunând în acest sens înscrisuri (filele 158-200 vol. VIII și filele 1-137 vol. IX).

Pârâtul a depus la dosarul cauzei în data de 25.01.2022 (filele 138-208 vol. IX) note de ședință la cererea precizatoare formulată și documentația care a stat la baza emiterii actului administrativ contestat.

Referitor la cererea precizatoare formulată la cererea având ca obiect anularea prevederilor art. 1-5 și a anexelor nr. 1-4 din Ordinul Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor nr. 1.460/24.08.2021 („Ordinul nr. 1.460/2021”) privind aprobarea cotelor de recoltă la unele specii admise la vânătoare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 819 din 26 august 2021, pârâtul a precizat că acestea sunt nefondate.

Astfel, a arătat că primul motiv suplimentar de nelegalitate invocat de reclamanta vizează inexistența unui plan de acțiune având ca scop protecția și conservarea speciilor de păsări, conform dispozițiilor art. 31 alin. (4) din OUG nr. 57/2007, pentru stabilirea cotelor pentru vreuna dintre cele 25 de specii de păsări din anexele nr. 1-3 ale Ordinului nr. 1.460/2021.

În susținerea acestui motiv de nelegalitate reclamanta a invocat ca jurisprudență favorabilă considerentele Sentinței nr. 54/31.08.2021 din Dosarul nr. 63/43/2021, Curtea de Apel Târgu Mureș. Pârâtul a subliniat că această sentință a fost atacată cu cerere de recurs, aceasta neavând decât o autoritate provizorie de lucru judecat. Mai mult, din analiza Sentinței nr. 54/31.08.2021, emisă de către Curtea de Apel Târgu Mureș în Dosarul nr. 63/43/2021, rezultă că aceste considerente invocate de reclamantă ca jurisprudență favorabilă vizează acțiunea în anularea unor prevederi din Ordinul MMAP nr. 1.400/2020 privind aprobarea cotelor de recoltă pentru unele specii de faună de interes cinegetic, la care vânărea este permisă, pentru perioada 15 mai 2020-14 mai 2021, iar nu ordinul emis de către MMAP în anul 2021.

A subliniat pârâtul că solicitările admise de către instanță prin Sentința nr. 54/31.08.2021 au ca obiect prevederi care nu se mai regăsesc în Ordinul MMAP nr. 1.460/2021 ce face obiectul Dosarului nr. 565/64/2021.

Astfel, pârâtul a susținut că din analiza Ordinului MMAP nr. 1.460/2021 ce face obiectul acțiunii din Dosarul nr. 565/64/2021, aflat pe rolul Curții de Apel Brașov, se constată că prevederile menționate despre care s-a făcut vorbire în Sentința nr. 54/31.08.2021, emisă de către Curtea de Apel Târgu Mureș în Dosarul nr. 63/43/2021, nu se regăsesc în actul normativ criticat, astfel că invocarea de reclamantă a jurisprudenței este eronată.

A subliniat pârâtul că reclamanta a recunoscut la punctul 3 din pagina 3 a precizării cererii de chemare în judecată că activitatea de vânătoare a speciilor de păsări este o activitate legală și că procedura adoptată de MMAP prin aprobarea cotelor de recoltă, an de an, are menirea de a asigura conservarea speciilor de păsări.

Reclamanta a invocat prevederile art. 31 alin. (4) și (5) din OUG nr. 57/2007 ca obligații ale autorității publice centrale pentru protecția mediului, însă nu a menționat, nu a prezentat și nu a indicat unde se pot consulta aceste planuri de acțiune pentru speciile agreate la nivel internațional/european. În condițiile în care le-a invocat și a acuzat nerespectarea lor de către MMAP ar trebui să le prezinte pentru a dovedi acest lucru, în caz contrar această afirmație fiind completat nefondată.

A mai opinat pârâtul că reclamanta nu a demonstrat că prin cotele de recoltă aprobate de MMAP prin Ordinul nr. 1.460/2021 s-a adus atingere eforturilor de conservare a speciilor de păsări în aria lor de răspândire; reclamanta nu a menționat care au fost eforturile de conservare și care sunt statele și documentele prin care acestea au fost adoptate, astfel că aceasta nu a depus/prezentat niciun document care să ateste cele afirmate.

Pârâtul a mai menționat că recoltarea tuturor speciilor de faună admise la vânătoare, inclusiv păsările sedentare și migratoare, se realizează doar în perioada de vânătoare stabilită de anexa nr. 1 la Legea nr. 407/2006, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, pentru fiecare specie, în funcție de ecologia și biologia acesteia, legiuitorul a stabilit o perioadă distinctă din an în care se poate recolta. Recoltarea în afara acestei perioade reprezintă infracțiune de braconaj. Ordinul MMAP nr. 1.460/2021 prevede la art. 1 alin. (2) că numărul maxim de exemplare care poate fi vânat/zi/vânător este prevăzut în anexa nr. 4. Prin urmare, numărul de exemplare care se pot recolta de către un vânător într-o zi nu poate fi mai mare decât cel prevăzut în anexa nr. 4 la ordin, dar fără a depăși cota de recoltă aprobată prin anexele nr. 1-3 la acesta.

Realizarea cotelor de recoltă la toate speciile de faună cinegetică, dar în special la speciile de păsări este condiționată de o serie de factori dintre care pârâtul a enumerat: perioada de vânătoare, existența solicitărilor din partea vânătorilor, prezența speciilor migratoare pe fondurile cinegetice, condițiile meteorologice din perioada de vânătoare, astfel că recoltarea acestora nu se realizează doar prin simpla aprobare a cotelor de recoltă, ci prin îndeplinirea cumulativă a mai multor condiții.

Interpretarea referitoare la stabilirea cotelor fără ca acestea să fie fundamentate și pe informațiile obținute prin sistemul de monitorizare a capturilor și uciderilor accidentale este în opinia pârâtului nefondată, motivat de faptul că rolul registrului național este de a exista o monitorizare a uciderilor accidentale și a capturilor la nivelul României, și nu un criteriu în stabilirea cotelor de recoltă. Astfel, nici în Legea nr. 407/2006, cu modificările și completările ulterioare, și nici în OUG nr. 57/2007 nu există o prevedere expresă din care să reiasă această condiție de fundamentare a cotelor de recoltare.

De asemenea, pârâtul a apreciat că interpretarea dată de reclamantă prevederilor art. 39 din Legea nr. 407/2006 este eronată, deoarece interpretarea trebuie făcută în corelare cu art. 17 din Legea nr. 407/2006. Astfel, nu poate fi instituită o obligație de raportare fără să fie instituită anterior obligația de realizare a acțiunii ce trebuie raportată; în aceste condiții art. 39 lit. c) se referă la speciile de faună pentru care există obligația de realizare a evaluării anuale conform art. 17 din Legea nr. 407/2006.

Cel de-al doilea motiv suplimentar de nelegalitate invocat de reclamantă vizează, în esență, pretinsa neluare în considerare, la stabilirea cotelor de recoltare, a impactului capturilor și uciderilor accidentale.

În opinia pârâtului, interpretarea referitoare la stabilirea cotelor fără ca acestea să fie fundamentate și pe informațiile obținute prin sistemul de monitorizare a capturilor și uciderilor accidentale este nefondată, motivat de faptul că rolul registrului național este de a exista o monitorizare a uciderilor accidentale și a capturilor la nivelul României, și nu un criteriu în stabilirea cotelor de recoltă. Astfel, nici în Legea nr. 407/2006, cu modificările și completările ulterioare, și nici în OUG nr. 57/2007 nu există o prevedere expresă din care să reiasă această condiție de fundamentare a cotelor de recoltare.

A mai precizat că Ordinul nr. 1.460/2021 a fost precedat de documentare și analiză științifică prin studiile pe care pârâtul le-a efectuat împreună cu Societatea Ornitologică Română și Grupul Milvus. Stabilirea cotelor de recoltă s-a realizat prin raportare la realizările cotelor de recoltă din anii anteriori, iar nu la cotele de recoltă aprobate în ultimele 5 sezoane de vânătoare, așa cum s-a calculat în anii anteriori, existând astfel o diferență între acestea ce nu trebuie neglijată.

A subliniat pârâtul că Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor a folosit în procedura de analiză a datelor referitoare la nivelurile populaționale ale principalelor specii de păsări și la statutul de conservare informațiile furnizate de International Union for

Conservation Nature (IUCN), înscrise pe site-ul acestei organizații, precum și cele furnizate de către Societatea Ornitologică Română și de Asociația pentru Protecția Păsărilor și a Naturii „Grupul Milvus” pentru raportarea de către România în baza art. 12 din Directiva „Păsări”.

Chiar dacă la nivel european există și alte organizații care publică date despre populațiile speciilor de păsări, International Union for Conservation Nature (IUCN) este instituția internațională care stabilește standardele de protecție (a vieții sălbatice) și la care se face raportarea privind statutul de protecție. Studiile de cercetare efectuate în perioada 2008-2013 și 2013-2018 sunt desfășurate conform metodologiei acceptate de CE (fiind realizate pe fonduri europene), iar rezultatele acestor studii sunt raportate de România la CE. Ele prezintă statutul de conservare al speciilor de păsări cuprinse în studiu, printre care și cele admise la vânătoare.

Pârâtul a mai menționat că în perioada 2008-2013 s-a realizat de către Societatea Ornitologică Română estimarea populațiilor de păsări în vederea raportării în baza art. 12 din Directiva „Păsări” către UE, iar în baza acestor date a fost realizat Atlasul speciilor de păsări de interes comunitar din România din care au fost preluate efectivele speciilor până în anul 2012. În urma acestui studiu au reieșit efectivele care sunt înscrise în anexele nr. 2 ale referatului pentru cele 25 de specii de păsări începând cu anul 2008/2010 și până în anul 2012.

În perioada 2013-2018 s-a realizat de către Societatea Ornitologică Română și Asociația pentru Protecția Păsărilor și a Naturii „Grupul Milvus” estimarea populațiilor de păsări în vederea următoarei raportări în baza art. 12 din Directiva „Păsări” către UE, reieșind efectivele care sunt înscrise începând cu anul 2013 și până în prezent, urmând a se modifica după realizarea următorului studiu.

Având în vedere statutul de conservare al majorității speciilor incluse în anexa nr. 1 la Legea nr. 407/2006, cu modificările și completările ulterioare, pentru care s-au propus cote de recoltă, dar și nivelul populațiilor acestora la nivelul Europei, prezentate în anexa nr. 2 la Referatul de aprobare nr. 159.286/7.07.2021, pârâtul a precizat că cotele de recoltă aprobate sunt de natură să asigure conservarea speciilor chiar și în cazul speciei turturică, specie care este încadrată ca vulnerabilă, dar cu o populație la nivelul Europei situată între 11.900.000 și 8.570.000 de exemplare, iar cota de recoltă propusă reprezintă sub 0,3% din această populație. A subliniat pârâtul că, în cauză, cota de recoltă propusă prin actul normativ respectă propunerile formulate de către Comisia Europeană transmise în luna iulie anul curent, situându-se sub 50% din media cotelor de recoltă aprobate între 2013-2018. Astfel, pentru speciile de păsări migratoare care prezintă elemente de îngrijorare, Comisia Europeană a notificat statele membre cu privire la mărirea cotelor de recoltă, ceea ce nu este cazul pentru celelalte specii de păsări migratoare.

A concluzionat pârâtul că niciuna din aceste prevederi invocate de reclamantă nu este încălcată prin OMMAP nr. 1.460/2021, deoarece perioada de vânătoare, cotele de recoltare pentru fiecare dintre speciile de păsări sedentare sau migratoare sunt stabilite în acord cu prevederile OUG nr. 57/2007 și ale Directivei „Păsări”, prin anexa nr. 1 la Legea nr. 407/2006, cu modificările și completările ulterioare.

La data de 9.02.2022 atât pârâtul Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor, cât și reclamanta Asociația „Alianța pentru Combaterea Abuzurilor” au depus la dosarul cauzei concluzii scrise.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

Deliberând cu prioritate asupra excepției lipsei calității procesuale active a reclamantei, Curtea apreciază că excepția invocată de pârât este neîntemeiată, urmând a fi respinsă.

Calitatea procesuală activă presupune existența unei identități între persoana reclamantului și titularul dreptului raportului juridic dedus judecătii, în acord cu dispozițiile art. 36 din Codul de procedură civilă.

Din cuprinsul dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 rezultă că au legitimare procesuală activă pentru a formula cerere de anulare a actului administrativ persoanele pretins vătămate în drepturile sau în interesele lor legitime de actul administrativ vizat.

În noțiunea de persoană vătămată sunt cuprinse, potrivit art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 554/2004 și „(...) organismele sociale care invocă vătămarea prin actul administrativ atacat fie a unui interes legitim public, fie a drepturilor și intereselor legitime ale unor persoane fizice determinate”. Organisme sociale interesate sunt, printre altele, potrivit art. 2 alin. (1) lit. s) din aceeași lege, și asociațiile care au ca obiect de activitate protecția drepturilor diferitelor categorii de cetățeni sau, după caz, buna funcționare a serviciilor publice administrative, iar prin interes legitim public se înțelege, potrivit art. 2 alin. (1) lit. r) din lege, „interesul care vizează ordinea de drept și democrația constituțională, garantarea drepturilor, libertăților și îndatoririlor fundamentale ale cetățenilor, satisfacerea nevoilor comunitare, realizarea competenței autorităților publice”.

Prin art. 8 alin. (11) și (12), Legea nr. 554/2004 stabilește o condiționare a formulării de către persoanele fizice și persoanele juridice de drept privat a unor capete de cerere prin care invocă apărarea unui interes legitim public, în sensul că un astfel de interes poate fi invocat numai în subsidiar, în măsura în care vătămarea interesului legitim public decurge logic din încălcarea dreptului subiectiv sau a interesului legitim privat, iar acțiunile întemeiate pe încălcarea unui interes legitim public pot avea ca obiect numai anularea actului sau obligarea autorității pârâte să emită un act sau un alt înscris, respectiv să efectueze o anumită operațiune administrativă.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, prin Decizia nr. 8/2.03.2020 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 580 din 2 iulie 2020), a statuat, în interpretarea dispozițiilor evocate mai sus, că „În vederea exercitării controlului de legalitate asupra actelor administrative la cererea asociațiilor, în calitate de organisme sociale interesate, invocarea interesului legitim public trebuie să fie subsidiară invocării unui interes legitim privat, acesta din urmă decurgând din legătura directă dintre actul administrativ supus controlului de legalitate și scopul direct și obiectivele asociației, potrivit statutului”. De asemenea, în explicarea interpretării sale, Înalta Curte de Casație și Justiție a statuat, în considerentele deciziei (pct. 90, fraza ultimă), că „Verificarea existenței acestei legături prmează să se facă de instanțe de la caz la caz, prin raportare la elementele raportului juridic dedus judecătii, nefiind suficientă menționarea în statut a activității de «apărare a interesului public», ca scop principal al respectivului organism social interesat”.

În consecință, din economia textelor legale evocate mai sus Curtea reține că pentru ca asociației reclamante să i se recunoască legitimare procesuală activă în cauză este necesar ca aceasta, pe lângă invocarea vătămării unui interes legitim public, să invoce și un interes legitim privat, vătămat prin emiterea actului administrativ.

Cererea de chemare în judecată a fost promovată de asociația reclamantă, organizație neguvernamentală constituită în condițiile OG nr. 26/2000, având ca scop, conform statutului anexat la dosar (filele 192-198 vol. I), între altele, prevenirea și combaterea abuzurilor împotriva mediului înconjurător (protecția mediului) și a animalelor (protecția animalelor), aceasta desfășurând activități și acțiuni de combatere a abuzurilor în realizarea acestor scopuri declarate. Conform statutului, sunt

considerate abuzuri împotriva animalelor: „(...) adoptarea și/sau neabrogarea unor acte normative care încalcă Declarația universală a drepturilor animalelor, articolul 13 din Tratatul de la Lisabona, precum și recomandările comunitare, în sensul că promovează, favorizează sau tolerează relele tratamente și cruzimi față de animale; supunerea animalelor la rele tratamente și cruzimi, așa cum sunt acestea definite în Declarația universală a drepturilor animalelor, în legislația comunitară și în legislația națională privind protecția animalelor; vânătoarea sportivă (...), „orice act de încălcare a legislației de mediu naționale, a legislației și recomandărilor comunitare, precum și a prevederilor Protocolului de la Kyoto”, precum și „distrugerea și/sau exploatarea excesivă a fondului forestier, a fondului cinegetic, fondului piscicol, a florei și faunei; periclitarea prin orice metodă a existenței unor ecosisteme; neluarea măsurilor pentru refacerea ecosistemelor respective”.

În speță, procedând la verificarea legăturii dintre scopul asociației reclamante dezvoltat în statut și Ordinul ministrului apelor, pădurilor și mediului nr. 1.460/24.08.2021 privind aprobarea cotelor de recoltă pentru unele specii de păsări admise la vânătoare, Curtea constată că aceasta există, de vreme ce scopul declarat al asociației nu are un caracter generic, ci, dimpotrivă, se referă, în concret, la combaterea abuzurilor împotriva animalelor și protecția mediului, la protecția fondului cinegetic și combaterea vânătoriei sportive, iar obiectul de reglementare al actului administrativ cu caracter normativ contestat se referă la acțiunile de vânătoare sportivă și limitele desfășurării acesteia.

Astfel, reclamanta a invocat un interes legitim privat, în deplină concordanță cu exigențele interpretării obligatorii date de către Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, prin Decizia nr. 8/2.03.2020, mai sus citată.

Prin urmare, față de această situație de fapt, în raport cu normele juridice evocate anterior, Curtea constată că există identitate între persoana reclamantei și titularul dreptului raportului juridic dedus judecății, astfel că va fi respinsă excepția lipsei calității procesuale active a reclamantei Asociația „Alianța pentru Combaterea Abuzurilor”, invocată prin întâmpinare de către pârâtul Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor.

Pe fond, Curtea reține că, în fapt, în data de 24 august 2021, Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor a emis Ordinul nr. 1.460 pentru aprobarea cotelor de recoltă/vânătoare la unele specii de păsări pentru perioada 2021-14.05.2022, iar cotele de recoltă aprobate pentru speciile de păsări sălbatice a căror anulare se cere figurează/sunt reglementate la anexele nr. 1, 2 și 3 din ordin.

De asemenea, potrivit art. 4, „(1) În cazul producerii de pagube de către speciile de păsări în cursul perioadei de vânătoare prevăzută în anexa nr. 1 la Legea nr. 407/2006, cu modificările și completările ulterioare, recoltarea acestora se realizează la solicitarea scrisă a gestionarului, în baza aprobării conducerii autorității publice centrale care răspunde de vânătoare, prin referat de aprobare, pe fondurile cinegetice pe care nu au fost aprobate cote de recoltă, precum și pe fondurile cinegetice unde cota de recoltă aprobată prin prezentul ordin a fost realizată. (2) În cazul producerii de pagube de către exemplare de păsări în afara perioadei de vânătoare prevăzute în anexa nr. 1 la Legea nr. 407/2006, cu modificările și completările ulterioare, recoltarea acestora se realizează la solicitarea scrisă a gestionarului, după cum urmează: a) în baza aprobării conducerii structurilor teritoriale de specialitate ale autorității publice centrale care răspunde de vânătoare, în raza căreia se află fondul cinegetic, în situația în care cota de recoltă aprobată prin prezentul ordin nu a fost realizată; b) în baza aprobării conducerii autorității publice centrale care răspunde de vânătoare, prin referat de aprobare, la propunerea

conducătorilor structurilor teritoriale de specialitate pe fondurile cinegetice pe care nu au fost aprobate cote de recoltă, precum și pe fondurile cinegetice unde cota de recoltă aprobată prin prezentul ordin a fost realizată. (3) Aprobările prevăzute la alin. (1) și (2) se fundamentează prin raportul de control/nota de constatare întocmit(ă) de către personalul de specialitate din domeniul silvic sau cinegetic și avizat(ă) de conducătorul structurii teritoriale a autorității publice centrale care răspunde de vânătoare, în urma verificării în teren a situației privind pagubele”.

La art. 5 din ordin s-a prevăzut că „Pentru aplicarea prevederilor art. 34 din Legea nr. 407/2006, cu modificările și completările ulterioare, în situația în care pe un fond cinegetic cota de recoltă la speciile de păsări a fost realizată sau nu a fost aprobată cotă de recoltă sau nu este perioadă de vânătoare, autoritatea publică centrală care răspunde de vânătoare aprobă, prin referat de aprobare, suplimentarea cotei de recoltă și/sau recoltarea în perioada cuprinsă de la data intrării în vigoare a prezentului ordin până la data de 14.05.2022, la propunerea conducerii structurilor teritoriale de specialitate ale autorității publice centrale care răspunde de vânătoare care verifică în acest scop solicitările primite”.

Prin anexele nr. 1-3 ale ordinului s-au stabilit cotele de recoltă pentru speciile de păsări admise la vânătoare, iar în anexa nr. 4 a fost prevăzut numărul maxim de exemplare care poate fi vânat/zi/vânător este prevăzut în anexa nr. 4.

Proiectul Ordinului MMAP nr. 1.460/2021 a fost postat în data de 12.07.2021 pe site-ul Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor împreună cu Anunțul nr. DMRC/159.294/8.07.2021 și Referatul de aprobare nr. DMRC/159.286/7.07.2021.

Ca urmare a consultării publice, prin Adresa nr. 1.095/20.07.2021 (fila 139 vol. VI), Societatea Ornitologică Română a transmis pârâtului că „în continuare nu se regăsește o metodă de calcul transparentă și științifică (care să colecteze date de reproducere și mortalitate) pentru cotele de recoltă anuale”, SOR făcând o serie de observații cu privire la cotele propuse prin proiectul de act normativ.

Conform preambulului la ordin, acesta a fost emis în baza Referatului de aprobare nr. 159.360 din 9.08.2021 (fila 2 vol. III dosar) și ținând cont de Avizul nr. 7/2021 al Consiliului Național de Vânătoare (fila 116 vol. IV dosar).

Ca temei de drept, conform aceluiași preambul, la emiterea ordinului au fost avute în vedere prevederile art. 34 din Legea vânătoriei și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006, cu modificările și completările ulterioare, dispozițiile art. 6 alin. (1) lit. f) și alin. (4), art. 36 din Legea vânătoriei și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006, cu modificările și completările ulterioare, art. 57 alin. (1), (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 43/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor.

Anterior emiterii actului administrativ contestat în prezenta cauză, prin Ordinul nr. 637/2019 au fost aprobate cotele de recoltă pentru unele specii de faună de interes cinegetic, la care vânătoarea este permisă, pentru perioada 15.05.2019-14.05.2020, iar, prin Sentința nr. 37/25.06.2020, pronunțată de Curtea de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 622/64/2019, rămasă definitivă prin nerecurare (filele 26-32 vol. IV), a fost admisă acțiunea reclamantei și au fost anulate anexele Ordinului MAP nr. 673/2019 prin care s-au aprobat pentru perioada 2019-2020 cotele de vânătoare la 4 specii de păsări migratoare, respectiv ciocârlia de câmp, sturzul viilor, rața cu capul negru și rața sunătoare.

În considerentele acestei hotărâri judecătorești, instanța a reținut, în esență, că Ordinul MAP nr. 673/2019 a fost emis cu

încălcarea prevederilor art. 6 alin. (1), art. 20 și art. 30 din Legea nr. 24/2000, întrucât nu este suficient fundamentat, respectiv „cu încălcarea dispozițiilor art. 17 și 19 din Legea nr. 407/2006, art. 33 alin. (8) din OUG nr. 57/2007 și punctele/paragrafele nr. 3-7, 10 și 13 din preambulul Directivei 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice, preambulul Convenției privind conservarea speciilor migratoare de animale sălbatice, adoptată la Bonn, ratificată prin Legea nr. 13 din 8.01.1998, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 24 din 1998, punctul/paragraful nr. 5 al preambulului Acordului privind conservarea păsărilor de apă migratoare african-eurasiatice, adoptat la Haga la 16 iunie 1995, ratificat prin Legea nr. 89 din 10 mai 2000”, deoarece „stabilirea cotelor de recoltă la speciile ciocârlie de câmp, sturzul viilor, rața cu capul negru și rața sunătoare nu este corelată cu vreun act normativ, nu s-a realizat pe baza studiilor de evaluare a speciilor respective întocmite pentru fiecare fond cinegetic, nu a fost precedată de o activitate de documentare și analiză științifică, de o evaluare preliminară a impactului actului normativ, prin identificarea și analizarea efectelor acestora asupra mediului”. Totodată, Curtea de Apel Brașov a mai reținut că „stabilirea cotelor de recoltă la speciile mai sus menționate s-a făcut pe baza calculării „mediei cotelor de recoltă aprobate în sezoanele de vânătoare anterioare”, fără nicio justificare cu privire la impactul capturării asupra exemplarelor vii ale speciilor respective, fără existența unor informații esențiale pentru stabilirea cotelor de recoltă cum sunt cele referitoare la exemplarele vii ale populației unei specii”.

Prin Sentința nr. 111/2020, pronunțată la data de 18.12.2020 în Dosarul nr. 452/64/2020, atacată cu recurs pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție (nesoluționat la acest moment), Curtea de Apel Brașov a admis cererea asociației de anulare a anexelor nr. 3-5 ale Ordinului MMAP nr. 1.400/2020 prin care s-au aprobat cote de recoltă la 36 de păsări migratoare.

Prealabil analizei motivelor de nelegalitate, Curtea va avea în vedere cele anterior statuate prin Sentința nr. 37/25.06.2020, pronunțată de Curtea de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 622/64/2019, rămasă definitivă prin nerecurare.

Efectul pozitiv al lucrului judecat, înțeles ca posibilitate pentru parte de a se prevala de cele statuate într-o judecată anterioară, atunci când are legătură cu noul proces, este reglementat de art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă, potrivit căruia „oricare dintre părți poate opune lucrul anterior judecat într-un alt litigiu, dacă are legătură cu soluționarea acestuia din urmă”.

Din interpretarea acestei norme Curtea reține că, fără a fi împiedicată o nouă judecată, deoarece nu este îndeplinită condiția triplei identități prevăzută de art. 431 alin. (1) din Codul de procedură civilă, respectiv de părți, obiect și cauză, efectul pozitiv al lucrului judecat obligă instanța ulterioară să aibă în vedere ceea ce o primă instanță a statuat printr-o hotărâre irevocabilă/definitivă și să își argumenteze propriul raționament pe dezlegările anterioare, în condițiile în care acestea au legătură și influențează chestiunea litigioasă dedusă judecării ulterioare.

În cauză, verificând argumentele prezentate de reclamantă prin cererea de chemare în judecată sub acest aspect, Curtea constată că, deși acțiunea ce a făcut obiectul Dosarului nr. 622/64/2019 al Curții de Apel Brașov a vizat un alt act administrativ cu caracter normativ, respectiv Ordinul MAP nr. 673/2019, acest act a fost emis tot în aplicarea dispozițiilor art. 6 alin. (1) lit. f) din Legea vânătoriei și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006 și a vizat aprobarea cotelor de recoltă pentru speciile de faună de interes cinegetic, la care vânărea este permisă, pentru perioada 15.05.2019-14.05.2020, la fel ca Ordinul nr. 1.400/2020 supus controlului judecătoresc prin prezenta acțiune, care reglementează aceleași cote, dar pentru o perioadă ulterioară.

Prin urmare, interpretarea dată de instanță aceluiași prevederi legale care se invocă și în prezentul litigiu, respectiv art. 6 alin. (1), art. 20, 30 din Legea nr. 24/2000, art. 1 lit. x), art. 6 alin. (1) lit. f), art. 17 din Legea vânătoriei și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006 administratorul faunei cinegetice, art. 19 din același act normativ și art. 33 alin. (8) și anexa nr. 8 din OUG nr. 57/2007, se impune în prezentul litigiu prin reținerea efectului pozitiv al lucrului judecat, cât timp normele juridice interpretate, prin hotărâre judecătorească definitivă, nu au fost modificate de legiuitor.

Analizând criticile de nelegalitate invocate de reclamantă, se constată că prima vizează prevederile art. 1 alin. (1), art. 2, 3 și ale anexelor nr. 1, 2 și 3 ale Ordinului MMAP nr. 1.460/2021, prin care se aprobă cotele de recoltă la cele 25 de specii de păsări migratoare și sedentare și se dispune realizarea acestor cote de recoltă, invocându-se încălcarea normelor de tehnică legislativă care reglementează motivarea și fundamentarea temeinică a actelor normative, în sensul că sunt complet nefundamentate prin Referatul de aprobare DMRC nr. 159.360/9.08.2021, invocat în formula introductivă a ordinului.

Cu privire la acest aspect, contrar celor invocate de pârât, Curtea reține că prin Sentința nr. 37/25.06.2020, pronunțată de Curtea de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 622/64/2019, s-a reținut cu putere de lucru judecat faptul că și un act normativ reprezentat de un ordin trebuie să satisfacă rigorile prevederilor Legii nr. 24/2000, respectiv art. 6 alin. (1), care prevede că „Proiectul de act normativ trebuie să instituie reguli necesare, suficiente și posibile care să conducă la o cât mai mare stabilitate și eficiență legislativă. Soluțiile pe care le cuprinde trebuie să fie temeinic fundamentate, luându-se în considerare interesul social, politica legislativă a statului român și cerințele corelării cu ansamblul reglementărilor interne, precum și ale armonizării legislației naționale cu legislația comunitară și cu tratatele internaționale la care România este parte”, art. 30, potrivit căruia „proiectul de act normativ trebuie să fie însoțit de instrumente de prezentare și motivare”, și art. 20, care impune ca elaborarea proiectelor de acte normative să fie precedată de o activitate de documentare și analiză științifică, rezultatele studiilor de cercetare și referirile la sursele de informații suplimentare relevante pentru dezbaterile proiectelor de acte normative fiind incluse în instrumentul de prezentare și motivare a proiectului de act normativ.

Conform preambulului la ordin, acesta a fost emis în baza Referatului de aprobare nr. 159.360 din 9.08.2021.

În acest referat s-a menționat că, începând cu data de 12.07.2021, în vederea stabilirii cotelor de recoltă pentru unele specii de păsări admise la vânătoare, MMAP a supus procedurii de consultare și dezbateri publice proiectul de ordin privind aprobarea cotelor de recoltă la unele specii de păsări admise la vânătoare împreună cu Referatul de aprobare nr. DMRC/159.286/7.07.202.

Se precizează că „efectivele speciilor de păsări pentru care au fost propuse cote de recoltă au fost determinate, în conformitate cu protocoalele prevăzute în «Ghidul standard de monitorizare a speciilor de păsări de interes comunitar din România, București, 2014», elaborat la comanda Ministerului Mediului și Schimbărilor Climatice — Direcția dezvoltare durabilă și protecția naturii, întocmit de un colectiv de specialiști sub coordonarea științifică a Societății Ornitologice Române/BirdLife România și Asociația pentru Protecția Păsărilor și a Naturii «Grupul Milvus». Metodologia de lucru privind punerea în aplicare a protocoalelor anterior menționate se bazează pe recomandările internaționale și recomandările portalului Uniunii Europene referitoare la raportarea pe art. 12 al Directivei Păsări”.

Se mai indică faptul că „Statutul de conservare și trendul populațional, pentru fiecare specie de păsări pentru care a fost

propusă cotă de recoltă, au fost determinate în conformitate cu standardele stabilite de International Union for Conservation Nature (IUCN), înscrise pe site-ul acestei organizații”.

Curtea apreciază că referatul de aprobare ce a stat la baza emiterii Ordinului nr. 1.460/2021 nu cuprinde informațiile necesare pentru justificarea adoptării ordinului în forma dată.

Se constată că nu este indicat în concret studiul, lucrarea prin care au fost determinate efectivele de păsări pentru care au fost propuse cotele de recoltă, menționându-se doar că respectiva determinare a fost efectuată în acord cu „Ghidul standard de monitorizare a speciilor de păsări de interes comunitar din România, București, 2014”.

Totodată nu se explicitează care au fost statusurile de conservare și trendurile populaționale avute în vedere la determinarea cotelor de recoltă la vânătoare, precizându-se doar că acestea au fost determinate în conformitate cu standardele stabilite de International Union for Conservation Nature (IUCN).

Curtea constată că nu este indicată metoda, metodologia, formula de calcul avută în vedere la stabilirea cotelor de recoltă.

Așadar, referatul de aprobare nu conține nicio informație specifică de natură să fundamenteze adoptarea ordinului în forma dată, informațiile prezentate fiind de ordin general, prezentate într-o manieră ambiguă. Aceste lacune nu pot fi complinite prin trimiterea din preambulul ordinului la „studiile de evaluare a speciilor de păsări întocmite de autoritatea publică centrală care răspunde de mediu în perioadele 2008-2013 și 2013-2018 pentru îndeplinirea obligațiilor de raportare conform prevederilor art. 12 din Directiva Păsări”.

Pârâtul a pretins că mențiunile Referatului de aprobare nr. 159.360 din 9.08.2021 se completează cu cele ale Referatului de aprobare nr. 159.286/7.07.2021 alături de care proiectul de ordin a fost supus dezbaterii publice, însă aceste susțineri nu se coroborează cu mențiunile actelor analizate.

Pe de o parte, în preambulul ordinului nu se face trimitere decât la Referatul de aprobare nr. 159.360 din 9.08.2021, iar, pe de altă parte, nici în cuprinsul acestui referat de aprobare nu se menționează că prevederile acestuia s-ar completa cu cele ale Referatului nr. 159.286/7.07.2021, singura referire la acest ordin este cuprinsă în alin. (2) unde se menționează că „în vederea stabilirii cotelor de recoltă pentru unele specii de păsări admise la vânătoare, MMAP a supus procedurii de consultare și dezbaterie publică proiectul de ordin privind aprobarea cotelor de recoltă la unele specii de păsări admise la vânătoare împreună cu Referatul de aprobare nr. DMRC/159.286/7.07.2021, prin afișarea pe site-ul Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor”. Totodată, Referatul de aprobare nr. 159.360 din 9.08.2021 cuprinde o motivare proprie ce a fost anterior analizată.

Instanța mai reține că, potrivit art. 32 alin. (2) din Legea nr. 24/2000, documentele de motivare ale unui act normativ trebuie și să se refere la forma finală a proiectului de act normativ; dacă pe parcurs s-au adus unele modificări proiectului, ca urmare a propunerilor și observațiilor primite de la organele de avizare, motivarea inițială trebuie reconsiderată în mod corespunzător.

Așadar, documentul de motivare ce însoțește forma finală a proiectului de act normativ este cel ce trebuie avut în vedere la analiza fundamentării actului normativ.

Chiar dacă s-ar considera că mențiunile Referatului de aprobare nr. 159.360 din 9.08.2021 se completează cu cele ale Referatului de aprobare nr. 159.286/7.07.2021 (fila 11 vol. III), procedând la analiza acestui din urmă referat, se constată că o mare parte a acestuia este identică cu conținutul Petiției de susținere a propunerii legislative pentru modificarea și completarea Legii nr. 407/2006 — L180/2021, formulată de Asociația Generală a Vânătorilor și Pescarilor Sportivi din România (filele 101-113 vol. VII).

În partea finală a referatului se menționează că „analiza relației dintre efective, cotele de recoltă și nivelul realizărilor pentru fiecare dintre speciile de păsări pentru care este stabilită cotă de recoltă pentru perioada 2010-2020, precum și cotele de recoltă propuse pentru sezonul de vânătoare 2021-2022 este prezentată grafic în anexa nr. 2 la prezentul referat, întocmită pentru fiecare specie” și se precizează că „cotele de recoltă stabilite pentru fiecare specie reprezintă media cotelor de recoltă realizate pentru specia respectivă pe sezoanele 2018-2019 și 2019-2020, pe fiecare fond cinegetic, ceea ce reprezintă o dovadă de netăgăduit privitoare la aplicarea unui management sustenabil și durabil pentru fiecare specie în parte”.

Astfel cum s-a reținut cu putere de lucru judecat în Dosarul nr. 622/64/2019, prevederile art. 17 și 19 din Legea nr. 407/2006, art. 33 alin. (8) din OUG nr. 57/2007 și punctele/paragrafele 3-7, 10 și 13 din preambulul Directivei 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice, preambulul Convenției privind conservarea speciilor migratoare de animale sălbatice, adoptată la Bonn, ratificată prin Legea nr. 13 din 8.01.1998, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 24 din 1998, punctul/paragraful 5 al preambulului Acordului privind conservarea păsărilor de apă migratoare african-eurasiatice, adoptat la Haga la 16 iunie 1995, ratificat prin Legea nr. 89 din 10 mai 2000, impun obligația fundamentării actului normativ prin care se stabilesc cote de vânătoare la specii de păsări admise la vânătoare pe baza studiilor de evaluare a speciilor respective întocmite pentru fiecare fond cinegetic, stabilirea cotelor fiind în mod necesar „precedată de o activitate de documentare și analiză științifică, de o evaluare preliminară a impactului actului normativ, prin identificarea și analizarea efectelor acestora asupra mediului”.

Normele juridice avute în vedere de instanța sesizată cu judecarea Dosarului nr. 622/64/2019 au un conținut identic și la data emiterii Ordinului nr. 1.460/2021. Singurele modificări legislative intervenite sunt cele aduse prin Legea nr. 13/2020 prin care au fost aduse completări la art. 17 alin. (2), respectiv la art. 19 și vizează obligația gestionarului fondului cinegetic pentru realizarea studiilor de evaluare pentru speciile sedentare în condițiile în care prevederile art. 33 alin. (8) și anexa nr. 8 din OUG nr. 57/2007 au rămas neschimbate.

Art. 6 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 407/2006 stabilește obligația pârâtului, ca administrator al faunei cinegetice, de a „stabili și aproba anual, până la data de 15 aprilie pentru specia căprior și până la 15 mai pentru celelalte specii admise la vânătoare, cu avizul autorității publice centrale care răspunde de protecția mediului, cotele de recoltă pentru speciile din anexa nr. 1, care devin obligatoriu de realizat, fără alte avize, acorduri sau autorizări suplimentare”, iar art. 17 alin. (1) din Legea nr. 407/2006, în forma în vigoare la data emiterii ordinului, stabilește că „gestionarii sunt obligați să asigure gospodărirea faunei de interes cinegetic, cu respectarea principiului durabilității, pe baza studiilor de evaluare și a planurilor de management cinegetic întocmite pentru fiecare fond cinegetic, pentru perioada de valabilitate a contractului de gestionare”.

În ceea ce privește păsările sedentare, potrivit art. 17 alin. (2), gestionarii fondurilor cinegetice sunt obligați să gestioneze speciile de păsări sedentare/nemigratoare pentru care s-au aprobat cote de recoltă prin Ordinul nr. 1.460/2021, pe baza unor studii de evaluare a efectivelor întocmite anual, pe fiecare fond cinegetic, de către personalul cu specializare silvică sau cinegetică angajat al respectivelor gestionari ai fondurilor cinegetice, pe care să le supună aprobării administratorului. Aceste păsări nemigratoare/sedentare pentru care s-au aprobat cote de recoltă figurează, toate, în anexa nr. 3 la ordin și sunt reprezentate de speciile: guguștiuc, ieruncă, stâncuță, găinușă de baltă, cioară grivă, cioară de semănătură, coțofană și gaiță.

Gestionarii fondurilor cinegetice sunt obligați să gospodărească/să gestioneze și speciile de păsări migratoare care figurează în anexele nr. 1 și 2 ale Ordinului MMAP nr. 1.460/2021 (speciile porumbel gulerat, porumbel de scorbură, turturică, prepeliță, ciocârlie de câmp, graur, sturz de vâsc, sturz cântător, cocoșar, găinușă de baltă, gâscă de vară, gării fa mare, rață mare, rață mică, rață moțată, rață sunătoare, lișiță, sitar de pădure), pe baza unor studii de evaluare efectuate la nivel de fond cinegetic, anual, efectuarea acestor studii de evaluare nefiind însă instituită în sarcina personalului cu specializare silvică sau cinegetică angajat al gestionarului fondurilor cinegetice.

În prezenta cauză, instanța apreciază ca fiind nelegală stabilirea cotelor de recoltă la speciile de păsări sălbatice fără ca aceste cote să fie fundamentate pe datele provenite din studiile și cercetările prevăzute la art. 33 alin. (8) și în anexa nr. 8 a OUG nr. 57/2007, astfel cum s-a reținut și prin Decizia nr. 37/2020.

Din prevederile Directivei 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului, OUG nr. 57/2007 și Legii nr. 407/2006 rezultă că stabilirea cotelor de recoltă la speciile de păsări sălbatice trebuie să se bazeze pe datele provenite din studiile și cercetările prevăzute de art. 33 alin. (8) din OUG nr. 57/2007 și de art. 10 din Directiva „Păsări”, ca fiind condiția și fundamentul conservării, managementului și utilizării speciilor de păsări sălbatice.

Trimiterea din referatul de aprobare la raportările naționale transmise de România în temeiul art. 12 din Directiva „Păsări” nu este suficientă pentru fundamentarea proiectului de act normativ.

Efectuarea de studii anuale care să stea la baza unui algoritm științific de stabilire a cotelor de recoltă este un aspect esențial pentru fundamentarea cotelor de recoltă. Luarea în considerare exclusiv a raportărilor nu este suficientă, întrucât, pe de o parte, raportările nu sunt anuale, ci au un decalaj de 6 ani, or statusul de conservare și trendurile pot suferi modificări importante de la an la an, iar, pe de altă parte, aceste raportări întocmite în baza art. 12 din directivă se referă la populațiile cuibăritoare/care ierneză, și nu la populațiile speciilor migratoare, aflate în pasaj, în condițiile în care vânarea păsărilor migratoare se face pentru cele mai multe din păsările migratoare numai când acestea se află în pasaj/migrație.

Informațiile populaționale furnizate de raportarea către UE, în baza art. 12, din anul 2018 și de Atlasul păsărilor, ediția 2015, nu au utilitate în economia stabilirii cotelor de recoltă pentru 13 specii de păsări migratoare (porumbel gulerat, porumbel de scorbură, turturică, prepeliță, ciocârlie de câmp, graur, sturz de vâsc, sturz cântător, cocoșar, sitar de pădure), pentru că aceste informații nu se referă la populațiile asupra cărora se exercită acțiunea de vânatoare, populațiile în pasaj sau populațiile care ierneză în România, ci doar informații despre populațiile care cuibăresc în România ale speciilor respective (informații irelevante pentru vânatoare, întrucât, potrivit prevederilor art. 33 alin. (2)-(4), coroborate cu prevederile anexei nr. 1 din Legea nr. 407/2006, aceasta este interzisă în perioada cuibăritului).

Datele despre populațiile speciilor migratoare aflate în pasaj se obțin prin metoda inelării. Jurisprudența CJUE este relevantă în sensul evidențierii importanței și caracterului obligatoriu al cercetărilor având la bază metoda inelării. Astfel, prin Hotărârea din data de 13 decembrie 2007 în Cauza *Comisia versus Irlanda*, C-418/04, Curtea de Justiție a obligat Irlanda să transpună în legislația națională prevederile art. 10 din directivă, reținând că efectuarea cercetărilor prevăzute la art. 10 și în anexa nr. V din Directiva „Păsări” este obligatorie și nu facultativă. De asemenea, relevanța cercetării și în special a studiilor bazate pe inelare pentru activitatea de vânatoare este evidențiată și în Ghidul privind vânatoarea în temeiul Directivei 79/409/CEE a Consiliului privind conservarea păsărilor sălbatice.

În Referatul de aprobare nr. 159.286/7.07.2021 se menționează că statutul de conservare al majorității speciilor pentru care se propune spre aprobare cota de recoltă este „least concern” (preocupare minimă).

Reclamanta a invocat și dovedit în cauză că pârâtul a atribuit trenduri crescătoare și statutul „puțin îngrijorător” (least concern) — statut inexistent din perspectiva raportărilor în baza art. 12 din directivă — unui număr de cel puțin 12 specii de păsări care, potrivit raportărilor, au statut de conservare nefavorabil, necunoscut sau tendințe populaționale descrescătoare. Astfel, ciocârlia de câmp, turturica și lișița au statusuri de conservare nefavorabile și trenduri descrescătoare, potrivit ambelor raportări, rața moțată, ierunca, cioara de semănătură, graurul, rața mică și rața mare aveau în prima raportare statut favorabil, iar în noua raportare statut și tendințe populaționale nefavorabile/descrescătoare, găinușă de baltă și rața sunătoare au statut favorabil, dar tendință descrescătoare, prepelița avea statut și tendințe necunoscute în ambele raportări, iar pentru gărlia mare nu este calculat trendul pe termen lung și pe termen scurt pentru populația cuibăritoare.

Așadar, rezultă că pârâtul nu a avut în vedere statusurile de conservare întocmite în baza raportărilor statelor comunitare potrivit art. 12 din Directiva „Păsări”, deși acestea sunt cele care constituie reperul din perspectiva normei comunitare reprezentate de Directiva „Păsări”.

Directiva „Păsări” permite vânarea păsărilor sălbatice (prevăzute în anexa nr. II din Directiva „Păsări” și în anexa nr. 5 a OUG nr. 57/2007) numai dacă această vânatoare este compatibilă cu menținerea populației din speciile respective într-o stare de conservare favorabilă, vânarea speciilor de păsări cu o „stare de conservare nefavorabilă” și a celor cu „statut de conservare necunoscut” fiind nepermisă.

Prin urmare, aprobarea de cote de recoltă pentru speciile menționate (cele 9 specii cu stare de conservare nefavorabilă și specia cu stare de conservare necunoscută) și pentru specii care au tendințe populaționale negative (descrescătoare) chiar dacă au status favorabil sau pentru cele la care nu a fost calculat trendul populațional pe termen lung și scurt nu satisface rigorile directivei.

Se mai constată că tabelele de la anexa nr. 2 a primului referat al Ordinului nr. 1.460/2021 (Referatul DMRC nr. 159.286/7.07.2021) cuprind estimări/evaluări populaționale aferente sezoanelor de vânatoare 2019-2020, 2020-2021 și 2021-2022 care nu există, rubricile aferente sezoanelor de vânatoare 2019-2020, 2020-2021 și 2021-2022 fiind completate cu numerele estimărilor anterioare realizate în cadrul raportării în baza art. 12 din Directiva „Păsări” și care sunt valabile pentru perioada de referință 2013-2018.

Un alt aspect invocat de reclamantă este acela că prin stabilirea cotelor de recoltă ca medie a cotelor de recoltă realizate pentru specia respectivă pe sezoanele 2018-2019 și 2019-2020, pe fiecare fond cinegetic, estimările populaționale aferente raportărilor sunt doar referințe formale care nu au incidență în stabilirea cotelor de recoltă.

Într-adevăr, Curtea constată că nici măcar datele cuprinse în estimări/evaluări populaționale raportate în baza Directivei „Păsări” nu au fost avute în vedere, cotele de vânatoare fiind stabilite ca medie a cotelor realizate pe anii precedenți, independent de informațiile relative la efectivele de păsări. Acest fapt este întărit de cotele de recoltă la speciile sitar de pădure, gâscă de vară sau rața mare, unde cotele de recoltă sunt superioare minimului populațional estimat conform raportării.

Așadar, se constată lipsa unei metode de calcul aplicate la o bază științifică și faptică rezultată din evaluarea și cercetarea temeinică a impactului stabilirii acestor cote asupra biodiversității și utilizării durabile a populațiilor speciilor de păsări al căror areal natural de distribuție include teritoriul României.

Instanța mai reține un aspect de nelegalitate legat tot de insuficienta fundamentare a ordinului, respectiv faptul că există o diferență între totalurile cotelor de recoltă aprobate prin anexele nr. 1-3 la Ordinul nr. 1.640/2021 față de totalurile cotelor prezentate în consultare și dezbatere publică, în sensul majorării acestor cote fără ca acest fapt să fi fost motivat/justificat/fundamentat prin Referatul de aprobare nr. 159.360/9.08.2021.

Pentru aceste motive, constatând nelegala adoptare a prevederilor art. 1 alin. (1) și a anexelor nr. 1-3 din Ordinul nr. 1.460/2021, Curtea va dispune anularea acestora.

În ceea ce privește art. 2 și 3 din ordin, aceste articole se raportează la cotele de recoltă aprobate, or în condițiile anulării cotelor de recoltă prevăzute la art. 1, anexele nr. 1-3 din ordin, se impune anularea și a acestor două articole subsecvente.

În ceea ce privește art. 4 și 5 din Ordinul nr. 1.460/2021, Curtea constată că aceste două articole nu sunt deloc fundamentate, deși au o existență de sine stătătoare, nefiind în relație de dependență cu prevederile art. 1 din ordin. Nici în Referatul DMRC nr. 159.286/7.07.2021 și nici în Referatul nr. 159.360/9.08.2021 nu există nicio justificare a adoptării prevederilor art. 4 și 5 din Ordinul nr. 1.400/2020, fapt ce contravine prevederilor art. 6 și 30 din Legea nr. 24/2000.

Pe de altă parte, prin art. 4 se permite aprobarea unui număr suplimentar de păsări față de cel stabilit prin cota de recoltă pentru motivul „provocării de pagube”, fără ca această noțiune să fie definită, astfel că textul articolului nu este clar, precis și suficient pentru aplicarea sa. Totodată, lipsa de claritate a textului legal face imposibilă verificarea respectării prevederilor art. 14 din Legea nr. 24/2000, care prescriu regula unicității reglementării în materie prin raportare la prevederile art. 38 din OUG nr. 57/2007, care stabilește condițiile procedurii speciale a derogărilor.

În lipsa expunerii de motive pentru adoptarea art. 5 din ordin, Curtea constată că adoptarea acestui articol este nejustificată

mai ales că necesitatea adoptării acestui articol nu rezultă din cuprinsul art. 34 din Legea nr. 407/2006. Potrivit acestui articol, „(1) În interesul protejării faunei și florei sălbatice, al conservării habitatelor naturale, pentru prevenirea producerii unor daune importante, în interesul sănătății și securității publice sau pentru alte rațiuni de interes public major, pe suprafețele din perimetrul intravilan construit sau împrejmuit, aeroporturi, gări, unități militare, recoltarea exemplarelor din speciile de faună sălbatică, a pisicilor și a câinilor hoinari se realizează în condițiile prezentei legi și ale cotelor de recoltă sau ale derogărilor aprobate de gestionarul fondului cinegetic limitrof, pe baza unui contract de prestări servicii, cu respectarea prevederilor legale în domeniul achizițiilor publice, la solicitarea consiliului local sau a administrației suprafeței împrejmuite, după caz, și cu acordul prealabil al proprietarului de teren”.

În ceea ce privește alin. (2) al art. 1 și anexa nr. 4 a ordinului, în care se reglementează numărul maxim de exemplare care poate fi vânat/zi/vânător, Curtea constată că aceste prevederi sunt în legătură directă cu prevederile art. 1 alin. (1) și anexele nr. 1, 2, 3, astfel încât și aceste prevederi vor fi anulate, neputând avea o existență de sine stătătoare, în lipsa unor cote de recoltă admise la vânătoare în ființă. Vânărea, numărul maxim de păsări/zi/vânător (prevăzut în anexa nr. 4 a ordinului) se poate face numai în limitele și cu respectarea cotelor de recoltă prevăzute în anexele nr. 1-3 din ordin, or, în condițiile anulării acestor cote, se impune anularea și a anexei nr. 4 a ordinului.

Pentru toate aceste motive, Curtea va respinge excepția lipsei calității procesuale active a reclamantei invocată de pârât și va admite acțiunea formulată de reclamanta Asociația „Alianța pentru Combaterea Abuzurilor” în contradictoriu cu pârâtul Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor.

PENTRU ACESTE MOTIVE,

În numele legii,

HOTĂRĂȘTE:

Respinge excepția lipsei calității procesuale active a reclamantei invocată de pârât.

Admite acțiunea formulată de reclamanta Asociația „Alianța pentru Combaterea Abuzurilor” în contradictoriu cu pârâtul Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor.

Anulează prevederile art. 1, 2, 3, 4, 5 din Ordinul ministrului mediului, apelor și pădurilor nr. 1.460/24.08.2021 privind aprobarea cotelor de recoltă la unele specii de păsări admise la vânătoare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 819 din 26 august 2021, cu modificările și rectificările ulterioare.

Anulează prevederile anexei nr. 1 a Ordinului Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor nr. 1.460/24.08.2021, intitulată Centralizatorul nr. 1 privind cotele de recoltă aprobate pentru perioada de vânătoare 2021/2022, la speciile: porumbel gulerat, porumbel de scorbură, turturică, graur, prepeliță, ciocârlie de câmp, sturzul de vâsc, sturzul cântător, cocoșar, prevederile anexei nr. 2 a Ordinului Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor nr. 1.460/24.08.2021, intitulată Centralizatorul nr. 2 privind cotele de recoltă aprobate pentru perioada de vânătoare 2021/2022, la speciile: gâscă de vară, gărlița mare, găinușa de baltă, rață mare, rață mică, rață moțată, rață sunătoare, sitar de pădure, lișiță, prevederile anexei nr. 3 a Ordinului Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor nr. 1.460/24.08.2021, intitulată Centralizatorul nr. 3 privind cotele de recoltă aprobate pentru perioada 2021/2022, la speciile: stăncuță, cioară grivă, cioară de semănătură, coțofană, gaiță, guguștiuc și ieruncă, prevederile anexei nr. 4 a Ordinului Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor nr. 1.460/24.08.2021, intitulată Numărul maxim de exemplare care poate fi vânat/zi/vânător, anexe publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 819 bis din 26 august 2021, cu modificările și rectificările ulterioare.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare. Cererea de recurs se depune la Curtea de Apel Brașov.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților prin grefa instanței, azi, 23.02.2022.

PREȘEDINTE
IOANA ȚĂRMURE

Grefier,
Virginia Pîslaru — se află în concediu,
semnează grefier-șef secție,
Cristina Cojocariu

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2025 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	2.910	800	290
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	3.450		320
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	5.180		470
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	990		110
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	3.960		360
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	3.680		340
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	1.270		120

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

Pentru comenzi, accesați www.monitoruloficial.ro, Magazin online, Monitorul Oficial — apariții și abonamente.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2025 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	65	160	400	960	2.110	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	115	290	730	1.750	3.850	1.150	2.880	7.200	17.280	38.020

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	75	190	480	1.150	2.530	750	1.880	4.700	11.280	24.820
ExpertMO	140	350	880	2.110	4.640	1.400	3.500	8.750	21.000	46.200

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	140 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

* Tarifele anuale se aplică pentru comenzile online efectuate până la 31 ianuarie 2025.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.
Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

